

การศึกษาเปรียบเทียบผลการสอนเรื่องกาล (Tenses) โดยใช้บทเรียนโปรแกรม
และการสอนตามปกติ ในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาปีที่ 1

ปริญญาโท

ของ

มยุเรศ ผาคีเสนะ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้า
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

29 สิงหาคม 2518

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำวิทยาลัยไถ่พิจารณาปริญญาโทฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคณะหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
ของมหาวิทยาลัยไถ่.

- ๑๑๑ ๑๑๑๑๑

ประธาน

๑๑๑ ๑๑๑๑๑

กรรมการ

29 สิงหาคม 2518

ประกาศคุณูปการ

ปริญญาโทฉบับนี้สำเร็จลงได้ เพราะผู้เขียนได้รับคำแนะนำและความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก อาจารย์ ดร. อารี สันตหวิ และ อาจารย์สุโร พงษ์ทองเจริญ ซึ่งได้กรุณาแนะนำในการวางแผน การสร้าง และตรวจสอบบทเรียนโปรแกรมและแบบทดสอบ ตลอดจนตรวจแก้ไขปริญญาโทฉบับนี้ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี นอกจากนี้ยังได้รับความกรุณาจากอาจารย์ ดร.เป็รื่อง กุมุท และ ดร.ชัยยงค์ พรหมวงษ์ ซึ่งได้กรุณาแนะนำวิธีการทดสอบและปรับปรุงบทเรียนโปรแกรม อาจารย์สุวรรณ ภักดิ์ชัย และ อาจารย์ทองหล่อ วิภาวิน ซึ่งได้กรุณาให้คำแนะนำและตรวจแก้ไขปริญญาโทในคานสถิติจึงขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านมาแลวอย่างสูง

ผู้เขียนมีความซาบซึ้งในความช่วยเหลือของอาจารย์ทรงศักดิ์ ทรงทอง อาจารย์ฉลวย พรอมมูล อาจารย์สัมพันธ์ แก้วอาทรณ รอยเอก ธิวัชณ์ รัตนานิคม และผู้ที่ไม่ได้กล่าวนามอีกหลายท่าน จึงขอขอบคุณอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ด้วย.

มยุเรศ ผาคีเสนะ

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	7
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	7
	สมมุติฐานของการศึกษาค้นคว้า	7
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	7
	นิยามศัพท์ที่ใช้ในการค้นคว้า	8
2	เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้องของ	10
	หลักการสร้างบทเรียนโปรแกรม	10
	การจัดลำดับเนื้อหาในบทเรียนโปรแกรมและขนาดของเนื้อหา	
	ในแต่ละกรอบเนื้อหา	12
	วิธีสอนแบบโปรแกรมเปรียบเทียบกับการสอนแบบปกติ	13
3	วิธีดำเนินการ	17
	กลุ่มตัวอย่าง	17
	เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	19
	การดำเนินการทดลอง	22
	การจัดกระทำกับข้อมูล	24
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	24
4	การวิเคราะห์ข้อมูล และผลการทดลอง	27
	การเปรียบเทียบคะแนนการทดสอบครั้งแรกของกลุ่มตัวอย่าง	27
	การเปรียบเทียบคะแนนการทดสอบครั้งแรกกับคะแนนการทดสอบ	
	ครั้งหลัง ของกลุ่มตัวอย่าง	28

บทที่	หน้า
การเปรียบเทียบคะแนนการทดสอบครั้งหลังของกลุ่มตัวอย่างทั้งสอง	29
ข้อมูลที่ได้จากการสอบถามความรู้สึกและความเห็นของนักเรียน	
ที่มีต่อการเรียนแบบโปรแกรม	30
5 สรุป อภิปรายผล และขอเสนอแนะ	31
ความมุ่งหมายของการวิจัย	31
สมมุติฐานของการวิจัย	31
วิธีดำเนินการวิจัย	31
สรุปผลการวิจัย	33
อภิปรายผล	33
ขอเสนอแนะ	35
บรรณานุกรม	37
ภาคผนวก	42
ภาคผนวก ก.	43
ภาคผนวก ข.	48
ภาคผนวก ค.	51
ภาคผนวก ง.	55

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำแนกกลุ่มตัวอย่างในการทดลองตามเพศ	18
2	ค่าคะแนนเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบก่อนการเรียนรู้ ของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	18
3	ความแตกต่างระหว่างความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่าง	19
4	ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องกาล ก่อนการเรียนรู้ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง	27
5	ความแตกต่างของคะแนนการทดสอบครั้งแรก กับคะแนนการทดสอบ ครั้งหลัง ของนักเรียนในกลุ่มทดลอง	28
6	ความแตกต่างของคะแนนการทดสอบครั้งแรก กับคะแนนการทดสอบ ครั้งหลัง ของนักเรียนในกลุ่มควบคุม	29
7	ความแตกต่างของคะแนนการทดสอบครั้งหลัง ระหว่างนักเรียน ในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	29

บทที่ 1

บทนำ

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยเท่าที่ดำเนินมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันนับได้ว่า ยังไม่ประสบผลสำเร็จสมกับการลงทุนลงแรง กล่าวคือ เด็กไทยต้องเรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับตั้งแต่วัยประถมศึกษาตอนปลาย จนถึงระดับมัธยมศึกษา ใช้เวลาเรียนไปไม่น้อยกว่า 8 ปี แต่ก็ยังไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารกับชาวต่างประเทศ หรือใช้ในการศึกษาหาความรู้จากตำราภาษาอังกฤษได้ดีเท่าที่ควร

จากรายงานการประชุมคณะผู้เชี่ยวชาญการสอนภาษาอังกฤษจากประเทศต่าง ๆ ในเอเชีย ณ ประเทศญี่ปุ่น ในปี ค.ศ. 1971 (UNESCO, 1971 : 7 - 8) ได้กล่าวถึงปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยไว้ตอนหนึ่งว่า ผลของการเรียนทั้ง 4 ทักษะ ไม่คุ้มกับเวลาและเงินทองที่เสียไป และในจำนวนผู้เรียนภาษาอังกฤษทั้งหมดนั้นมีเพียง 5% เท่านั้น ที่ใช้ภาษาอังกฤษหลังจากออกจากโรงเรียนไปแล้ว

กัญญา สินชวานนท์ (กัญญา สินชวานนท์, 2515 : 11 - 31) กล่าวว่า การเรียนภาษาอังกฤษในปัจจุบันนี้เป็นไปอย่างไร้ผล เพราะรัฐบาลบังคับให้ทุกคนเรียน จำนวนนักเรียนมีมากท่วมท้นเมื่อเทียบกับจำนวนครูที่มีความรู้ ความสามารถอย่างแท้จริงทั้งในเชิงภาษา และวิธีสอน เป็นสิ่งเหลือวิสัยจะให้บังเกิดผล ถึงแม้ในระดับอุดมศึกษา นักศึกษาส่วนใหญ่ก็ไม่มี ความรู้ ความสามารถทางภาษาดีพอที่จะเป็นเครื่องมือค้นหาความรู้จากการอ่านตำราภาษาอังกฤษได้

ดร.สาย ภานุรัตน์ (กองวางแผนการศึกษา, 2514 : 177) ได้กล่าวถึงการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาว่าเป็นการวางรากฐานภาษาอังกฤษที่ผิดให้กับเด็ก โดยกล่าวว่า ในระดับชั้นประถมศึกษา เรามักขาดครูที่มีความรู้ ความสามารถ เหมาะสมที่จะสอนภาษาอังกฤษ เพราะครูที่จะสอนในระดับชั้นดังกล่าวนี้เรายังนิยมบรรจุครูที่มีวุฒิค่าเข้าสอน โดยเข้าใจว่า เนื้อหาการเรียนในระดับนี้ง่าย ครูที่มีวุฒิสองกว่าเด็กเพียงเล็กน้อยก็อาจสอนได้ ฉะนั้นจึง

ปรากฏว่า การสอนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษามักไม่ได้ผลดี เด็กอ่านออกเสียงผิด ๆ เป็นนิสัยติดตัว ยากที่จะแก้ไขได้ กลายเป็นภาระหนักแก่ครูชั้นมัธยม ซึ่งแทนที่จะได้สอนต่อเนื่องกันไป กลับต้องมาเสียเวลาทบทวนแก้ไขสิ่งที่ผิดพลาดมาแต่ชั้นต้น ๆ

ม.ล.บุญเหลือ เทพยสุวรรณ (ศูนย์ภาษาอังกฤษของโครงการพัฒนามหาวิทยาลัย, 2513 : 13) ได้ให้ข้อคิดเห็นไว้ว่า การสอนภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) วันละชั่วโมง อย่างที่ทำกันมานี้ ไม่มีโอกาสให้เกิดความเป็นปึกแผ่นของทักษะ (Consolidation) และสอนโดยอธิบายไม่จบ ไม่แจ่มชัด ทำให้เด็กเรียนแล้วก็ลืม แล้วก็ต้องย้อนมาสอนใหม่

นอกจากนี้ ผลการสำรวจจากแบบสอบถามความคิดเห็นของบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการสอนภาษาต่างประเทศในประเทศไทยของกองวางแผนการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (กองวางแผนการศึกษา, 2514 : 1 - 11) ปรากฏว่า ผู้ตอบส่วนมากได้แสดงความคิดเห็นว่า วิธีสอน และครูผู้สอนเป็นสิ่งสำคัญที่สุดที่จะทำให้การสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันได้ผลน้อย เนื่องจากขาดครูที่มีวุฒิทางด้านภาษาอังกฤษ ครูขาดประสบการณ์ ขาดความรู้ และอุปกรณ์การสอน นอกจากนี้ การเรียนในชั้นต้น ๆ เป็นการเรียนที่ผิด ๆ ในชั้นสูงขึ้นมา จึงเพียงแต่สอนแก่ความรู้ที่ได้รับมาผิด ๆ จากชั้นต้นเท่านั้น

สถาบันฝึกหัดครูก็ต้องประสบปัญหาเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษเช่นกัน เนื่องจากมีหน้าที่ในการผลิตครูโดยตรง ถ้าวิทยาลัยครูต่าง ๆ สามารถผลิตครูภาษาอังกฤษให้มีคุณภาพก็สมกับที่วางวัตถุประสงค์ไว้ ก็อาจเป็นที่คาดหวังได้ว่า ความรู้ภาษาอังกฤษของเด็กไทยจะดีขึ้นอย่างแน่นอน ดังเช่นที่คอตเทรล (Cottrel, 1956 . 415) ได้กล่าวถึงความสำคัญของสถาบันฝึกหัดครูไว้ว่า สถาบันฝึกหัดครูเป็นสถาบันที่มีความสำคัญยิ่ง เพราะเป็นแหล่งผลิตครู ซึ่งเปรียบเสมือนกุญแจของกระบวนการจัดการศึกษาทั้งหมดของชาติ ถ้าสามารถผลิตครูที่ดี ก็ย่อมจะเป็นผลไปถึงการศึกษาที่ดีของเยาวชน ถ้าครูไร้สมรรถภาพ ย่อมจะเป็นผลไปถึงการศึกษาของเยาวชนไปควย

จากการสัมมนาครูสอนภาษาอังกฤษ สังกัดกรมการฝึกหัดครู เบอร์โร (กระทรวงศึกษาธิการ, 2502 : 1 - 10) ได้กล่าวว่า นักเรียนครูส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ ความสามารถที่เป็นพื้นฐานของภาษาอังกฤษ และจากการศึกษาปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ปีการศึกษา 2511 ของ บุบผชาติ เฟงพินิจ (บุบผชาติ เฟงพินิจ, 2512 : 103) พบว่า ปัญหาในการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่ครูส่วนใหญ่ประสบได้แก่ พื้นความรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนในชั้นหนึ่ง ๆ อยู่ในระดับต่างกันมาก แบบเรียนที่ใช้มีไม่มากพอ และหนังสือบางเล่มบรรจุเนื้อหาเกินไป

การที่พื้นความรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนในชั้นหนึ่ง ๆ อยู่ในระดับต่างกันมากนี้ ก่อให้เกิดปัญหาแก่ครูที่มารับช่วงสอนในชั้นสูงต่อไป กล่าวคือ มักต้องย้อนหลังกลับมาสอนสิ่งที่เด็กควรจะได้รู้แล้ว การเรียนการสอนจึงไม่ก้าวหน้าไปได้ด้วยดีเท่าที่ควร ดังนั้น ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาจึงต้องพยายามหาวิธีการสอนที่จะช่วยปรับระดับพื้นความรู้ของนักเรียนในชั้นหนึ่ง ๆ ให้ใกล้เคียงกัน เพื่อจะได้เรียนเนื้อหาที่จะสอนต่อไปร่วมกันได้ และในขณะเดียวกันก็พยายามให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกทักษะทางภาษาให้มากพอที่จะได้ไม่ไปวางรากฐานที่ผิด ๆ ให้แก่เด็กในชั้นประถมต่อไปอีก ซึ่งนับว่าเป็นงานที่ยากมีขั้นตอนด้วยเหตุนี้ ผู้เขียนจึงมีความคิดว่าการสอนแบบโปรแกรม (Programmed Instruction) ซึ่งเป็นเทคโนโลยีอย่างหนึ่งทางการศึกษา จะเป็นการสอนซึ่งอาจช่วยแก้ปัญหาดังกล่าว โดยเฉพาะการปรับระดับพื้นความรู้ของผู้เรียนให้เท่ากันหรือใกล้เคียงกันได้ ทั้งนี้เพราะบทเรียนแบบโปรแกรมจะจัดประสบการณ์และกิจกรรมให้นักเรียนแต่ละคนได้ทำเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ นักเรียนจะเรียนรู้ไปที่ละขั้น ๆ (Step by step) จนมีความเข้าใจในเนื้อหานั้นจนถนัดแล้วจึงเรียนเรื่องต่อไป และนักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองในเวลาใดก็ได้ โดยไม่ต้องรอความช่วยเหลือจากครู

เบนจามิน ไลน์ (Benjamin Fine, 1962 : 54) ใ้ค้อ่างถึงความเห็นของ สกินเนอร์ ผู้ริเริ่มการสอนแบบโปรแกรมว่า การให้การศึกษาที่เป็นอยู่โดยทั่วไปในโรงเรียน มักใช้วิธีบังคับเคี้ยวเช่นให้เด็กเรียน ซึ่งเป็นวิธีการที่ไม่สู้จะได้ผลนัก ควรจะหันมาใช้เทคนิค ที่มีประสิทธิภาพกว่า นั่นคือ การเสริมแรง การให้กำลังใจ การให้คุณค่าตอบแทนแก่เด็ก ซึ่ง การเรียนการสอนแบบโปรแกรมมีสิ่งเหล่านี้อยู่ในตัวของมันเอง

ฮาร์ทลีย์ (Hartley, 1972 : 12) ใ้ค้อกล่าวว้่า การสอนแบบโปรแกรมจ้ค้ว่า เป็นระบบการสื่อความหมายแบบสองทาง (two-way communication system) ซึ่งมี การติดต่อโดยตรงระหว่างผู้สื่อความหมายและผู้รับ จึงทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น และได้มีส่วนร่วมในการเรียนตลอดเวลา

จรรยา วงศ์สายั้ห์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2515 : 39) กล่าวว้่า การใช้บทเรียน โปรแกรมเป็นเครื่องมือในการสอนนั้น ถือได้ว้่าเป็นความพยายามที่จะจ้ค้ให้การสอนเหมาะสมกับ ความต้องการและความสามารถของแต่ละบุคคล กล่าวคือ คนที่เรียนจะก้าวไปได้เร็วหรือช้า แล้วแต่ความสามารถของตน ในที่สุดก็จะสามารถเรียนบทเรียนนั้นได้จนจบเหมือนกัน

สายหยุด จำปาทอง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2515 : 167) กล่าวถึงการเรียน จากบทเรียนแบบโปรแกรมไว้ว้่า เนื่องจากแต่ละบทเรียนประกอบด้วยคำถามเป็นตอน ๆ ไป เมื่อเด็กตอบผิดด้วยความไม่เข้าใจ หรือเข้าใจผิด เด็กสามารถจะกลับไปทบทวนบทเรียนเก่า ได้ว้่า คนตอบผิดตรงไหน และเพราะอะไร ทั้งนี้ ผู้เขียนบทเรียนโปรแกรมจะต้องจ้ค้ไว้อย่าง รอบคอบ ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับตำราเรียนแล้ว จะเห็นว่าละเอียดกว่า ทั้งยังไ้ค้อทำการทดลอง ทดสอบอย่างรอบคอบก่อนนำมาใช้จริงอีกว้่า

หลักการโดยทั่วไปของบทเรียนแบบ โปรแกรมคือ บทเรียนจะให้ความรู้ทีละขั้นตาม ลำดับ ซึ่งอาจจะอยู่ในแบบของคำอธิบายหรือในรูปของคำถามแบบใดก็ได้ที่เห็นว่าเหมาะสม แล้วนักเรียนจะมีการตอบสนองโดยการตอบคำถาม เติมคำในช่องว่าง หรือเลือกคำตอบที่ถูก

จากหลายคำตอบที่กำหนดให้ เมื่อนักเรียนเขียนคำตอบเสร็จแล้ว นักเรียนจะทราบได้ทันทีว่า คำตอบนั้นถูกหรือผิดอย่างไร ถ้าผิดก็ย้อนกลับไปดูตอนต้นใหม่ หรือจะได้รับการแก้ไขให้เข้าใจ ถูกต้องเสียก่อน ถ้าถูกก็เรียนต่อไปได้ การที่นักเรียนรู้ว่าคำตอบของตนถูกหรือผิดในทันทีที่คิดนั้น จะเป็นการจูงใจให้นักเรียนอยากเรียนต่อไป การสอนโดยใช้บทเรียนแบบโปรแกรมนี้อาจจะใช้เป็นการสอนในชั่วโมงเรียนโดยตรง ใช้สำหรับเตรียมตัวนักเรียนล่วงหน้า หรือใช้สำหรับช่วยนักเรียนที่เรียนไม่ทันเพื่อนส่วนใหญ่ก็ได้

บทเรียนแบบโปรแกรมที่ใช้กันอยู่ส่วนมาก คือ บทเรียนโปรแกรมแบบตรง

(Linear Programme) และบทเรียนโปรแกรมแบบสาขา (Branching Programme)

สตอลูโรว์ (Stolorow, 1961 : 12 - 13) ได้กล่าวถึงเทคนิคการเขียนบทเรียนโปรแกรม ทั้งสองแบบไว้ว่า บทเรียนโปรแกรมแบบตรงจะจัดลำดับของกรอบปัญหาให้นักเรียนเป็นแบบตายตัว นักเรียนจะต้องทำตั้งแต่กรอบปัญหาแรกไปจนถึงกรอบปัญหาสุดท้ายตามลำดับ ไม่มีการข้ามกรอบปัญหาใดเลยไม่ว่านักเรียนแต่ละคนจะมีระดับสติปัญญาแตกต่างกันอย่างไร เพราะถือว่าผู้ที่เรียนจนจบบทเรียนโปรแกรมแบบนี้แล้วจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทัดเทียมกัน ความแตกต่างที่จะปรากฏออกมาก็เฉพาะในเรื่องช่วงเวลาในการเรียนเท่านั้น คือ เด็กที่มีระดับสติปัญญาสูงจะทำได้เร็วกว่าเด็กที่มีระดับสติปัญญารองลงมาตามลำดับ การตอบสนองของผู้เรียนต่อบทเรียนโปรแกรมแบบนี้ อาจเป็นแบบเขียนคำตอบหรือเลือกคำตอบก็ได้ แต่บทเรียนโปรแกรมแบบสาขาจะคำนึงถึงความแตกต่างของระดับสติปัญญาในระหว่างผู้เรียนด้วยกัน ฉะนั้น การตอบสนองของผู้เรียนจึงใช้แบบเลือกคำตอบ ซึ่งผลจากการเลือกคำตอบของผู้เรียนนี้จะนำไปให้ผู้เรียนแต่ละคนก้าวหน้าต่อไปในลักษณะที่แตกต่างกันแล้วแต่กรณี ผู้ที่เลือกคำตอบใดถูกต้องก็แสดงว่ามีความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนแล้วจึงให้สามารถข้ามกรอบปัญหาบางกรอบที่ไม่จำเป็นสำหรับเขาไปได้ ทำให้ช่วงเวลาในการเรียนได้มากยิ่งขึ้น ส่วนเด็กที่ตอบไม่ถูก แสดงว่ายังไม่เข้าใจบทเรียนในกรอบปัญหาใด ก็จะถูกส่งไปสู่กรอบปัญหาซึ่งจัดไว้เพื่อแก้ไข ปรับปรุงความรู้ความเข้าใจให้ถูกต้องเสียก่อน แล้วจึงนำไปสู่กรอบปัญหาอื่นต่อไป

เนื่องจากการสอนไวยากรณ์อังกฤษเรื่องกาล (Tenses) เป็นการสอนซ่อมแต่ง เพราะเป็นการสอนเรื่องที่นักเรียนเคยเรียนมาแล้ว แต่ยังไม่เข้าใจและใช้ไม่ได้ก็เท่าที่ควร ดังเช่น จากการศึกษาความสามารถในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาลของจังหวัดเพ็ญ อันตะระกุล (จังหวัดเพ็ญ อันตะระกุล, 2513 : 46 - 47) พบว่า นักเรียนทำผิดด้านการใช้รูปแบบกริยา (Patterns of verb form) มากที่สุด รวมถึงการใช้กาลต่าง ๆ (Tenses) ด้วย และจากการศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยครูระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาของ

ประทีป รุ่งทรานนท์ (ประทีป รุ่งทรานนท์, 2517 : 51 - 56) พบว่า ข้อบกพร่องของนักศึกษาในด้านการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์อังกฤษส่วนมากได้แก่ การเรียงลำดับของคำคุณศัพท์ผิด เนื่องจากการนำเอาโครงสร้างทางไวยากรณ์ของภาษาไทยมาใช้เทียบเคียงกับโครงสร้างทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ และข้อบกพร่องอันดับรองลงมาคือ การใช้รูปแบบกริยาในกาลต่าง ๆ ผิด เพราะเป็นการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ไม่มีใช้ในโครงสร้างทางไวยากรณ์ของภาษาไทย จึงทำให้เข้าใจยาก และเกิดความสับสนในการใช้

การที่นักเรียนไม่เข้าใจ และยังไม่สามารถใช้ไวยากรณ์อังกฤษพื้นฐานที่เคยเรียนมาแล้วได้ถูกใจนี้ นับเป็นการยากที่นักเรียนจะเข้าใจ ไวยากรณ์เรื่องอื่นที่ซับซ้อนต่อไปได้ และการสอนทบทวนเรื่องเดิมก็เป็นเรื่องยากสำหรับครูผู้สอนเช่นกัน เพราะนักเรียนมักจะไม่สนใจ อาจจะเป็นเพราะนึกว่าตนรู้แล้วบ้าง หรือเห็นว่าเป็นการหมิ่นสมรรถภาพของตนบ้าง ครูจึงต้องหากวิธีพิเศษในการสอนเพื่อไม่ให้ให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน ด้วยเหตุนี้ ผู้เขียนจึงได้เลือกสร้างบทเรียนโปรแกรมแบบสาขาขึ้นเพื่อนำไปทดลองสอนเปรียบเทียบกับการสอนแบบปกติ ซึ่งถ้าได้ผลดีก็จะได้นำไปใช้เป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งในการสอนวิชาภาษาอังกฤษต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อสร้างบทเรียนโปรแกรมวิชาไวยากรณ์อังกฤษเรื่องกาล (Tenses) ในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาปีที่ 1
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนไวยากรณ์อังกฤษเรื่องกาล (Tenses) เมื่อใช้วิธีสอนแบบ โปรแกรมกับวิธีสอนตามปกติ

ความสำคัญของการ ค้นคว้า

1. ผลจากการศึกษาค้นคว้า เรื่องนี้ จะทำให้เกิดบทเรียนโปรแกรมเรื่องกาล (Tenses) สำหรับใช้ประกอบการสอนวิชาภาษาอังกฤษในชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาปีที่ 1
2. ผลของการศึกษาค้นคว้าจะเป็นการตรวจสอบคุณภาพของวิธีสอนแบบโปรแกรมว่าให้ผลต่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพียงใด
3. ผลของการศึกษาค้นคว้า จะเป็นแนวทางให้ครูสอนภาษาอังกฤษได้ทดลองสร้างและใช้บทเรียนโปรแกรมในการสอนวิชาภาษาอังกฤษต่อไป

สมมุติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. ผลจากการทดสอบครั้งหลัง (post - test) ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จะสูงกว่าผลการทดสอบครั้งแรก (pre - test)
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองไม่แตกต่างไปจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มควบคุม

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. เนื้อหาที่ใช้สร้างบทเรียนโปรแกรมเป็นการทบทวนความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องกาล (Tenses) ซึ่งนักเรียนเคยเรียนมาแล้วในระดับมัธยมศึกษา แต่ต้องการเน้นให้เข้าใจ และสามารถนำไปใช้ได้จริง 5 กาล ควบกันคือ

- 1.1 Present Simple Tense
- 1.2 Present Continuous Tense
- 1.3 Present Perfect Tense
- 1.4 Past Simple Tense
- 1.5 Future Simple Tense

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2518 ของวิทยาลัยครูยะลา จังหวัดยะลา จำนวน 2 ห้องเรียน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมอย่างละ 1 ห้องเรียน

3. ระยะเวลาของการทดลอง ดำเนินการในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2518 โดยใช้เวลาสอนเฉพาะเรื่องกาลในชั่วโมงภาษาอังกฤษวันละ 55 นาที ติดต่อกันไปเป็นเวลา 7 วัน

4. ผู้วิจัยทำหน้าที่เป็นผู้สอนของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการค้นคว้า

1. นักเรียนคือ นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาปีที่ 1 ประจำภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2518 ของวิทยาลัยครูยะลา จังหวัดยะลา ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง คือ

กลุ่มทดลอง ดำเนินการสอนโดยให้นักเรียนเรียนเองจากบทเรียนโปรแกรม ครูทำหน้าที่ควบคุมชั้นเรียนเท่านั้น

กลุ่มควบคุม ดำเนินการสอนตามปกติ

2. ครู คือผู้วิจัย ซึ่งเป็นผู้ดำเนินการสอนด้วยตนเองแก่นักเรียนทั้งสองกลุ่ม

3. บทเรียนโปรแกรม (Programmed Lessons) คือบทเรียนเรื่องกาล (Tenses) ซึ่งผู้วิจัยได้จัดทำขึ้นใช้ในการทดลองครั้งนี้ เป็นบทเรียนโปรแกรมแบบสาขา (Branching Programme)

4. วิธีสอนแบบโปรแกรม (Programmed Instruction) คือวิธีการที่ให้เด็กเรียนจากบทเรียนโปรแกรมด้วยตนเอง โดยมีครูเป็นเพียงผู้คอยควบคุมชั้นเรียน

5. การสอนตามปกติ คือการสอนของผู้วิจัยต่อกลุ่มควบคุม ไม่มีการใช้บทเรียนโปรแกรม ส่วนอุปกรณ์การสอนอย่างอื่น ๆ ใช้ได้ตามความเหมาะสม

เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับการสอนภาษาโดยใช้บทเรียนโปรแกรมที่เป็นแบบเรียน และใช้กับเครื่องช่วยสอนนั้น ได้มีผู้จัดทำกันอย่างกว้างขวางในต่างประเทศ โดยเฉพาะใน สหรัฐอเมริกา นับตั้งแต่ ค.ศ. 1954 หลังจากที่สกินเนอร์ (Skinner) นักจิตวิทยาผู้มีชื่อเสียง ของมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดได้เขียนบทความเกี่ยวกับการเรียนรู้อย่างเป็นระบบในวารสารการศึกษาอเมริกา ฉบับหนึ่ง ดังที่ แชรรม (Schramm, 1964 : 1) ได้กล่าวว่า ตั้งแต่ ค.ศ. 1954 เป็นต้นมา ในสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นผู้นำด้านนี้ ได้มีการวิจัยเกี่ยวกับวิธีสอนแบบโปรแกรมเป็นจำนวนมาก จนอาจกล่าวได้ว่า เป็นการวิจัยที่กว้างขวางที่สุดเกี่ยวกับวิธีสอน ในขณะที่เดียวกันได้มีผู้ผลิต เครื่องสอนชนิดต่าง ๆ และโปรแกรมหลายแบบขึ้นใช้อย่างแพร่หลาย

หลักการสร้างบทเรียนโปรแกรม

เอคเวิร์ต ฟราย (Edward Fry, 1963 : 57) ได้กำหนดหลักพื้นฐานของการ เรียนการสอนแบบโปรแกรมไว้ 5 ประการดังนี้

1. การดำเนินบทเรียนเป็นไปตามลำดับขั้นน้อย ๆ
2. การตอบสนองอย่างจริงจังของนักเรียน
3. การบอกผลการตอบสนองอย่างฉับพลันทันที
4. ความเป็นอิสระในการตอบสนองของนักเรียนแต่ละคนตามกำลังความสามารถ

ส่วนบุคคล

5. การปรับปรุงโปรแกรมจากผลของการแสดงออกของนักเรียนตอบ เบรแกรมใน ครั้งที่ผ่านมา

วิตติช และ ชูลเลอร์ (Walter Arno Wittich and Charles Schuller, 1967 : 513) ได้เสนอหลักการสร้างบทเรียนโปรแกรมไว้ดังนี้

1. แต่ละกรอบปัญหาจะนำเสนอเนื้อหาเฉพาะสิ่งเฉพาะเรื่องอย่างชัดเจน มีคำถามหรือคำสั่งให้นักเรียนตอบสนองต่อเรื่องนั้นโดยตรง
2. ต้องมีการแจ้งผลการตอบสนองทันที เพื่อเป็นการเสริมแรงในกรณีที่เด็กตอบผิด ก็ต้องเปิดโอกาสให้เด็กได้แก้ตัวและปรับปรุงการตอบสนองของตนจนกว่าจะถูก
3. เด็กแต่ละคนสามารถเรียนได้ด้วยตนเองตามเอกลักษณ์ และเป็นอิสระจากคนอื่น ๆ
4. ต้องมีการจัดลำดับการเรียนตามหลักตรรกศาสตร์จากง่ายไปหายาก
5. เด็กต้องแสดงการตอบสนองตอบทเรียนอย่างมั่นคง สม่าเสมอ
6. บทเรียนโปรแกรมจะต้องสามารถทำให้เด็กตอบสนองถูกต้องได้ในชั้นปลาย

ลีธ (Leith, 1966 : 6 - 11) ได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับหลักการสำคัญในการเรียนการสอนแบบโปรแกรมไว้ว่า

1. จะต้องมี การวิเคราะห์เนื้อหาที่จะสอนเป็นหน่วยย่อย ๆ ที่จะสอนหรือฝึกทักษะก่อน
2. หน่วยย่อยต่าง ๆ ที่จะสอนนี้จะต้องง่ายแก่การวัดความเข้าใจ
3. ควรคำนึงถึงความพร้อมมากกว่าอายุสมองของผู้เรียน
4. การค้นหาความจริงและความสัมพันธ์ควรมีมาก่อนการสอนกฎเกณฑ์
5. มุ่งการสอนรายบุคคลตามความสามารถของแต่ละคน
6. มีการเตรียมการสอนอย่างดีของครูและการติดตามผลการเรียนของนักเรียน
7. การวัดผลว่าการเรียนได้ผลดีหรือไม่
8. เมื่อเด็กทำอะไรผิดจะต้องรีบแก้ไขทันที

9. เด็กทุกคนจะต้องผ่านความยากลำบากในการเรียนเช่นเดียวกัน แต่อาจจะช้าหรือเร็วตามความสามารถของแต่ละบุคคล อย่างไรก็ตาม แม้เด็กที่เรียนช้าที่สุดก็ควรจะได้รับความสำเร็จได้

10. ในการตอบสนองแต่ละกรอบปัญหา เด็กควรมีความเชื่อมั่นในตนเองและยอมรับข้อผิดพลาดด้วยความรับผิดชอบในการแก้ไขตามคำสั่ง

การจัดลำดับเนื้อหาในบทเรียนโปรแกรมและขนาดของเนื้อหาในแต่ละกรอบปัญหา

วิลดอร์ แชรรม (Walbur Schramm, 1964 : 1 - 2) กล่าวว่า ตามหลักจิตวิทยาการศึกษานั้น การเรียนการสอนจะต้องเริ่มจากง่ายไปหายาก เรียนจากสิ่งที่รู้แล้วไปหาสิ่งที่ยังไมรู ในการเรียนการสอนแบบโปรแกรมก็ใช้หลักการอันเดียวกันนี้ ในสถานะที่โปรแกรมทำหน้าที่เป็นครูประจำตัวนักเรียนแต่ละคน โปรแกรมจะต้องจัดลำดับเนื้อหาที่จะให้เด็กเรียนเริ่มจากปัญหาที่ง่าย ๆ แล้วค่อยเพิ่มความยากขึ้นเป็นลำดับ

ฮิลการ์ด (Ernest R. Hilgard, 1962 : 321) ได้ให้ข้อคิดในเรื่องนี้ไว้ว่า สิ่งที่สำคัญที่สุดของกระบวนการเรียนการสอนแบบโปรแกรมคือ ทั่วยบทเรียนโปรแกรม ซึ่งจะต้องได้รับการจัดที่สมบูรณ์ที่สุด เพราะบทเรียนโปรแกรมเปรียบเสมือนครูและหนังสือเรียนรวมกัน จะต้องเป็นเครื่องมือแสดงรายละเอียดของเนื้อหาและปัญหาจนสามารถทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมโดยการตอบปัญหาแต่ละปัญหาในโปรแกรมได้ ฉะนั้น ผู้สร้างบทเรียนโปรแกรมจะต้องเข้าใจในการจัดระเบียบความรู้ ทั้งตามหลักตรรกศาสตร์ว่าอะไรเป็นพื้นฐานที่ควรจะเรียนรูุก่อนที่จะเรียนสิ่งใหม่ต่อไป และทั้งตามหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ เป็นคนว่า จะนำความสนใจของนักเรียนได้อย่างไร การสร้างความกระจางในคำอธิบายนำจะทำอย่างไร และควรมีการเสริมแรงอย่างไร ฯลฯ

เนื่องจากบทเรียนโปรแกรมจะต้องแบ่งเนื้อหาที่จะให้ผู้เรียนเรียนออกเป็นขั้นตอนตามลำดับความยากง่าย จึงเกิดปัญหาเกี่ยวกับความเป็นเอกภาพของเนื้อหาและปัญหาในแต่ละกรอบปัญหาว่าควรจะเป็นขนาดใด มีความดีห่างกันอย่างไร ซึ่งในเรื่องนี้ แชรรม (Schramm, 1964 : 1) ได้ให้ข้อคิดว่า เนื้อหาวิชาจะต้องแบ่งออกเป็นกรอบปัญหามาขนาดย่อยอย่างละเอียด

เพื่อที่ผู้เรียนจะได้ตอบสนองปัญหาเหล่านั้นได้ถูกต้องมากที่สุด สกินเนอร์และผู้ร่วมงานหลายคน (Wendell I. Smith, 1968 : 68 - 69) ก็มีความคิดเห็นเช่นเดียวกันว่า บทเรียนโปรแกรมที่ดีจะต้องมีการแบ่งเนื้อหาออกเป็นชั้นย่อย ๆ เพื่อความเข้าใจง่ายของผู้เรียน และสามารถทำให้ผู้เรียนตอบสนองได้อย่างถูกต้องมากที่สุด (ราว 90%) แต่เปรสซี และโคเรเจอร์ (Goerge J. Mouly, 1968 : 579) กลับมีความเห็นตรงกันข้าม และกล่าวว่า แม้นขนาดของลำดับเนื้อหาจะใหญ่และมีนักเรียนตอบสนองผิดมากกว่า แต่ก็ถือว่านั่นเป็นแนวทางที่โปรแกรมได้ชักนำนักเรียนให้กลับไปหากรอบปัญหาที่เป็นพื้นฐานในการปรับปรุงการเรียนรู้ของนักเรียนใหม่ได้อยู่เสมอ ฉะนั้น จึงไม่จำเป็นแต่อย่างใดที่จะต้องแบ่งซอยเนื้อหาออกเป็นชั้นย่อย ๆ อย่างละเอียด เพื่อให้เด็กตอบสนองได้ถูกต้องมากที่สุด และยังได้กล่าวย้ำอีกว่า เด็กจะไม่เกิดการเรียนรู้เท่าที่ควร ถ้าหากว่าปัญหาในการเรียนง่ายเกินไป เพราะปัญหาที่ง่ายเกินไปนั้นซ้ำคปลงในการทาทาย นอกจากนั้น การที่เด็กตอบผิดกลับจะก่อให้เกิดประโยชน์ได้โดยการนำเอาข้อผิดพลาดนั้นมาแก้ไข ชี้ให้เห็นว่า เขามีจุดอ่อนที่ควรแก้ไขตรงไหน พร้อมทั้งให้เหตุผลว่าทำไมจึงผิด

วิธีสอนแบบโปรแกรมเปรียบเทียบกับการสอนแบบปกติ

ชรัมม (Schramm, 1964 : 5) ได้รวบรวมผลการวิจัยเกี่ยวกับการเปรียบเทียบ การสอนแบบโปรแกรมกับการสอนโดยวิธีปกติไว้รวม 36 เรื่อง ซึ่งกระทำในระดับวิทยาลัย 16 เรื่อง ระดับมัธยม 4 เรื่อง ระดับประถม 5 เรื่อง นักศึกษาผู้ใหญ่ 10 เรื่อง และเด็กเรียนช้า 1 เรื่อง พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ 18 เรื่อง มี 17 เรื่อง ที่การสอนแบบโปรแกรมได้ผลดีกว่า และมี 1 เรื่องที่การสอนแบบปกติให้ผลดีกว่า

เจอร์รี่ อี. รูด และ จอห์น แอล. เฮย์แมน (Jerry E. Rood and John L. Hayman Jr., 1962 : 476 - 484) ได้ทดลองใช้แบบเรียนในรูปโปรแกรมชื่อ "English 2600" สอนไวยากรณ์อังกฤษให้แก่นักเรียนระดับ 10 จำนวน 250 คน ในเมืองเดนเวอร์ (Denver) รัฐโคโลราโด (Colorado) ผลปรากฏว่า โดยทั่ว ๆ ไปแล้ว คะแนน

ของนักเรียนกลุ่มที่เรียนจากแบบเรียนโปรแกรมและกลุ่มที่เรียนจากครูแบบปกติไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ แต่นักเรียนที่มีความสามารถต่ำกว่าปกติที่เรียนจากครูจะทำคะแนนได้คือนักเรียนที่มีความสามารถระดับเดียวกันที่เรียนจากแบบเรียนโปรแกรม ส่วนนักเรียนที่มีระดับความสามารถปานกลาง ทำคะแนนได้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

เบนจามิน ไลน์ (Benjamin Fine, 1962 : 68) ได้กล่าวถึงการวิจัยเปรียบเทียบผลการเรียนสะกดคำภาษาต่างประเทศระหว่างการเรียนรู้ปกติกับการเรียนจากบทเรียนโปรแกรมของ ดร. คักลาส พอร์ตเตอร์ แห่งมหาวิทยาลัยฮาวาร์ด ปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนจากบทเรียนโปรแกรมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเหนือกว่านักเรียนที่เรียนจากการสอนแบบปกติ และพบว่านักเรียนที่มีเกณฑ์ภาคเซาวนต์่ำที่สุดนั้นเรียนได้ดีขึ้นกว่าปกติมาก ทั้งนี้เพราะบทเรียนโปรแกรมสามารถช่วยให้นักเรียนเกิดความกล้า และมีกำลังใจในการเรียน ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ที่เด็กเหล่านี้ไม่เคยประสบมาก่อนในการเรียนแบบปกติ

แอลแลน ลี สเลย์ (Alan Lee Slay, 1968 : 1536-A) ได้ทดลองเปรียบเทียบการสอนไวยากรณ์อังกฤษเพื่อการเรียนซ่อมแต่งเกี่ยวกับการเขียนภาษาอังกฤษแก่นักศึกษาวิทยาลัยปีที่ 1 โดยใช้การสอน 3 แบบ คือ กลุ่มควบคุมใช้การสอนตามปกติ โดยครูสอนเนื้อหาไวยากรณ์ทั้งหมดจากหนังสือคู่มือไวยากรณ์ที่ใช้อยู่ทั่วไป กลุ่มทดลองที่หนึ่ง ครูสอนโดยวิธีนำข้อผิดพลาดทางด้านไวยากรณ์ของนักเรียนมาแก้ไขในชั้นเรียน โดยมีเครื่องมือโอเวอร์เฮด โปรเจคเตอร์ (Overhead Projector) ช่วยในการดำเนินการสอน และกลุ่มทดลองกลุ่มที่สอง ให้นักเรียนเรียนเองจากบทเรียนโปรแกรม ผลปรากฏว่า ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระหว่างกลุ่มตัวอย่างทั้งสามในด้านการเขียนภาษาอังกฤษ แต่การสอนโดยใช้บทเรียนโปรแกรมใช้เวลาน้อยกว่าการสอนอีกสองแบบ

ฟอสเตอร์ (Foster, 1969 : 5673-A) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอ่านเอาเรื่องของนักเรียนเกรด 4 - 5 ในโรงเรียนเทลลาแฮสซี รัฐฟลอริดา และโรงเรียนโทมัสวิลล์ รัฐจอร์เจีย จากการสอนโดยใช้บทเรียนโปรแกรมและการสอนโดยไม่ใช้บทเรียน

โปรแกรม ผลปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มทดลองซึ่งเรียนจากบทเรียนโปรแกรม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงกว่ากลุ่มควบคุม ซึ่งเรียนจากการสอนแบบปกติและได้ทั้งข้อสังเกตว่า นักเรียนกลุ่มที่เรียนจากบทเรียนโปรแกรมมีความสนใจในการเรียนดีกว่านักเรียนกลุ่มที่เรียนจากการสอนแบบปกติ

คาร์สัน (Carson, 1971 : 4441- A) ได้เปรียบเทียบผลการสอน ซอมความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการอ่านและเลขคณิตแก่นักศึกษาผู้ใหญ่ ในเมืองแมนสฟิลด์ รัฐโอไฮโอ โดยใช้บทเรียนโปรแกรมกับการสอนแบบปกติ ผลปรากฏว่า ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของทั้งสองกลุ่ม ทั้งในด้าน การอ่านเอาความ ศัพท์และการสะกดคำ ซึ่งเป็นผลจากการเรียนอ่าน เช่นเดียวกับการให้เหตุผลในทางคณิต

สำหรับในประเทศไทย ได้มีผู้วิจัยเกี่ยวกับการสอนแบบโปรแกรมและการสอนโดยวิธีปกติไว้บ้างแล้ว เช่น อุดม มุ่งเกษม (อุดม มุ่งเกษม, 2513) ได้ทดลองสอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 โดยใช้บทเรียนโปรแกรมกับเครื่องสอน (Teaching machine) เปรียบเทียบกับการสอนโดยวิธีปกติ ผลปรากฏว่า ทั้งสองกลุ่มมีความสามารถในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน แต่จากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่า เมื่อใช้เครื่องสอน นักเรียนจะมีความกระตือรือร้น และอยู่ในระเบียบกว่าการสอนตามปกติ และนักเรียนบางคนใช้เวลาเรียนน้อยกว่าเวลาปกติมาก

นิกร วรวิรัช (นิกร วรวิรัช, 2515) ได้ทดลองใช้แบบเรียนโปรแกรมสอนการสะกดคำภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เปรียบเทียบระหว่างกลุ่มที่เรียนจากบทเรียนโปรแกรมแบบบอกคำตอบทันที กับกลุ่มที่เรียนจากบทเรียนโปรแกรมแบบบอกคำตอบล่าช้า ผลปรากฏว่า ทั้งสองกลุ่มมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน

วรรณา เจียมทะวงษ์ (วรรณา เจียมทะวงษ์, 2515) ได้ทดลองใช้แบบเรียนโปรแกรมสอนวิชาเลขคณิตแก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เปรียบเทียบกับการสอนโดยวิธีปกติ ผลปรากฏว่า นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความทรงจำไม่แตกต่างกันเมื่อทำการทดสอบล่าช้าออกไปอีกถึง 14 สัปดาห์

จากที่กล่าวมาแล้วจะเห็นได้ว่า การสอนแบบโปรแกรมไม่ได้ทำให้ผลการเรียนรู้
ของนักเรียนแตกต่างไปจากการสอนแบบปกติ แต่ยังมีข้อดีกว่าคือ ช่วยลดแรงครู แก้ปัญหา
จำนวนครูไม่พอกับจำนวนนักเรียน และยังสามารถแก้ปัญหาเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล
ของนักเรียนได้อีกด้วย

วิธีดำเนินการ

1. กลุ่มตัวอย่าง

1.1 การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ เรื่องกาล (Tenses) ของนักเรียนเมื่อสอนด้วยบทเรียนโปรแกรมและสอนโดยวิธีปกตินี้ ผู้วิจัยได้เลือกเอานักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2518 ของวิทยาลัยครูยะลา จังหวัดยะลา เป็นกลุ่มตัวอย่างของการทดลองครั้งนี้ เนื่องจากผู้วิจัยมีประสบการณ์ในการสอนนักเรียนระดับนี้ และได้เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับข้อผิดพลาดในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่สถาบันนี้มาเป็นเวลานานพอสมควรแล้ว จึงเป็นการสะดวกในการเขียนบทเรียนโปรแกรมต่อไป

จากการนำเอาข้อทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนก่อนการทดลองสอนไปสอบนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับที่ 1 ซึ่งสุ่มเอาจำนวน 10 ห้องเรียน จากจำนวนทั้งหมด 25 ห้องเรียน ปรากฏว่าไคนักเรียน 2 ห้องเรียนที่ทำคะแนนเฉลี่ยได้ใกล้เคียงกันมากที่สุด ซึ่งเมื่อนำมาหาความแตกต่างทางคานสถิติแล้ว พบว่ามีความสามารถในการเรียนไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ จึงเลือกนักเรียนทั้งสองห้องเรียนนี้เป็นกลุ่มตัวอย่าง ได้จำนวนนักเรียนทั้งหมด 68 คน และมีรายละเอียดแสดงไว้ในตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างในการทดลอง จำแนกตามเพศ

กลุ่มตัวอย่าง	ชาย	หญิง	รวม
กลุ่มทดลอง	17	15	32
กลุ่มควบคุม	20	16	36
รวม	37	31	68

จากตาราง 1 จะเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมี 68 คน เป็นนักเรียนชาย 37 คน นักเรียนหญิง 31 คน แยกเป็นกลุ่มทดลอง 32 คน เป็นชาย 17 คน หญิง 15 คน กลุ่มควบคุม 36 คน เป็นชาย 20 คน หญิง 16 คน

1.2 การตรวจสอบกลุ่มตัวอย่าง

จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษเรื่องกาล (Tenses) ก่อนทำการสอน และเป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีพื้นฐานความรู้ไม่ต่างกัน โดยนำผลการทดสอบมาหาค่าคะแนนเฉลี่ย แล้วทดสอบความแตกต่างโดยใช้ t -test ผลปรากฏดังแสดงไว้ในตาราง 2

ตาราง 2 ค่าคะแนนเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบก่อนการเรียนรู้นักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	\bar{x}	s^2	t	P
กลุ่มทดลอง	32	42.0937	167.8296	-.0145	> .05
กลุ่มควบคุม	36	42.1388	155.0373		

จากตาราง 2 จะเห็นว่านักเรียนทั้งสองกลุ่ม มีความสามารถในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเรื่องกาล (Tenses) ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ

ความเชื่อมั่น .05 หรืออาจกล่าวได้ว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งสองมีพื้นฐานความรู้ในเนื้อหาที่จะเรียนหักเหเหมือนกัน

เนื่องจากการเลือกกลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มเป็นห้องเรียน โดยทดสอบนักเรียนทั้งห้อง แล้วนำมาหาค่าคะแนนเฉลี่ย ไม่ได้เลือกมาเป็นรายบุคคลที่มีคะแนนเท่ากัน ผู้วิจัยจึงได้ทำการทดสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม เพื่อวิเคราะห์ว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้มาจากมวลประชากรเดียวกันหรือไม่ โดยใช้ เอฟ - เรโซ (F-ratio) ผลปรากฏดังแสดงไว้ในตาราง 3

ตาราง 3 ค่าความแตกต่างระหว่างความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง	N	S ²	F	P
กลุ่มทดลอง	32	167.8296	1.0851	>.05
กลุ่มควบคุม	36	155.0373		

จากตาราง 3 จะเห็นว่านักเรียนทั้งสองกลุ่ม มีความแปรปรวนของคะแนนจากการทดสอบผลสัมฤทธิ์ก่อนการเรียน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งสองนี้มาจากมวลประชากรเดียวกัน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

2.1 การสร้างบทเรียนโปรแกรม

ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักและวิธีการเขียนบทเรียนโปรแกรมแบบต่าง ๆ ศึกษาหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษา และประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา โดยเฉพาะทางคานวณการอ่านออกเสียง และศึกษาเนื้อหาในหนังสือ Success With English, Coursebook 1 ของ Geoffrey Broughton (Geoffrey Broughton, 1968) ซึ่งเป็นหนังสือแบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาปีที่ 1

ของวิทยาลัยครูยะลา แล้วเลือกเนื้อหาส่วนใหญ่ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับกาล (Tenses) มาเขียนเป็นบทเรียนในรูปแบบโปรแกรมแบบสาขา โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 กฎเกณฑ์เกี่ยวกับรูปแบบประโยค

ตอนที่ 2 กฎเกณฑ์เกี่ยวกับการใช้กาล

ตอนที่ 3 แบบฝึกหัด

ตอนที่ 4 ตัวอย่างการแต่งประโยคเป็นเรื่องโดยใช้กาลทั้งห้า

ผู้วิจัยได้นำบทเรียนโปรแกรมที่เขียนเสร็จแล้วไปให้ผู้อำนวยการทราวจนใน ความถูกต้องของเนื้อหาวิชา และวิธีการเขียนโปรแกรม แล้วนำมาแก้ไขปรับปรุง ขอบกพรองต่าง ๆ ก่อนที่จะนำออกทดลองใช้

2.2 การทดลองใช้บทเรียนโปรแกรม

ผู้วิจัยได้นำบทเรียนโปรแกรมที่ได้จากข้อ 2.1 ไปทดลองใช้กับนักเรียน ในระดับใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่จะทำการวิจัย และทำการปรับปรุงเป็นลำดับขั้นดังนี้

(1) การทดสอบแบบหนึ่งต่อหนึ่ง โดยให้นักเรียนที่เพิ่งเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 2 คน เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยทดลองให้เรียนครั้งละคน ผู้วิจัยได้สังเกตอย่างใกล้ชิด เพื่อบันทึกข้อความและเนื้อหาที่นักเรียนสงสัย และเมื่อนักเรียนเรียนจบแต่ละตอน ก็ตรวจคำตอบที่นักเรียนเลือก แล้วซักถามสาเหตุที่นักเรียนเลือกคำตอบผิดว่าเกิดจากอะไร เพื่อทำการแก้ไขปรับปรุงขอบกพรองที่เกิดจากบทเรียนโปรแกรมนั้น

(2) การทดสอบแบบกลุ่มเล็ก โดยจัดทำบทเรียนโปรแกรมที่ได้รับการแก้ไขปรับปรุงแล้วจากข้อ (1) ขึ้นอีกเป็นจำนวน 5 ชุด นำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่เพิ่งเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อีกจำนวน 5 คน ดำเนินการพร้อมกัน โดยให้นักเรียนจากคำตอบที่เลือกไว้ในกระดาษที่เตรียมไว้ให้ควย เมื่อเรียนจบตอนหนึ่ง ๆ ผู้วิจัยก็นำคำตอบของนักเรียนมาวิเคราะห์เพื่อความที่นักเรียนมีปัญหามากจนบันทึกไว้ และเมื่อนักเรียนเรียนจบบทเรียนแล้วก็นำมาซักถามปัญหาเป็นรายบุคคล เพื่อหาสาเหตุว่าบทเรียนมีความบกพรองในเรื่องใดบ้าง แล้วนำบทเรียนมาแก้ไขปรับปรุงอีกครั้ง

(3) การทดสอบแบบกลุ่มใหญ่ จัดพิมพ์แบบเรียนโปรแกรมที่ได้รับการ-

ปรับปรุงจากข้อ (2) แล้ว นำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาปีที่ 1 ของวิทยาลัยครูยะลา จังหวัดยะลา จำนวน 15 คน โดยดำเนินการพร้อมกันในคราวเดียว เพื่อศึกษาปัญหาที่เกิดขึ้นเมื่อใช้กับกลุ่มนักเรียนหลายคน และประเมินคุณค่าของบทเรียน โปรแกรม แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขเป็นครั้งสุดท้าย ก่อนนำมาใช้สอนจริงกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อศึกษาเปรียบเทียบกับการสอนโดยวิธีปกติ

2.3 การสร้างแบบทดสอบ

(1) แบบทดสอบที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ไวยากรณ์ของกฎเรื่องกาล (Tenses) เป็นข้อทดสอบแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 100 ข้อ ในการวิจัยนี้ กลุ่มตัวอย่างจะได้รับการทดสอบรวม 2 ครั้ง คือ การทดสอบก่อนการเรียน (pre-test) และการทดสอบหลังการเรียน (post-test)

(2) การสร้างแบบทดสอบ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างโดยการศึกษาหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ในการสร้างข้อทดสอบจากหนังสือเทคนิคการวัดผล (ชวาล แพทย์กุล, 2508 : 110 - 178) และหนังสือ Language Testing ของ Lado (Lado, 1970 : 141 - 180) การสร้างข้อทดสอบพยายามที่จะให้ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมดในเรื่องที่สอน และเป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนที่วางไว้

(3) การทดลองใช้แบบทดสอบและการวิเคราะห์ข้อทดสอบ ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปทดสอบนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาปีที่ 1 ของวิทยาลัยครูพระนคร อำเภอบางเขน กรุงเทพมหานคร จำนวน 80 คน เพื่อนำมาวิเคราะห์หาค่าสถิติ และความเหมาะสมดังต่อไปนี้ คือ

ก. ข้อสอบแต่ละข้อมีความยากง่ายเพียงไร

ข. ข้อสอบแต่ละข้อมีอำนาจจำแนกได้กลุ่มเก่งกับได้กลุ่มอ่อนมากน้อยเพียงไร

ค. ควรใช้เวลาในการทดสอบจริงมากน้อยเพียงไร

เมื่อทำการทดสอบแล้ว ผู้วิจัยได้นำคำตอบของนักเรียนมาตรวจให้คะแนน ดังนี้ คือ ข้อที่เลือกตอบได้ถูกต้อง ให้ 1 คะแนน ข้อที่เลือกผิดและข้อที่เว้นว่างไว้

ให้ศูนย์ (0) เมื่อตรวจให้คะแนนแล้วทำการวิเคราะห์ข้อทดสอบหาความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกเด็กเก่งกับเด็กอ่อน (r) ของข้อสอบทุกข้อ โดยใช้วิธีการ 27 % และถือค่า P ระหว่าง .20 - .80 ค่า r ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป ในการเลือกข้อสอบที่นำมาใช้ ส่วนค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบ คำนวณหาโดยใช้สูตรของคูเคอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson)

(4) ผลของการวิเคราะห์ข้อทดสอบ

ผลจากการทดลองใช้แบบทดสอบ การวิเคราะห์หากาสถิติ และการพิจารณาความเหมาะสมในการเลือกข้อทดสอบนี้ ปรากฏว่า เลือกข้อทดสอบที่จะใช้จริงได้ 100 ข้อ เพื่อนำไปทดสอบนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้เวลากลุ่มละประมาณ 55 นาที จากข้อสอบเดิมจำนวน 200 ข้อ ใช้เวลานานถึง 2 ชั่วโมง สำหรับค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบที่เลือกไว้สำหรับใช้ในการวิจัยนี้ เมื่อนำมาคำนวณโดยใช้สูตรของคูเคอร์ ริชาร์ดสัน แล้ว ปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่น .9261 ดังรายละเอียดเกี่ยวกับ การวิเคราะห์ข้อทดสอบซึ่งแสดงไว้ในภาคผนวก ข.

3. การดำเนินการทดลอง

เนื่องจากการสอนวิชาภาษาอังกฤษประกอบด้วยภารกิจหลักทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง พูด อ่าน และเขียน และมีการสอนกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ที่จะช่วยให้เข้าใจภาษาและใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง จึงต้องอาศัยเวลาในการเรียนการสอนมากกว่าวิชาอื่น ๆ ในแต่ละสัปดาห์ คือ เรียนวันละ 1 ชั่วโมงทุกวัน และเรียนรวมกันไปทั้งภารกิจหลักทั้งทางภาษาและการสอนกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ ไม่มีการแยกเป็นชั่วโมงสำหรับเรียนไวยากรณ์ อ่าน หรือเขียนโดยเฉพาะ แต่การเรียนจากบทเรียนโปรแกรมควรจะเรียนต่อเนื่องกันไป เพื่อไม่ให้เกิดความสับสน การทดลองครั้งนี้จึงต้องแยกสอนไวยากรณ์อย่างเดียวก่อนไปเป็นเวลา 7 วัน คิดเป็นเวลา 6 ชั่วโมง 25 นาที

ในการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการเรียนไวยากรณ์อังกฤษ เรื่องกาล (Tenses) ด้วยการสอนแบบโปรแกรมและการสอนตามปกติครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการสอน

แกกลุ่มตัวอย่างทั้งสองด้วยตนเอง โดยดำเนินการดังนี้

3.1 ทำการทดสอบครั้งแรก (pre-test) เพื่อหากลุ่มตัวอย่าง และเพื่อวัดพื้นฐานความรู้ในเนื้อหาที่จะเรียนก่อนการเรียน

3.2 ดำเนินการสอนแกกลุ่มตัวอย่างทั้งสองภายใต้เนื้อหาในขอบเขตเดียวกัน และในช่วงเวลาของการสอนเท่ากัน โดยที่กลุ่มควบคุมเรียนจากการอธิบายของครู และทำแบบฝึกหัดในห้องเรียน มีอุปกรณ์การสอนประกอบ เช่น แผนป้ายแสดงการเปลี่ยนรูปประโยคตามกาลต่าง ๆ รายละเอียดเกี่ยวกับโครงการสอนและบันทึกการสอน มีปรากฏในภาคผนวก ก. ส่วนกลุ่มทดลองนั้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการสอนตามขั้นตอนดังนี้ คือ

(1) แจกบทเรียนโปรแกรมให้นักเรียนเรียนครั้งละ 50 นาที แล้วเรียกกลับคืนเมื่อหมดเวลาเรียน

(2) ในช่วงแรก ผู้วิจัยได้อธิบายวิธีการใช้บทเรียนโปรแกรมให้นักเรียนทดลองใช้ แล้วถามข้อสงสัยเกี่ยวกับการเรียนจนเห็นว่าเข้าใจแล้ว จึงให้ทุกคนเรียนด้วยตนเองจากบทเรียนโปรแกรม

(3) ผู้วิจัยคอยควบคุมชั้นเรียนเพื่อให้แน่ใจว่านักเรียนใช้เวลาในการเรียนจากบทเรียนโปรแกรมจริง และคอยให้ความช่วยเหลือแก่ผู้เรียนเมื่อมีปัญหาเป็นรายบุคคล

(4) เมื่อนักเรียนเรียนจากบทเรียนโปรแกรมจบแล้ว นำบทเรียนมาส่งคืน และรับบทเรียนเกี่ยวกับรูปแบบกริยา 3 แบบ (Three Forms of Verbs) ซึ่งเป็นบทเรียนประกอบไปเรียน รับแบบฝึกหัดไปทำและตรวจเองเสร็จแล้ว ผู้วิจัยก็อนุญาตให้ทำงานอื่นได้โดยไม่รบกวนใคร

(5) ผู้วิจัยบันทึกเวลาเรียนของนักเรียนทุกครั้ง และบันทึกเวลาที่นักเรียนส่วนใหญ่ใช้ในการเรียนจากบทเรียนโปรแกรม

(6) สอบถามความรู้สึกและความเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบโปรแกรม รวบรวมเป็นข้อมูลเพื่อการปรับปรุงบทเรียนโปรแกรมต่อไป

เมื่อเสร็จสิ้นกระบวนการเรียนการสอนแล้ว ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งสอง

ดำเนินการเรียนอยู่แต่ภายในห้องเรียนครั้งละ 55 นาทีเท่ากัน รวมเป็นเวลาเรียน 7 ครั้ง ก็เป็นเวลาประมาณ 6 ชั่วโมง 25 นาที

3.3 ทำการทดสอบภายหลังที่ได้สอนเนื้อหาครบถ้วนแล้ว (post-test) แก่กลุ่มตัวอย่างทั้งสอง เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4. การชักกระทำกับข้อมูล

4.1 ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนการทดสอบครั้งแรกกับครั้งหลัง ทั้งในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test

4.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

(1) คะแนนเฉลี่ย คำนวณจากสูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

$$\bar{X} = \text{คะแนนเฉลี่ย}$$

$$\sum X = \text{คะแนนรวมของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม}$$

$$N = \text{จำนวนนักเรียนในกลุ่ม}$$

(ลวน สายยศ, 2515 : 51)

(2) ความแปรปรวนของคะแนน คำนวณจากสูตร

$$S^2 = \frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N - 1)}$$

$$S^2 = \text{ความแปรปรวนของคะแนน}$$

$$\sum X = \text{ผลรวมของคะแนน}$$

$$\sum X^2 = \text{ผลรวมทั้งหมดของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง}$$

$$N = \text{จำนวนนักเรียนในกลุ่ม}$$

(ลวน สายยศ, 2515 : 100)

(3) เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มสองกลุ่ม ใช้ t-test จากสูตร

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{N_1} + \frac{S_2^2}{N_2}}}$$

\bar{X}_1 = คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1

\bar{X}_2 = คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ 2

S_1^2 = ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มที่ 1

S_2^2 = ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มที่ 2

N_1 = จำนวนนักเรียนในกลุ่มที่ 1

N_2 = จำนวนนักเรียนในกลุ่มที่ 2

(ลวน สายยศ, 2515 : 215)

(4) ทดสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวนของคะแนนจากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม เพื่อพิสูจน์ว่ามาจากมวลประชากรเดียวกันหรือไม่ ใช้ F-test จากสูตร

$$F = \frac{\text{larger variance}}{\text{smaller variance}}$$

F = ความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวนของคะแนน

larger variance = ความแปรปรวนที่มากกว่า

smaller variance = ความแปรปรวนที่น้อยกว่า

(Gullford, 1956 : 224)

(5) เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนในกลุ่มเดียวกัน ใช้ t-test จากสูตร

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N - 1}}}$$

$$\begin{aligned} \Sigma D &= \text{ผลรวมของความแตกต่างระหว่างคะแนนการทดสอบ} \\ &\quad \text{ทั้งสองครั้งนำมาเปรียบเทียบกันเป็นรายบุคคล} \\ \Sigma D^2 &= \text{ผลรวมของความแตกต่างระหว่างคะแนนการทดสอบ} \\ &\quad \text{ทั้งสองครั้งนำมาเปรียบเทียบกันเป็นรายบุคคลแต่ละ} \\ &\quad \text{ตัวยกกำลังสอง} \\ N &= \text{จำนวนนักเรียนในกลุ่ม} \end{aligned}$$

(George A Ferguson, 1956 : 170)

(6) การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ ไซสุกรของ คูเคอร์ ริชาร์ดสัน
(Kuder-Richardson) คือ

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\bar{X}(n-\bar{X})}{nS^2} \right\}$$

$$r_{tt} = \text{ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ}$$

$$n = \text{จำนวนข้อของแบบทดสอบ}$$

$$\bar{X} = \text{คะแนนเฉลี่ยในการทดสอบ}$$

$$S^2 = \text{ความแปรปรวนของคะแนน}$$

(ลวน สายยศ, 2515 : 178)

การวิเคราะห์ข้อมูล และผลการทดลอง

ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากผลการทดลอง และการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ ในการวิจัย ดังนี้

- N = จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
- \bar{X} = คะแนนเฉลี่ย
- S^2 = ความแปรปรวนของคะแนน
- t = ค่าอัตราส่วนนัยสำคัญทางสถิติ
- P = ระดับความเชื่อมั่น

การเปรียบเทียบคะแนนการทดสอบครั้งแรกของกลุ่มตัวอย่าง

การทดสอบครั้งนี้ เป็นการพิจารณาความรู้พื้นฐานในเนื้อหาวิชาที่ทำการศึกษาของนักเรียนในกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ว่าแตกต่างกันหรือไม่ ผลการวิเคราะห์ปรากฏตามที่แสดงไว้ในตาราง 4

ตาราง 4 ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องกาล กอนการ เรียนรู้ของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	\bar{X}	S^2	t	P
กลุ่มทดลอง	32	42.0937	167.8296	-0.0145	> .05
กลุ่มควบคุม	36	42.1388	155.0373		

จากตาราง 4 จะเห็นได้ว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างใกล้เคียงกัน และเมื่อนำไปทดสอบนัยสำคัญ ปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น .05

แสดงว่า ก่อนการทดลอง กลุ่มตัวอย่างทั้งสองมีความรู้พื้นฐานในเนื้อหาที่จะเรียนทัดเทียมกัน

การเปรียบเทียบคะแนนการทดสอบครั้งแรกกับคะแนนการทดสอบครั้งหลัง

หลังจากกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มได้เรียนเนื้อหาวิชาที่ทำการทดลองจบแล้ว ผู้วิจัยก็ได้ทำการทดสอบครั้งหลัง ซึ่งเป็นการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม แล้วนำคะแนนมาเปรียบเทียบเทียบกับคะแนนการทดสอบครั้งแรก (หรือคะแนนความรู้พื้นฐาน) ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างคะแนนการทดสอบครั้งแรกกับคะแนนการทดสอบครั้งหลัง ของกลุ่มทดลองแสดงไว้ในตาราง 5 ผลของกลุ่มควบคุมแสดงไว้ในตาราง 6

ตาราง 5 ความแตกต่างของคะแนนการทดสอบครั้งแรกกับคะแนนการทดสอบครั้งหลัง ของนักเรียนในกลุ่มทดลอง

การทดสอบ	N	\bar{X}	S^2	t	P
ครั้งแรก	32	42.0937	167.8296	10.6281	> .01
ครั้งหลัง	32	58.4062	200.7006		

จากตาราง 5 จะเห็นได้ว่าคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบครั้งหลัง สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบครั้งแรก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01 แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากบทเรียนโปรแกรมของกลุ่มทดลองสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการเรียนรู้อีก

ตาราง 6 ความแตกต่างของคะแนนการทดสอบครั้งแรกกับคะแนนการทดสอบ
ครั้งที่หลัง ของนักเรียนในกลุ่มควบคุม

การทดสอบ	N	\bar{X}	S^2	t	P
ครั้งแรก	36	42.1388	155.0373	12.8729	> .01
ครั้งที่หลัง	36	57.0277	243.3992		

จากตาราง 6 จะเห็นได้ว่า คะแนนเฉลี่ยของการทดสอบครั้งที่ 2 สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบครั้งแรกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01 แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการสอนโดยวิธีปกติของกลุ่มควบคุมสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการเรียนรูจริง

การเปรียบเทียบคะแนนการทดสอบครั้งที่หลังของกลุ่มตัวอย่างทั้งสอง

การทดสอบครั้งที่หลังเป็นการทดสอบเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังจากที่นักเรียนได้เรียนจบในเนื้อหาที่ทำการทดลอง ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมแสดงไว้ในตาราง 7

ตาราง 7 ความแตกต่างของคะแนนการทดสอบครั้งที่หลังระหว่างนักเรียน
ในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	\bar{X}	S^2	t	P
กลุ่มทดลอง	32	58.4062	200.7006	0.3818	> .05
กลุ่มควบคุม	36	57.0277	243.3992		

จากตาราง 7 จะเห็นได้ว่า คะแนนเฉลี่ยของการทดสอบครั้งหลังระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05 แสดงว่านักเรียนที่เรียนจากการสอนแบบโปรแกรมกับนักเรียนที่เรียนจากการสอนโดยวิธีปกติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพอ ๆ กัน

ขอมูลที่ได้จากการสอบถามความรู้สึกและความเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบโปรแกรม

1. นักเรียนสนใจที่จะเรียนด้วยตนเองจากบทเรียนโปรแกรม และรู้สึกพอใจที่ได้เรียนด้วยวิธีการที่แตกต่างไปจากวิธีการเดิมที่เคยเรียนมา
2. นักเรียนรู้สึกว่าการเรียนสงบและมีระเบียบวินัยดี ทุกคนตั้งใจเรียน และไม่มีการรบกวนผู้อื่น
3. นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษค่อนข้างอ่อน รู้สึกว่าการเรียนแบบโปรแกรมทำให้เขาสามารถเรียนไปตามระดับความสามารถของตน และไม่รู้สึกว่าตนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้อีก
4. นักเรียนยังขาดอุปกรณ์ในการหาความรู้ทางด้านภาษาด้วยตนเองอยู่มาก คือส่วนมากไม่มีและไม่รู้จักใช้พจนานุกรม ทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับคำศัพท์ ต้องอาศัยความช่วยเหลือจากครูและเพื่อนบ่อย ๆ
5. นักเรียนรู้สึกว่าไม่มีอิสระในการอ่านบทเรียนเท่าที่ควร เพราะจะต้องอ่านครั้งละประมาณ 50 นาที และถูกเรียกบทเรียนฉบับคืนในขณะที่กำลังอ่านเนื้อหาติดพันอยู่เป็นการขัดจังหวะและทำให้ล้มเนื้อหาที่อ่านในตอนต้นด้วย.

สรุป อภิปรายผล และขอเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการสร้างบทเรียนโปรแกรมเรื่องกาล (Tenses) ในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาปีที่ 1 แล้วนำไปทดลองสอนเปรียบเทียบกับการสอนโดยวิธีปกติ ซึ่งมีลำดับขั้นตอนในการดำเนินการและผลการวิจัยดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างบทเรียนโปรแกรมวิชาไวยากรณ์อังกฤษเรื่องกาล (Tenses) ในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาปีที่ 1
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนไวยากรณ์อังกฤษเรื่องกาล (Tenses) เมื่อใช้วิธีสอนแบบโปรแกรมกับวิธีสอนตามปกติ

สมมติฐานของการวิจัย

1. ผลจากการสอนแบบโปรแกรมและการสอนโดยวิธีปกติในเรื่องนี้ จะทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองไม่แตกต่างไปจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มควบคุม

วิธีดำเนินการวิจัย

1. การสร้างเครื่องมือ
 - ก. การสร้างบทเรียนโปรแกรม ศึกษาลักษณะและวิธีการเขียนบทเรียนโปรแกรม ศึกษานโยบายวิชาภาษาอังกฤษเรื่องกาล (Tenses) ตามหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษา และชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา แล้วเขียนบทเรียนโปรแกรมขึ้น โดยใช้เทคนิคการเขียนโปรแกรมแบบสาขา แล้วทำการทดสอบบทเรียนแบบ "หนึ่งต่อหนึ่ง" ทำการ

ทดสอบแบบ "กลุ่มเล็ก" และ "กลุ่มใหญ่" แล้วนำขอบกพร่องมาแก้ไขปรับปรุงก่อนนำไปใช้จริง เพื่อเปรียบเทียบกับการสอนโดยวิธีปกติ

ข. การสร้างแบบทดสอบ แบบทดสอบที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในเนื้อหาที่ทำการทดลอง จำนวน 100 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยได้พยายามสร้างให้ครอบคลุมเนื้อหาที่จะสอน และให้ครอบคลุมงหมายที่วางไว้ หลังจากที่ได้นำไปทดลองใช้แล้วนำมาวิเคราะห์เลือกเอาเฉพาะข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป และคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบได้เท่ากับ .9261

2. กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 1 ของวิทยาลัยครูยะลา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2518 ซึ่งแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง ใช้วิธีสอนแบบโปรแกรม และกลุ่มควบคุม ใช้วิธีสอนแบบปกติ การเลือกกลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการเรียน (pre-test) ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 10 ห้องเรียน แล้วเลือกห้องเรียนที่นักเรียนทำคะแนนเฉลี่ยใกล้เคียงกันที่สุด นำคะแนนเฉลี่ยมาวิเคราะห์หาค่าความสำคัญทางสถิติ หาค่าความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน เพื่อทดสอบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งสองมาจากมวลประชากรเดียวกัน และมีพื้นฐานความรู้ในเรื่องกาล (Tenses) พอ ๆ กัน ได้นักเรียนในกลุ่มทดลองจำนวน 32 คน และนักเรียนในกลุ่มควบคุมจำนวน 36 คน

3. การรวบรวมข้อมูล ภายหลังจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนการเรียน (pre-test) แล้ว ดำเนินการสอนแก่กลุ่มตัวอย่างทั้งสองโดยกลุ่มทดลองใช้วิธีสอนแบบโปรแกรม นักเรียนเรียนเองจากบทเรียนโปรแกรม ผู้วิจัยคอยดูแลความเป็นระเบียบของห้องเรียน และกลุ่มควบคุมใช้วิธีสอนแบบปกติ ผู้วิจัยดำเนินการสอนเอง เมื่อสอนจบทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (post-test) แก่กลุ่มตัวอย่างทั้งสอง นำคะแนนมาวิเคราะห์ต่อไป

4. การจักรกระทำกับข้อมูล

ก. ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนการทดสอบครั้งแรกกับครั้งหลัง ทั้งในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test

ข. เปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มควบคุมกับกลุ่มทดลอง โดยใช้ t-test

สรุปผลการวิจัย

1. ทั้งนักเรียนที่เรียนจากการสอนแบบโปรแกรม และนักเรียนที่เรียนจากการสอนโดยวิธีปกติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องกาล (Tenses) สูงขึ้นกว่าเดิม
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

อภิปรายผล

การทดลองเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการเรียนไวยากรณ์อังกฤษ เรื่องกาล (Tenses) ในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาปีที่ 1 ควบการสอนแบบโปรแกรมและการสอนตามปกติครั้งนี้ ใช้เนื้อหาในวิชาไวยากรณ์อังกฤษเพียงหน่วยเรื่องเดียว และทดลองกับกลุ่มตัวอย่างจำนวนน้อย ฉะนั้นผลการทดลองจึงจำกัดเฉพาะการทดลองครั้งนี้เท่านั้น ซึ่งผู้วิจัยมีข้อคิดเห็นดังนี้

1. ผลของการทดลองเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ คือทั้งการสอนแบบโปรแกรมและการสอนโดยวิธีปกติ ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นกว่าเดิม และการสอนทั้งสองแบบไม่ได้ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงอาจกล่าวได้ว่า เราสามารถใช้บทเรียนโปรแกรมสอนแทนการสอนโดยปกติของครูได้ เพราะบทเรียนโปรแกรมสามารถทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้เช่นเดียวกับที่เรียนจากครู ซึ่งจากสำรวจภาวะการที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน การสอนโดยใช้บทเรียนโปรแกรมจะช่วยลดภาระของครูได้ ทำให้ครูมีเวลาทำงานที่มึนค้ำอื่น ๆ มากขึ้น และประการสำคัญคือ สามารถใช้บทเรียนโปรแกรมสอนนักเรียนได้ครั้งละจำนวนมาก จึงเท่ากับเป็นการช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนครูได้อีกทางหนึ่งด้วย

2. จากการศึกษาครั้งนี้ เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภายหลังการเรียนรู้นักเรียนทั้งสองกลุ่ม ปรากฏว่า ยังไม่ได้ผลคืบหน้า คือคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลองเท่ากับ 58.4062 และคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุมเท่ากับ 57.0277 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนไม่มีโอกาสได้ฝึกทักษะทางภาษาเท่าที่ควร เพราะการสอนครั้งนี้

มุ่งอธิบายให้นักเรียนเข้าใจกฎเกณฑ์ทางภาษาเป็นส่วนใหญ่ แต่โดยสภาพการเรียนการสอนภาษาที่แท้จริงนั้น เป็นเรื่องของการฝึกทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง พูด อ่าน และเขียนอย่างสม่ำเสมอ การเรียนไวยากรณ์เป็นเพียงเครื่องช่วยให้สามารถเข้าใจภาษาได้เร็วขึ้น เพราะกฎไวยากรณ์จะช่วยชี้ทางลัดให้เรียนภาษาได้โดยไม่ต้องอาศัยการจำอย่างเคี้ยว (ม.ล. บุญเหลือ กุญชร, 17) ฉะนั้น การสอนไวยากรณ์จึงควรเป็นเพียงการสนับสนุนให้การฝึกทักษะงายขึ้น และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นเท่านั้น และจากเหตุผลนี้เอง ผู้วิจัยจึงมีความคิดว่า ตำราไวยากรณ์และโดยเฉพาะอย่างยิ่งบทเรียนโปรแกรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมานี้ ควรใช้เป็นบทเรียนประกอบ (Supplementary book) มากกว่าการใช้เป็นตำราเรียนในชั้น (Text book) โดยตรง และเนื่องจากบทเรียนโปรแกรมช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนด้วยตนเองได้โดยใช้เวลาไม่มากนัก จะทำให้ครูได้ใช้เวลาส่วนใหญ่เน้นหนักไปในทางการฝึกทักษะให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้อง แทนที่จะมาเสียเวลากับการสอนไวยากรณ์ในชั้นเรียนอย่างมากมาย แล้วลดเวลาของการฝึกทักษะลง ซึ่งไม่ก่อให้เกิดผลดีแก่การเรียนภาษาอังกฤษที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้

3. ผลจากการทดลองครั้งนี้ ปรากฏว่า นักเรียนส่วนใหญ่ของทั้งสองกลุ่ม เกิดการเรียนรู้เพิ่มขึ้นจากเดิม แต่มีบางคนในกลุ่มทดลองที่ไม่เกิดการเรียนรู้ และผลการเรียนตกต่ำจากเดิม ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าเขายังไม่เข้าใจวิธีการเรียนแบบโปรแกรมแล้วไม่ขอความช่วยเหลือจากครู เพราะการอ่านบทเรียนโปรแกรมแบบสาขายาด และอาจทำให้สับสนว่าการอ่านบทเรียนธรรมดา ผู้วิจัยจึงมีความคิดเห็นว่า การสอนแบบโปรแกรมซึ่งเป็นวิธีการใหม่สำหรับนักเรียนนั้น ครูควรจะช่วยและให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนบางคนที่มีปัญหาอยู่ด้วยจนกว่าเขาจะเข้าใจวิธีการเรียนอย่างแท้จริง และปัญหาอีกประการหนึ่งที่พบจากการทดลองครั้งนี้ คือนักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาเรื่องคำศัพท์ ทั้ง ๆ ที่ผู้วิจัยได้พยายามใช้คำศัพท์ธรรมดาที่นักเรียนในระดับนี้ควรจะเรียนรู้แล้ว และยังส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้พจนานุกรมด้วย แต่เท่าที่สังเกตดูปรากฏว่านักเรียนไม่ค่อยสนใจการค้นหาคำหมายของคำศัพท์ตนเองไม่ทราบจากพจนานุกรม จะคอยอาศัยถามเพื่อนฝูงและครูอยู่เสมอ ผู้วิจัยจึงมีความคิดเห็นว่า ในการสอนภาษานั้น ครูควรส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักการค้นหาคำความรู้ด้วยตนเองด้วยวิธีการต่าง ๆ มากขึ้นจนเกิดเป็นนิสัย

4. จากการสอบถามความรู้สึกของนักเรียนที่เรียนจากบทเรียนโปรแกรม ปรากฏว่าส่วนใหญ่พอใจการเรียนแบบนี้ เพราะนักเรียนได้เรียนไปตามความสามารถของตน ได้ฝึกการรับผิดชอบตนเอง นักเรียนที่เรียนเร็วก็ไม่เกิดความรู้สึกเบื่อหน่าย เพราะไม่ต้องคอยเพื่อนที่เรียนช้ากว่า ส่วนนักเรียนที่เรียนช้าก็ไม่เกิดความกังวลว่าตนจะเป็นอุปสรรคขัดขวางการเรียนรูของผู้อื่น จึงนับได้ว่าการสอนแบบโปรแกรมเป็นวิธีสอนที่ค่อนข้างหนึ่ง และสิ่งสำคัญคือ การสอนแบบโปรแกรมนั้นช่วยให้นักเรียนเรียนอย่างมีระเบียบวินัย ง่ายต่อการควบคุมชั้น ขยายให้สอดคล้องกับเวลาว่างสำหรับทำกิจกรรมอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนที่มีปัญหาเป็นรายบุคคล

กล่าวโดยสรุปก็คือ บทเรียนโปรแกรมเกี่ยวกับไวยากรณ์อังกฤษนี้ สามารถใช้สอนไวยากรณ์แทนการสอนปกติของครูได้ เพื่อช่วยผ่อนคลายและลดภาระของครูในการปรับปรุงพื้นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคนให้ใกล้เคียงกัน ช่วยให้การฝึกทักษะทางภาษาแก่นักเรียนง่ายขึ้น และได้ผลดียิ่งขึ้น อีกทั้งเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนใคร่จึกการ เรียนด้วยตนเองอีกด้วย.

ขอเสนอแนะ

ก. ขอเสนอแนะทั่วไป ด้วยเหตุที่ผลการทดลองปรากฏว่า บทเรียนโปรแกรมสามารถสอนนักเรียนให้เกิดการเรียนรู้ได้พอ ๆ กับการสอนตามปกติ จึงควรส่งเสริมให้มีการผลิต การใช้ ตลอดจนการวิจัยเกี่ยวกับการสอนแบบโปรแกรมให้แพร่หลาย เพื่อจะได้เกิดประโยชน์ทั้งในด้านการปรับปรุงการสอน และช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนครูด้วย

ขอเสนอแนะเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษ

1. ควรส่งเสริมให้มีการผลิตและใช้บทเรียนโปรแกรมเกี่ยวกับไวยากรณ์อังกฤษเพิ่มขึ้น เพื่อช่วยลดภาระให้แก่ครูในการปรับปรุงพื้นฐานการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนในชั้นหนึ่ง ๆ ให้ใกล้เคียงกัน และเพื่อช่วยสอนซ่อมแถมความรู้เดิมให้แก่แก่นักเรียนที่เรียนไม่ทันเพื่อนเป็นรายบุคคล จะเป็นการสะดวกแก่ครูที่ทองหาเวลาพิเศษมาสอนซ่อมแถมให้แก่แก่นักเรียนที่เรียนไม่ทันเพื่อนในเรื่องใดเรื่องหนึ่งอยู่เสมอ ๆ

2. ครูไม่ควรทุ่มเทเวลาของการสอนภาษาอังกฤษส่วนมากกับการสอนกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ และการให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดอย่างมากมาย เช่นที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน เพราะไม่ก่อให้เกิดผลดีแก่การเรียนภาษามากนัก แต่ควรใช้เวลาส่วนใหญ่ในการฝึกทักษะทางภาษาไทยแก่นักเรียน และอาจใช้บทเรียนโปรแกรมสอนแทนการสอนปกติของครูได้ โดยที่นักเรียนไม่จำเป็นต้องใช้เวลารียนอยู่แต่เฉพาะภายในห้องเรียนเท่านั้น แต่อาจเรียนด้วยตนเองนอกเวลาเรียนก็ได้

3. ควรส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักการหาความรู้ด้วยตนเองจนเป็นนิสัย เช่น การค้นหาความหมายของคำศัพท์จากพจนานุกรม การศึกษากฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ จากตำราต่าง ๆ ด้วยตนเอง และการฝึกพูดกับชาวต่างประเทศเมื่อมีโอกาสอยู่เสมอ จะช่วยให้การเรียนภาษาอังกฤษโดยลึกลับยิ่งขึ้นกว่าการเรียนแต่เฉพาะในห้องเรียนอย่างเดียว

ค. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

1. ควรนำบทเรียนโปรแกรมเรื่องกาล (Tenses) ที่สร้างขึ้นนี้ไปทดลองใช้สอนกับนักเรียนกลุ่มอื่น ๆ เพื่อดูว่าจะได้ผลเช่นเดียวกับการทดลองครั้งนี้หรือไม่

2. ควรสร้างบทเรียนโปรแกรมในเนื้อหาไวยากรณ์เรื่องอื่น แล้วทดลองใช้สอนเปรียบเทียบกับการสอนตามปกติ เพื่อดูว่าจะสามารถใช้บทเรียนโปรแกรมสอนเรื่องใดแทนครูได้บ้าง โดยเฉพาะเรื่องที่เป็นปัญหาเกี่ยวกับเด็กไทยส่วนมาก

3. ควรจะสร้างบทเรียนโปรแกรมแบบตรง (Linear) เรื่องกาล เช่นเดียวกับที่ได้สร้างบทเรียนโปรแกรมเพื่อการทดลองครั้งนี้ แล้วนำมาใช้สอนเปรียบเทียบกับว่าบทเรียนโปรแกรมแบบใดช่วยให้นักเรียนประสบผลดีในการเรียนมากกว่ากัน

4. ควรศึกษาผลการเรียนจากบทเรียนโปรแกรมของนักเรียนที่มีระดับสติปัญญาต่างกัน เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของแต่ละกลุ่ม.

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กัญญา สันธวานนท์ "ภาษาอังกฤษนั้นสำคัญไฉน" วารสารครูศาสตร์ ปีที่ 2 ฉบับที่ 1, 2 ธันวาคม - 14 มีนาคม 2515, หน้า 11 - 31.
- จรรยา วงศ์สำพันธ์ "เทคโนโลยีในทางการศึกษา" ประมวลบทความเกี่ยวกับนวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา โรงพิมพ์ครูสภา พระสุเมรุ 2515, หน้า 30 - 51.
- จันทร์เพ็ญ ยันตระกูล ความสามารถในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาล ปริญญาโท ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต คณะครูศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2513, 129 หน้า.
- นิกร วรวิรัช การเปรียบเทียบผลการเรียนสะกดคำภาษาอังกฤษจากแบบเรียนโปรแกรมระหว่างแบบบอกคำตอบทันทีกับแบบบอกคำตอบล่าช้า ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปริญญาโท ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา 2515, 87 หน้า.
- บุญเหลือ กุญชร, ม.ล. ข้อสังเกตเกี่ยวกับระเบียบวิธีสอนภาษาอังกฤษ หน่วยศึกษานิเทศกรรมสามัญศึกษา ไม่ปรากฏสถานที่พิมพ์และปีที่พิมพ์ 191 หน้า.
- บุบผชาติ เพ่งพินิจ การศึกษานำหน้าในการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ปีการศึกษา 2511 ปริญญาโท ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา 2512, 130 หน้า.
- ประทีป รุ่งครานนท์ การศึกษาขอบเขตพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยครูระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ปริญญาโท ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา 2517, 57 หน้า.
- เป็รื่อง กุมุท การสร้างบทเรียนสำเร็จรูป พิมพ์โรเนียว 2515, 131 หน้า.

- ลวน สายยศ และ อังคณา คณิศรัตนานนท์ สถิติวิทยาทางการศึกษา
 วัฒนาพานิช 2515, 276 หน้า.
- วรรณมา เจียมทะวงษ์ การศึกษาเปรียบเทียบการสอนวิชาเลขคณิตชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
ระหว่างการใช้แบบเรียนสำเร็จรูป กับการสอนตามปกติ ปริญญาโท
 การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา 2515, 71 หน้า.
- ศึกษาริการ, กระทรวง ผลการสัมมนาครูสอนภาษาอังกฤษสังกัดกรมการฝึกหัดครู
พ.ศ. 2502 โรงพิมพ์คุรุสภา 2506, 42 หน้า.
- ศึกษาริการ, กระทรวง, กรมวิชาการ ประมวลบทความเกี่ยวกับนวัตกรรมการเรียนการสอนและเทคโนโลยี
ทางการศึกษา โรงพิมพ์คุรุสภา พระสุเมรุ 2515, 242 หน้า.
- ศึกษาริการ, กระทรวง, กองวางแผนการศึกษา รายงานการประชุมทางวิชาการ
เรื่องปัญหาการสอนภาษาต่างประเทศแก่เด็กไทย ณ ห้องประชุมหอสมุดแห่งชาติ
 11 - 12 มิถุนายน 2513 โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว 2514, 373 หน้า.
- ศูนย์ภาษาอังกฤษของโครงการพัฒนามหาวิทยาลัย รวบรวมบทความเกี่ยวกับการเรียน
การสอนภาษา ของ ม.ล. บุญเหลือ เทพยสุวรรณ โรงพิมพ์สำนักทำเนียบ
 นายกรัฐมนตรี 2513, 82 หน้า.
- ดุษฎี มุ่งเกษม การทดลองใช้เครื่องสอนประกอบการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 7 ปริญญาโท การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา
 2513, 180 หน้า.
- Broughton, Geoffrey, Success with English, Penguin Books Ltd.,
 Harmondsworth, Middlesex, England, 1973, 303 pp.
- Carson, James Edward, "The Effects of Programmed Instruction as a
 Supplementary Teaching Aid in Adult Basic Education at the
 Ohio State", Dissertation Abstracts International,
 March, 1971, p. 622-A.

- X Cottrell, Donald P. editor, Teacher Education for a Free People, Russell M. Cooper and others, New York, American Association of Colleges for Teacher Education, 1956, 415 pp.
- DeCecco John P. editor, Educational Technology, Holt, Rinehart and Winston, Inc. New York, 1964, 479 pp.
- Ferguson, George A., Statistical Analysis in Psychology and Education, Mc. Graw-Hill Book Company Inc., New York, 1971, 492 pp.
- X Fine, Benjamin, Teaching Machine, Sterling Publishing Co. Inc., New York, 1962, 176 pp.
- Foster, Bruce Henry, "A Comparison of the Effectiveness of Programmed VS. Non-programmed Approaches to Spelling in the Intermediate grade, Dissertation Abstracts International, June, 1969, 5673-A.
- /Fry, Edward B., Teaching Machines and Programmed Instruction, Mc. Graw-Hill Book Company, Inc., New York, 1963, 244 pp.
- Gulford, J.P., Fundamental Statistics in Psychology and Education, Mc. Graw-Hill Book Company, Inc., New York, 1956, 565 pp.
- XHartley, J., Strategies for Programmed Instruction : An Educational Technology, Willmer Brothers Ltd. Birkenhead, 1972, 231 pp.
- Hilgard, Ernest R., Introduction to Psychology, 3rd. ed., Harcourt, Brace and World, Inc., New York, 1962, pp. 139 - 325.
- Howatt, ARR, Programmed Learning and the Language Teacher, Longmans, Green and Co. Ltd., London, 1969, 245 pp.
- Joseph, Blumenthal C., English 3200 : A Programmed Course in Grammar and Usage, Harcourt Brace Javarovich Inc., New York 1972, 550 pp.
- Lado, Robert, Language Testing, Longman Group Ltd., London, 1970, 389 pp.
- Leedham, John, and Unwin, Derick, Programmed Learning in the Schools, Longmans Green and Company Ltd., London, 1967, 140 pp.
- Leith, G.O.M., A Handbook of Programmed Learning, University of Birmingham, Edgbaston, 1966, 151 pp.
- Lindquist Everet F., Design and Analysis of Experiments in Psychology and Education, Houghton Mifflin Company, 1956, 393 pp.

- Mouly, George, J., Psychology for Effective Teaching, Holt, Rinehart and Winston, Inc., New York, 1968, 639 pp.
- Oliva, Peter F., The Teaching of Foreign Languages, Englewood Cliffs, Prentice-Hall, 1969, p. 25.
- Reed, Jerry E. and Hayman, John L., Jr., An Experiment Involving Use of Educational Research, 55 : 1962, 476 - 484.
- ✓ Schramm, Wilbur, The Research on Programmed Instruction : An Annotated Bibliography, U.S. Dept. of Health, Education and Welfare, U.S. Government Printing Office, Washington D.C., 1964, 114 pp.
- Slay, Alan Lee, "A Comparison of the Effectiveness of Programed, Handbook, and Non-formalized Grammar Instruction in Remedial College Freshman English Composition", Dissertation Abstracts International, 1968, 1536-A.
- ✓ Smith, Wendell I., and Moore, William J., editors, Programmed Learning : Theory and Research, D. Van Nostrand Company, Inc., Princeton, Affiliated East-West Press Private Ltd., 1968, 240 pp.
- × Stolurow, Lawrence M., Teaching by Machine, United States Government Printing Office, Washington D.C., 1961, 173 pp.
- UNESCO, NIER Regional Programme for Educational Research in Asia, Technical Working Group for Case Studies on Educational Goals, Aims and Objectives in Asia, Tokyo, 15-23 July, 1971:
- Wittich, Walter Arno and Schuller, Charles Francis, Audio Visual Materials ; their nature and use, 4th ed., Harper and Brothers, New York, 1967, 554 pp.

การคำนวณ

ภาคผนวก ก.

โครงการสอนและบันทึกการสอนสำหรับกลุ่มควบคุม

โครงการสอนเรื่องกาล (Tenses)

ความมุ่งหมายทั่วไป

1. เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้เรื่องกาล (tenses) ในภาษาอังกฤษ
2. เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจความสำคัญของการใช้กาล (tenses) ในการสร้างประโยคภาษาอังกฤษ
3. เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจรูปประโยคชนิดต่าง ๆ ในภาษาอังกฤษ

ความมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

1. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถบอกความแตกต่างของประโยคภาษาอังกฤษที่ใช้กาลต่างกัน ทั้งในด้านรูปประโยคและความหมายได้
2. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถบอกเหตุผลได้ว่า เหตุใดจึงใช้กาลนั้นในประโยค
3. เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ประโยคภาษาอังกฤษที่ใช้กาลต่างกันได้อย่างถูกต้อง
4. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเลือกใช้กาลได้เหมาะสมกับกริยาวิเศษณ์แบบต่าง ๆ และเลือกใช้กริยาวิเศษณ์ได้เหมาะสมกับกาลต่าง ๆ ด้วย
5. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเปลี่ยนแปลงประโยคเป็นประโยคที่ใช้กาลต่างกันได้อย่างถูกต้อง
6. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเปลี่ยนรูปประโยคจากประโยคบอกเล่าเป็นประโยคคำถาม และประโยคปฏิเสธได้อย่างถูกต้อง

ความรู้พื้นฐานของผู้เรียน

ผู้เรียนมีความรู้ภาษาอังกฤษเรื่องกาล (tenses) มาบ้างแล้ว และรู้จักส่วนประกอบของประโยคควาส่วนไหนทำหน้าที่เป็นประธาน กริยา หรือกรรม ในประโยคนั้น ๆ ด้วย

ขอบเขตของเนื้อหา

1. รูปแบบของประโยคที่ไวยากรณ์ต่างกัน 5 แบบ คือ
 - 1.1 Present simple tense
 - 1.2 Present continuous tense
 - 1.3 Present perfect tense
 - 1.4 Past simple tense
 - 1.5 Future simple tense
2. การใช้กริยาให้สัมพันธ์กับประธานของประโยคทั้ง 5 กาล
3. การเปลี่ยนจากประโยคบอกเล่าเป็นประโยคคำถามและประโยคปฏิเสธ
4. การใช้กาลในสถานการณต่าง ๆ
5. การใช้กาลสัมพันธ์กับกริยาวิเศษณ์ (adverbs)
6. การใช้กาลกับประโยคคำถามที่ขึ้นต้นด้วย question words.

บันทึกการสอนเรื่องกาล (Tenses)

ชั่วโมงที่ 1

- ก. รูปแบบของประโยคที่ไวยากรณ์ต่างกัน 5 แบบ คือ
Present simple tense	Subject + verb (present)
Past simple tense	Subject + verb (past)
Present continuous tense	Subject + verb to be +
verb (with "ing")
Present perfect tense	Subject + verb to have +
verb (past participle)
Future simple tense	Subject + will + verb
- ข. การใช้กริยาให้สัมพันธ์กับประธานของประโยคที่ไวยากรณ์ต่างกัน
Subject ที่เป็น singular	
Present simple tense	verb + s

Present continuous tense	is + verb (with "ing")
Present perfect tense	has + verb (past participle)
Past simple tense	verb (past)
Future simple tense	will + verb
Subject ที่ไม่ plural	
Present simple tense	verb (simple form)
Present continuous tense	are + verb (with "ing")
Present perfect tense	have + verb (past participle)
Past simple tense	verb (past)
Future simple tense	will + verb

ชั่วโมงที่ 2

- ก. การเปลี่ยนรูปของกริยาใน present simple tense เมื่อประธานเป็นเอกพจน์ (การเติม "s")
- ข. การเปลี่ยนรูปของกริยาใน present continuous tense (การเติม "ing")
- ค. การเปลี่ยนรูปของกริยา 3 ของ (present, past และ past participle)
หมายเหตุ : ใช้ chart ประกอบการสอนทั้ง 3 รายการ

ชั่วโมงที่ 3

- ก. การใช้กริยาช่วย (Auxiliary verbs) กับประโยค present simple tense และ past simple tense คือ

can - could	
may - might	
must	} - had to
has to	
have to	
ought to	

Present continuous tense	is + verb (with "ing")
Present perfect tense	has + verb (past participle)
Past simple tense	verb (past)
Future simple tense	will + verb
Subject ¹ ² ³ plural	
Present simple tense	verb (simple form)
Present continuous tense	are + verb (with "ing")
Present perfect tense	have + verb (past participle)
Past simple tense	verb (past)
Future simple tense	will + verb

ชั่วโมงที่ 2

- ก. การเปลี่ยนรูปของกริยาใน present simple tense เมื่อประธานเป็นเอกพจน์ (การเติม "s")
- ข. การเปลี่ยนรูปของกริยาใน present continuous tense (การเติม "ing")
- ค. การเปลี่ยนรูปของกริยา 3 ของ (present, past และ past participle)
หมายเหตุ : ให้ chart ประกอบการสอนทั้ง 3 รายการ

ชั่วโมงที่ 3

- ก. การใช้กริยาช่วย (Auxiliary verbs) กับประโยค present simple tense และ past simple tense คือ

can - could	
may - might	
must	} - had to
has to	
have to	
ought to	

- ข. การเปลี่ยนประโยคบอกเล่าเป็นประโยคคำถามและประโยคปฏิเสธ
 ค. กริยาบางคำที่มีลักษณะพิเศษเมื่อทำเป็นปฏิเสธและคำถาม คือ dare และ need

ชั่วโมงที่ 4

- ก. รูปย่อ (contraction) ของกริยาที่เป็นปฏิเสธ
 ข. แบบฝึกหัดเกี่ยวกับรูปแบบของประโยคที่ใช้กาลต่างกัน การทำเป็นประโยคปฏิเสธ และคำถาม พร้อมกับเฉลย และตอบข้อสงสัย

ชั่วโมงที่ 5

- ก. การใช้กาลในสถานการณ์ต่าง ๆ คือ

Present simple tense

ใช้กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน เหตุการณ์ที่เป็นความจริงเสมอ สิ่งที่ทำอยู่เป็นประจำ ทัศนวิสัย และใช้กับประโยคคำสั่งและขอร้อง

Present continuous tense

ใช้กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นขณะที่พูด หรือกำลังดำเนินติดต่อกันอยู่ในช่วงเวลาปัจจุบัน

Present perfect tense

ใช้กับเหตุการณ์ที่เริ่มดำเนินมาตั้งแต่ช่วงเวลาในอดีต จนถึงเวลาปัจจุบันที่กำลังพูดถึงอยู่ หรือเหตุการณ์ช่วงเวลาเชื่อมโยงกันระหว่างอดีตกับปัจจุบัน

Past simple tense

ใช้กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต และเหตุการณ์ที่สิ้นสุดลงก่อนเวลาที่พูดถึง

Future simple tense

ใช้กับเหตุการณ์ที่ยังไม่เกิดขึ้นในเวลาที่จะพูดถึง แต่จะเกิดขึ้นในอนาคต

ข. การไ้กาลให้สัมพันธ์กับกริยาวิเศษณ์

Present simple tense	มักไ้กับกริยาวิเศษณ์เหล่านี้ คือ always, often, usually, frequently, seldom etc.
Present continuous tense	มักไ้กับกริยาวิเศษณ์เหล่านี้ คือ now, at present และคำอุทานที่บอกให้ทราบว่าเหตุการณ์นั้น กำลังเกิดขึ้น เช่น Look! Listen!
Present perfect tense	มักไ้กับกริยาวิเศษณ์เหล่านี้ คือ since, for, just, yet, never, etc.
Past simple tense	มักไ้กับกริยาวิเศษณ์เหล่านี้คือ yesterday, last week, two years ago, etc.
Future simple tense	มักไ้กับกริยาวิเศษณ์เหล่านี้คือ tomorrow, next week, in ten minutes, etc.

ก. การไ้หลายกาลในประโยคเดียวกัน

ชั่วโมงที่ 6

แบบฝึกหัดเกี่ยวกับการไ้กาล พร้อมกับเฉลยและตอบข้อสงสัย

ชั่วโมงที่ 7

- ก. การไ้กาลกับประโยคคำถามที่ขึ้นต้นด้วย question words คือ what, who, when, where, why, how long, how often และการตอบคำถามเหล่านี้
- ข. แบบฝึกหัดเกี่ยวกับประโยคคำถามและการตอบคำถาม พร้อมเฉลย และตอบข้อสงสัย

ภาคผนวก ข.

การวิเคราะห์แบบทดสอบ

ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ

ข้อ ข้อที่	P _H	P _L	p	r	ข้อ ข้อที่	P _H	P _L	p	r	ข้อ ข้อที่	P _H	P _L	p	r
1	68	23	.45	.45	35	68	32	.50	.36	69	82	36	.60	.48
2	68	41	.55	.28	36	90	59	.76	.40	70	82	41	.62	.43
3	82	27	.55	.55	37	82	45	.64	.40	71	64	32	.48	.32
4	68	23	.45	.45	38	90	41	.68	.54	72	86	41	.65	.49
5	59	9	.31	.56	39	82	36	.60	.48	73	59	18	.38	.43
6	68	27	.47	.41	40	73	41	.57	.33	74	55	14	.33	.45
7	90	41	.68	.54	41	64	9	.34	.59	75	100	27	.71	.81
8	86	36	.63	.52	42	55	14	.33	.45	76	90	73	.82	.27
9	95	27	.65	.72	43	73	23	.48	.50	77	73	14	.42	.59
10	50	23	.36	.29	44	86	41	.65	.49	78	82	41	.62	.43
11	77	68	.73	.23	45	59	27	.43	.39	79	45	23	.34	.25
12	73	45	.59	.29	46	64	36	.50	.28	80	77	27	.52	.50
13	55	32	.43	.24	47	90	27	.61	.64	81	86	23	.56	.63
14	82	14	.47	.67	48	50	30	.43	.25	82	59	31	.50	.28
15	68	32	.50	.36	49	55	9	.30	.53	83	45	18	.31	.31
16	73	23	.48	.50	50	68	23	.45	.45	84	77	23	.50	.54
17	82	50	.67	.36	51	68	10	.27	.80	85	50	4	.23	.61
18	73	27	.50	.46	52	95	50	.76	.58	86	86	36	.63	.52
19	59	32	.45	.28	53	82	45	.64	.40	87	90	27	.61	.64

ردیف	P _H	P _L	p	r
20	86	68	.77	.25
21	82	9	.44	.72
22	90	36	.65	.58
23	95	41	.72	.63
24	45	23	.34	.25
25	95	45	.74	.61
26	77	41	.60	.37
27	55	27	.41	.29
28	86	23	.56	.63
29	100	81	.92	.52
30	82	32	.58	.51
31	90	55	.74	.44
32	55	18	.36	.40
33	86	27	.58	.59
34	82	32	.58	.51

ردیف	P _H	P _L	p	r
54	90	23	.59	.67
55	82	32	.58	.51
56	82	23	.53	.58
57	41	20	.34	.26
58	95	41	.72	.63
59	90	41	.68	.54
60	82	27	.55	.55
61	77	4	.36	.76
62	86	9	.46	.75
63	73	41	.57	.33
64	86	45	.67	.45
65	95	14	.58	.79
66	100	45	.79	.74
67	64	9	.34	.59
68	95	63	.78	.39

ردیف	P _H	P _L	p	r
88	64	32	.48	.32
89	82	18	.50	.63
90	86	27	.58	.59
91	86	45	.67	.45
92	73	23	.48	.50
93	73	36	.55	.38
94	82	27	.55	.55
95	64	18	.40	.48
96	82	41	.62	.43
97	82	23	.53	.58
98	77	32	.55	.45
99	36	9	.21	.38
100	45	14	.28	.37

การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบ

ในการคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ ผู้วิจัยใช้สูตรของ คูเคอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) คือ

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\bar{X}(n - \bar{X})}{nS^2} \right\}$$

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

$$S^2 = \frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

$$\sum X = 4267$$

$$\sum X^2 = 251227$$

$$N = 80$$

$$N = 80$$

$$\bar{X} = \frac{4267}{80}$$

$$S^2 = \frac{(80 \times 251227) - (4267)^2}{80 \times 79}$$

$$= 53.3375$$

$$= 299.1884$$

$$r_{tt} = \frac{100}{100-1} \left\{ 1 - \frac{53.3375 (100 - 53.3375)}{100 \times 299.1884} \right\}$$

$$= \frac{100}{99} \left\{ 1 - \frac{53.3375 \times 46.6625}{29918.84} \right\}$$

$$= 0.9261$$

หมายเหตุ N = 80 N คือ จำนวนนักเรียนที่ทำแบบทดสอบนี้
n = 100 n คือ จำนวนข้อสอบ

ภาคผนวก ก.

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทดลอง

การหาค่า t ของคะแนนการทดสอบก่อนและหลังการเรียนรู้ของกลุ่มทดลอง

นักเรียน	Pre.	Post	D	D ²
1	16	45	29	841
2	17	35	18	324
3	28	53	25	625
4	30	43	13	169
5	30	55	25	625
6	33	57	24	576
7	39	39	0	0
8	40	68	28	784
9	40	40	0	0
10	40	39	-1	1
11	44	70	26	676
12	45	59	14	196
13	49	72	23	529
14	52	67	15	225
15	53	75	22	484
16	66	75	9	81
17	67	85	18	324
18	27	48	21	441
19	31	63	32	1024
20	32	43	11	121
21	36	45	9	81
22	37	47	10	100
23	41	47	6	36
24	41	51	10	100
25	42	53	11	121
26	42	69	27	729
27	46	62	16	256
28	47	62	15	225
29	52	73	21	441
30	56	70	14	196
31	61	72	11	121
32	67	87	20	400
	1347	1869	522	10852

$$\begin{aligned}
 \text{จากสูตร } t &= \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N\sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}} \\
 \sum D &= 522 \\
 \sum D^2 &= 10852 \\
 N &= 32 \\
 t &= \frac{522}{\sqrt{\frac{(32 \times 10852) - (522)^2}{32 - 1}}} \\
 &= \frac{522}{\sqrt{\frac{347264 - 272484}{31}}} \\
 &= \frac{522}{49.1147} \\
 &= 10.6281
 \end{aligned}$$

หมายเหตุ pre = pre-test
post = post-test

การหาค่า t ของคะแนนการทดสอบก่อนและหลังการเรียนรู้ของกลุ่มควบคุม

นักเรียน	Pre.	Post	D	D ²
1	23	35	12	144
2	26	37	11	121
3	27	43	16	256
4	27	39	12	144
5	29	46	17	289
6	33	38	5	25
7	33	34	1	1
8	33	52	19	361
9	35	56	21	441
10	38	38	0	0
11	38	60	22	484
12	38	65	27	729
13	39	42	3	9
14	40	64	24	576
15	41	46	5	25
16	41	62	21	441
17	43	66	23	529
18	45	54	9	81
19	56	75	19	361
20	59	76	17	289
21	24	36	12	144
22	29	38	9	81
23	34	48	14	196
24	35	51	16	256
25	39	55	16	256
26	40	57	17	289
27	49	70	21	441
28	49	69	20	400
29	50	63	13	169
30	53	65	12	144
31	57	76	19	361
32	60	83	23	529
33	61	66	5	25
34	62	80	18	324
35	62	86	24	576
36	69	82	13	169
	1517	2053	536	9666

$$\text{จากสูตร } t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N\sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}$$

$$\sum D = 536$$

$$\sum D^2 = 9666$$

$$N = 36$$

$$t = \frac{536}{\sqrt{\frac{(36 \times 9666) - (536)^2}{36 - 1}}}$$

$$= \frac{536}{\sqrt{\frac{347976 - 287296}{35}}}$$

$$= \frac{536}{41.6378}$$

$$= 12.8729$$

หมายเหตุ Pre = Pre-test

Post = Post-test

การหาค่า t ของคะแนนการทดสอบหลังการวิจัยของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
x	x ²	x	x ²
45	2025	35	1225
35	1225	37	1369
53	2809	43	1849
43	1849	39	1521
55	3025	46	2116
57	3249	38	1444
39	1521	34	1156
68	4624	52	2704
40	1600	56	3136
39	1521	38	1444
70	4900	60	3600
59	3481	65	4225
72	5184	42	1764
67	4489	64	4096
75	5625	46	2116
75	5625	62	3844
85	7225	66	4356
48	2304	54	2916
63	3969	75	5625
43	1849	76	5776
45	2025	36	1296
47	2209	38	1444
47	2209	48	2304
51	2601	51	2601
53	2809	55	3025
69	4761	57	3249
62	3844	70	4900
62	3844	69	4761
73	5329	63	3969
70	4900	65	4225
72	5184	76	5776
87	7569	83	6889
		66	4356
		80	6400
		86	7396
		82	6724
1869	115383	2053	125597

$$\text{จากสูตร } t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

$$\bar{X}_1 = 58.4062$$

$$\bar{X}_2 = 57.0277$$

$$S_1^2 = 200.7006$$

$$S_2^2 = 243.3992$$

$$n_1 = 32$$

$$n_2 = 36$$

$$t = \frac{58.4062 - 57.0277}{\sqrt{\frac{200.7006}{32} + \frac{243.3992}{36}}}$$

$$= \frac{1.3785}{3.6100}$$

$$= 0.3818$$

การหาค่า t ของคะแนนการทดสอบก่อนการวิจัยของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
X	X ²	X	X ²
16	256	23	529
17	289	26	676
28	784	27	729
30	900	27	729
30	900	29	841
33	1089	33	1089
39	1521	33	1089
40	1600	33	1089
40	1600	35	1225
40	1600	38	1444
44	1936	38	1444
45	2025	38	1444
49	2401	39	1521
52	2704	40	1600
53	2809	41	1681
66	4356	41	1681
67	4489	43	1849
27	729	45	2025
31	961	56	3136
32	1024	59	3481
36	1296	24	576
37	1369	29	841
41	1681	34	1156
41	1681	35	1225
42	1764	39	1521
46	2116	40	1600
47	2209	49	2401
52	2704	49	2401
56	3136	50	2500
61	3721	53	2809
69	4761	57	3249
42	1764	60	3600
		61	3721
		62	3844
		62	3844
		69	4761
1347	61903	1517	69351

$$\text{จากสูตร } t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

$$\bar{X}_1 = 42.0937$$

$$\bar{X}_2 = 42.1388$$

$$S_1^2 = 167.8296$$

$$S_2^2 = 155.0373$$

$$n_1 = 32$$

$$n_2 = 36$$

$$t = \frac{42.0937 - 42.1388}{\sqrt{\frac{167.8296}{32} + \frac{155.0373}{36}}}$$

$$= \frac{-0.0451}{3.0904}$$

$$= -0.0145$$

ภาคผนวก ง.

บทเรียนโปรแกรมเรื่องกาล (Tenses)

ความมุ่งหมายทั่วไป

๑. เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้เรื่องกาล (tenses) ในภาษาอังกฤษ
๒. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้กาล (-tenses) ในการสร้างประโยคภาษาอังกฤษได้เอง
๓. เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจรูปประโยคชนิดต่างๆ ในภาษาอังกฤษ

ความมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

๑. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถบอกความแตกต่างของประโยคภาษาอังกฤษที่ใช้กาลต่างกัน ทั้งในด้านรูปประโยค และความหมาย
๒. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถบอกเหตุผลได้ว่า เหตุใดจึงใช้กาลนั้นในประโยค
๓. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถแต่งประโยคภาษาอังกฤษ โดยใช้กาลได้อย่างถูกต้อง
๔. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเลือกใช้กาลได้เหมาะสมกับกริยาวิเศษณ์แบบต่างๆ และ เลือกใช้กริยาวิเศษณ์ได้เหมาะสมกับกาลต่างๆ ด้วย
๕. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเปลี่ยนแปลงประโยคเป็นประโยคที่ใช้กาลต่างกันได้อย่างถูกต้อง
๖. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเปลี่ยนรูปประโยคจากบอกเล่า เป็นประโยคคำถามและประโยคปฏิเสธได้อย่างถูกต้อง

ความรู้พื้นฐานของผู้เรียน

เนื่องจากบทเรียนแบบโปรแกรมนี้ เป็นบทเรียนทบทวน ผู้เรียนจึงควรมีความรู้ภาษาอังกฤษเรื่องกาล (tenses) มาบ้างแล้ว และรู้จักส่วนประกอบของประโยค ว่าส่วนไหนทำหน้าที่รับประธาน กริยา หรือกรรมในประโยคนั้นๆ ด้วย

คำชี้แจง

บทเรียนแบบโปรแกรมนี้เป็นการเรียนด้วยตนเอง ผู้เรียนควรอ่านคำอธิบายในแต่ละตอนให้เข้าใจแจ่มแจ้ง แล้วปฏิบัติตามคำสั่งที่มีอยู่ในแต่ละตอนนั้นโดยเคร่งครัด เมื่อมีคำอธิบายให้เลือก ผู้เรียนจะเลือกได้เพียงครั้งละ ๑ คำตอบเท่านั้น แล้วปฏิบัติตามคำสั่งที่กำกับไว้แต่ละคำตอบนั้น อย่างตั้งใจ หรือเปลี่ยนไปเปลี่ยนมาด้วยความไม่แน่ใจ จะทำให้สับสนวุ่นวายและไม่ประสบความสำเร็จอย่างง่ายตามที่ควรจะเป็น หากพบว่าคำตอบที่เลือกนั้นผิด ก็ขออย่าโทษตนเอง เพราะผู้เรียนจะได้มีโอกาสศึกษาข้อบกพร่องของตน และจะได้แก้ไขได้อย่างถูกต้อง แม้จะทำให้เสียเวลาไปบ้าง แต่ในที่สุดผู้เรียนจะประสบความสำเร็จในการเข้าใจเรื่องกาล (tenses) ได้ดีกว่าคนอื่น

ข้อเตือนใจ

- *** จำไว้ว่าบทเรียนนี้ ไม่ใช่ข้อทดสอบ ดังนั้นไม่ต้องกังวลใจ
- *** ขอให้เรียนด้วยความเข้าใจ ไม่ต้องรีบร้อน
- *** จงซื่อสัตย์ต่อตนเอง โดยการปฏิบัติตามคำสั่งอย่างเคร่งครัด
- *** ผู้เรียนจะเข้าใจเรื่องกาลได้อย่างดีเมื่อเรียนจบบทเรียนนี้

เราพร้อมที่จะเรียนแล้วใช่ไหม ? เปิดไปที่หน้า ๔ เลย

นั่นแน่! เริ่มทำฝึกคำสั่งแล้ว !

ไม่จำเป็นเลยที่ท่านจะต้องอ่านข้อความทุกหน้า แต่จงปฏิบัติตามคำสั่งที่กำกับไว้แต่ละหน้าที่ท่านอ่านโดยเคร่ง-
ครัด แล้วท่านจะประสบผลสำเร็จในการเรียนครั้งนี้อย่างแน่นอน

โปรดพลิกกลับไปหน้า ๖ อ่านคำสั่งแรงและคำสั่งใหม่

ประโยคภาษาอังกฤษทุกประโยคจะมีการตั้งเรื่องกาล (tenses) ซึ่งเป็นการบอกเกี่ยวกับเวลาที่กระทำกริยานั้น เพราะประโยคที่แม้จะหมายถึงการกระทำกริยาอย่างเดียวกัน แต่ใช้ tense ต่างกัน ก็ทำให้ความหมายเปลี่ยนไปได้ ตัวอย่างประโยคต่อไปนี้

๑. Some students play games. ปัจจุบันกาล (Present tense)

๒. Some students played games. อดีตกาล (Past tense)

๓. Some students will play games. อนาคตกาล (Future tense)

ประโยคที่หนึ่งบอกให้เราทราบว่า ประธานของประโยค (subject) ทำกริยานั้นในปัจจุบัน ประโยคที่สองบอกให้เราทราบว่า ประธานทำกริยานั้นในอดีตเท่านั้น และประโยคที่สามบอกให้เราทราบว่า ประธานยังไม่ได้ทำกริยานั้นเลย แต่จะกระทำในอนาคต

ลองพิจารณาประโยคทั้งสามนี้สักครั้ง แล้วเลือกคำตอบที่ให้ได้ว่า ส่วนไหนของประโยคที่มีการเปลี่ยนแปลงเมื่อใช้ tense ต่างกัน

คำตอบ

a) ประธานของประโยค (subject)	พลิกไปหน้า ๕
b) กริยาของประโยค (verb)	พลิกไปหน้า ๖
c) กรรมของประโยค (object)	พลิกไปหน้า ๗

ท่าที เหนือว่าส่วนของประโยคที่เปลี่ยนแปลงคือประธาน (subject) เสียใจด้วย!
คำตอบของท่านผิดเสียแล้ว ทำความเข้าใจใหม่กัน

ประธานของประโยค (subject) คือส่วนที่บ่งถึง " ผู้กระทำกริยา " ซึ่งไม่ต้องเปลี่ยนแปลงไปตาม tense ใดๆ คู่ตัวอย่างประโยคต่อไปนี้

Tom goes to the zoo.

Mary and John go to the zoo. (Present simple tense)

The students go to the zoo.

ประโยคทั้งสามนี้ใช้ประธานต่างกัน คือ Tom , Mary and John , The students
แต่กระทำกริยาอย่างเดียวกัน คือ go to the zoo และใช้ tense เดียวกัน คือ
present simple tense

ฉะนั้นโปรดพลิกกลับไปหน้า ๔ อ่านใหม่ให้เข้าใจ คิดว่าท่านคงเดีอกคำตอบที่ถูกต้องได้

หน้า ๖

ท่านทราบว่า ส่วนของประโยคที่เปลี่ยนไป คือ กริยา (verb)

ถูกต้อง! ท่านเป็นผู้ที่มีความสังเกตดีมาก

Verb จะเปลี่ยนไปเมื่อใช้ tense ต่างกัน ฉะนั้น tense จึงเป็นเรื่อง
ของรูปแบบกริยา (verb form) ของประโยค
โปรดสังเกตการใช้ tense ต่างๆ จากประโยคต่อไปนี้

- * 1. They drink milk. (present simple tense)
- 2. They are drinking milk. (present continuous tense)
- 3. They have drunk milk. (present perfect tense)
- * 4. They drank milk. (past simple tense)
- 5. They will drink milk. (future simple tense)

หากจัดให้ประโยคที่ ๑ และ ๔ หรือประโยคที่ใช้ present simple tense และ
ประโยคที่ใช้ past simple tense อยู่กลุ่มเดียวกันเป็นกลุ่มที่ ๑ ส่วนอีก ๓ ประโยค
ที่เหลือเป็นกลุ่มที่ ๒ ท่านคิดว่าประโยคกลุ่มที่ ๑ และกลุ่มที่ ๒ มีข้อแตกต่างที่เห็นได้ชัดคืออะไร ?

คำตอบ a) ประโยคกลุ่มที่ ๑ กริยาไม่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม (พลิกไปหน้า ๔)
b) ประโยคกลุ่มที่ ๒ มีกริยาช่วย (พลิกไปหน้า ๔)

ท่านตอบว่า ส่วนของประโยคที่เปลี่ยนไป คือ กรรม (object) ,
เสียใจด้วย! ท่านยังขาดความสังเกตไป โปรดทำความเข้าใจใหม่ดังนี้

Object คือ ส่วนที่ไปถึงผู้รับการกระทำของกริยา ซึ่งไม่ต้องเปลี่ยนไปตาม tense ใด
ดูตัวอย่างจากประโยคต่อไปนี้

John likes that book.

John likes Mary. (present simple tense)

John likes animals.

ประโยคทั้งสามข้อ object ต่างกันคือ that book , Mary , animals
tense เหมือนกัน คือ present simple tense

ฉะนั้นโปรดพลิกกลับไปหน้า ๔ อ่านใหม่ให้เข้าใจ คิดว่าท่านคงเลือกคำตอบที่ถูกต้องได้

คำตอบของท่านคือ ประโยคกลุ่มที่ ๑ รูปกริยาไม่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม
เสียใจด้วย คำตอบของท่านผิดเสียแล้ว

ประโยคกลุ่มที่ ๑ ไก่แก

1. They drink milk. (present simple tense)

4. They drank milk. (past simple tense)

จะเห็นได้ว่าประโยคที่ ๔ (past simple tense) นั้น กริยาเปลี่ยนไปจากประโยคที่ ๑
present simple tense) คือใช้ กริยา past tense หรือกริยาของที่ ๒

" drank " ซึ่งเปลี่ยนไปจากกริยาเดิมคือ " drink "

ฉะนั้นโปรดพลิกกลับไปหน้า ๖ เลือกคำตอบที่ถูกต้องใหม่

คำตอบของท่านคือ ประโยคกลุ่มที่ ๒ มีกริยาช่วย(Auxiliary verbs)

ถูกต้อง ! ดีมาก !

ประโยคกลุ่มที่ ๒ ได้แก่

2. They are drinking milk. (present continuous tense)

3. They have drunk milk. (present perfect tense)

5. They will drink milk. (future simple tense)

พอจะสรุปเป็นหลักง่ายๆได้ดังนี้คือ

Present continuous tense : Subject +

is
am
are

 + verb with "-ing "

Present perfect tense : Subject +

has
have

 + verb^o (past participle)

Future simple tense : Subject +

will
shall

 + verb

ส่วนประโยคกลุ่มที่ ๑ คือ

1. They drink milk. (present simple tense)

4. They drank milk. (past simple tense)

สรุปเป็นหลักง่ายๆได้คือ

Present simple tense : Subject + verb (present)

Past simple tense : Subject + verb (past)

การใช้ Verb สัมพันธ์กับ Subject

ศึกษาประโยคต่อไปนี้ โดยใช้ความสังเกตให้มาก

๑. He works hard. They work hard. (present simple tense)
๒. He is working hard. They are working hard. (present continuous tense)
๓. He has worked hard. They have worked hard. (present perfect tense)
๔. He worked hard. They worked hard. (past simple tense)
๕. He will work hard. They will work hard. (future simple tense)

จะเห็นได้ว่า verb จะมีการเปลี่ยนแปลง เมื่อใช้ subject ต่างกันในประโยคที่ ๑, ๒ และ ๓ ส่วนประโยคที่ ๔ และ ๕ verb จะไม่เปลี่ยนแปลง แม้จะใช้ subject ต่างกันก็ตาม

ต่อไปลองพิจารณาจากข้อที่ว่า คำใดเหมาะที่สุดที่จะเป็น subject ของประโยคทั้งสามต่อไปนี้ได้

๑. ----- walk to school.
๒. -----are walking to school.
๓. -----have walked to school.

- คำตอบ
- a) Mary พลิกไปหน้า ๑๑
 - b) I พลิกไปหน้า ๑๖
 - c) The children พลิกไปหน้า ๑๓

ท่านทราบว่า subject ของประโยคทั้งสาม คือ Mary

เสียใจด้วย ! ถ้าตอบของท่านผิดเสียแล้ว ! ท่านคงทำความเข้าใจใหม่ว่า subject ที่เป็นเอกพจน์ (singular) และพหูพจน์ (plural) จะใช้กับ verb ทางกันดังนี้

Mary teaches English.

Mary and John teach English.

She is teaching English.

They are teaching English.

He has taught English.

We have taught English.

โปรดพลิกกลับไปหน้า ๑๐ อ่านใหม่ให้ถี่ แล้วเลือกทำคอมใหม่อีกครั้ง

ทราบว่า subject ของประโยคทั้งสาม คือ I
คำตอบของท่าน ถูกเพียง ๒ ข้อเท่านั้น นั่นคือ
I walk to school.

และ I have walked to school.

คำว่า I แม้จะหมายถึงบุคคลเพียงคนเดียว แต่ใช้เหมือนคำที่เป็นพหูพจน์ไป ยกเว้น
เมื่อใช้กับ verb to be จะใช้กับ am ตัวเดียวเท่านั้น
ฉะนั้น โปรดพลิกกลับไปหน้า ๑๐ อ่านใหม่อีกเที่ยว และเลือกคำตอบที่ถูกต้องใหม่

ท่านตอบว่า subject ของประโยคทั้งสาม คือ The children ถูกต้อง ! เก่งมาก !

subject ของประโยคจะมีความเกี่ยวข้องกับ verb ของประโยคด้วย นั่นคือ subject ที่เป็นเอกพจน์ (singular) จะใช้กับ is และ has subject ที่เป็นพหูพจน์ (plural) จะใช้กับ are และ have สำหรับ I ใช้กับ am และ have เสมอ

ส่วนประโยค present simple tense ไม่มี verb to be และ verb to have เป็นกริยาช่วย มีกฎว่า ถ้า subject เป็นเอกพจน์ (singular) verb ของประโยคจะเติม "s " ถ้า subject เป็นพหูพจน์ (plural) verb ของประโยค ไม่เติม "s " ดังตัวอย่าง

Mary walks to school .

Mary and Jane walk to school .

A little boy is walking to school. The children are walking to school.

Mr. Smith has walked to school . Our teachers have walked to school .

ลองพิจารณาประโยคนี้ซิว่า verb ที่ขาดไปคืออะไร ?

Linda _____ dishes with hot water .

คำตอบ

a) wash

พลิกไปหน้า ๑๔

b) washes

พลิกไปหน้า ๑๕

c) washing

พลิกไปหน้า ๑๖

ทานบอกว่า verb ที่ขาดไป คือ wash เสียใจด้วย! ทานเลือกผิดแล้ว!
โปรดดูตัวอย่างประโยคต่อไปนี้

Tom sings well.

Tom and Mary sing well.

He catches a bus to school.

They catch a bus to school.

Mary loves kittens.

Girls love kittens.

ลองเปรียบเทียบการใช้ verb ให้สัมพันธ์กับ subject
แล้วพลิกกลับไปหน้า ๑๓ อ่านแล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้องใหม่

ท่านบอกว่า verb ที่ขาดไป คือ washes ค่ะ

ในประโยค present simple tense เมื่อประธานของประโยคเป็นเอกพจน์ (singular) verb จะเติม " s " แต่ verb บางตัวก็มีการเติม " s " ที่แตกต่างกันดังนี้ คือ

๑. verb ที่ลงท้ายด้วยสระ " o " จะเติม es เช่น
 She goes to the market on Saturday. (go---goes)
 My brother does his homework at night. (do---does)
๒. verb ที่ลงท้ายด้วย s , sh , ch , และ x จะเติม " es " เช่น
 Mary catches that bus to school. (catch---catches)
 Jack washes his clothes himself. (wash----washes)
๓. verb ที่ลงท้ายด้วย " y " และหน้า " y " เป็นสระ จะเติม s เช่น
 He plays the piano well. (play----plays)
 She buys food every day. (buy----buys)
๔. verb ที่ลงท้ายด้วย " y " แต่หน้า " y " เป็นพยัญชนะจะต้องเปลี่ยน " y " เป็น " i " ก่อนแล้วจึงเติม " es " เช่น
 A swallow flies better than a cock. (fly-----flies)
 A baby cries when it is hungry. (cry-----cries)
 ลองพิจารณาอีกว่า verb ของประโยคนั้นคืออะไร ?
 I-----my parents.

คำคุณ	a) obey	พลิกไปหน้า ๑๗
	b). obeys	พลิกไปหน้า ๑๘
	c) studies	พลิกไปหน้า ๑๘

ท่านบอกว่า verb ที่ซอกไปคือ washing

นี่แน่ะ : ท่านลืมรูปแบบของ present tense ทั้งสามแบบเสียแล้ว
ไปรบกวนทวนความจำใหม่กัน

He sings Thai songs. : Present simple tense

He is singing Thai songs. : Present continuous tense

He has sung Thai songs. : Present perfect tense

ลองสังเกตดูให้ดีว่า verb ที่เติม "-ing" จะไว้ตามหลัง verb to be

พลิกกลับไปหน้า ๑๓ เลือกคำตอบที่ถูกต้องใหม่อีกครั้ง

คำตอบของท่านคือ I obey my parents.

ถูกต้อง ! ดีมาก !

I แม้จะหมายถึงผู้พูดเพียงคนเดียว แต่จะใช้เหมือน subject ที่เป็นพหูพจน์ทั่วไป

ทั้งประโยค I like apples. They like apples.

I have just finished my work. They have just finished their work.

แต่ในประโยค present continuous I ใช้ต่างกับ subject ที่เป็นพหูพจน์ คือ

ใช้เฉพาะกับคำว่า "am" เท่านั้น เช่น

He is eating.

I am eating.

They are eating.

ลองพิจารณาข้อนี้ว่า ประโยคนี้ควรใช้ verb คู่ไหน ?

We-----the paper.

คำตอบ

a) are cut พลิกไปหน้า ๒๐

b) has cut พลิกไปหน้า ๒๑

c) are cutting พลิกไปหน้า ๒๕

คำทอบของท่านคือ I obeys my parents.

เสียใจกว่าที่ได้เลือกคำทอบผิด :

ไปรคสังเกตประโยคต่อไปนี้

He plays tennis in the evening.

We play tennis in the evening.

They play tennis in the evening.

I play tennis in the evening.

พลิกกลับไปหน้า ๑๕ เลือกคำทอบที่ถูกต้องใหม่

คำทอมของท่านคือ I studies my parents.

เสียใจควยที่อาบผิด ;

โปรดศึกษาข้อผิดพลาดของท่านจากประโยคต่อไปนี้

She studies in the evening.

They study in the evening.

He plays the viollin well.

Mary cries when she sees a snake.

พลิกกลับไปหน้า ๑๕ เลือกรำทอมที่ถูกต้องใหม่

คำคุณศัพท์ของทานคือ We are cut the paper.

เสียใจด้วยที่ตอบผิด :

โปรดศึกษาประโยคต่อไปนี้ให้เข้าใจอีกครั้ง

We <u>talk</u> with our teacher.	(present simple tense.)
We <u>are talking</u> with our teacher.	(present continuous tense)
We <u>have talked</u> with our teacher.	(present perfect tense)
We <u>talked</u> with our teacher.	(past simple tense)
We <u>will talk</u> with our teacher.	(future simple tense)

ลองพิจารณาว่าคุณคิดว่า ประโยคที่ท่านเลือกนั้นจักอยู่ในวงไหน ?

พลิกกลับไปหน้า ๑๗ เพื่อคำตอบที่ถูกต้องใหม่อีกครั้ง

คำตอบของท่านคือ We has cut the paper.

เสียใจอย่างยิ่งที่ตอบผิด ,

โปรดศึกษาข้อผิดพลาดของท่านจากประโยคต่อไปนี้

She^o has read the book.

He has read the book.

↳ They have read the book.

† I have read the book.

। We have read the book.

พลิกกลับไป หน้า ๑๗ เลือกคำตอบที่ถูกต้องใหม่อีกครั้ง

คำตอบของหาคือ We are cutting the paper.

ถูกต้อง : ดีมาก :

ประโยคนี้เป็น present continuous tense มี verb to be เป็นกริยาช่วย และกริยาแท้เติม "-ing"

การเติม "-ing" หลัง verb นั้น มีข้อแตกต่างกันเล็กน้อยที่น่าสนใจคือ

๑ ถ้า verb ลงท้ายด้วย e ให้ตัด e ทิ้งก่อนเติม "-ing" เช่น

They are writing letters. (write-----writing)

แต่ถ้า verb ลงท้ายด้วย ee ไม่ต้องตัด e ทิ้ง ให้เติม "-ing" ไปได้เลย เช่น

She is freeing the birds. (free-----freeing)

๒ Verb พยางค์เดียว มีสระเพียงตัวเดียว และลงท้ายด้วยพยัญชนะเพียงตัวเดียว จะต้องเพิ่มพยัญชนะตัวท้ายเข้าไปอีกหนึ่งตัว ก่อนเติม "-ing" เช่น

He is running up the hill. (run-----running)

๓ Verb ที่เกินหนึ่งพยางค์ ถ้าลงเสียงหนักพยางค์ท้ายที่ประกอบด้วย สระหนึ่งตัว และ พยัญชนะองท้ายเพียงหนึ่งตัว ให้เติมพยัญชนะตัวท้ายอีกหนึ่งตัวก่อนเติม "-ing" เช่น

Mary is beginning to sneeze. (begin-----beginning)

แต่ถ้าไม่ไต่ลงเสียงหนักพยางค์ท้าย ก็ให้เติม "-ing" ได้เลย เช่น

John is visiting his aunt. (visit-----visiting)

๔ Verb ที่ลงท้ายด้วย ie ต้องเปลี่ยน ie เป็น y ก่อนเติม "-ing" เช่น

They are lying on the beach. (lie-----lying)

การใช้กริยาช่วย (Auxiliary verb) กับประโยค present simple tense และ past simple tense
โปรดสังเกตการเปลี่ยนแปลงของประโยคต่อไปนี้

She <u>swims</u> in the river.	She <u>can swim</u> in the river.
He <u>cooks</u> for the family.	He <u>can cook</u> for the family.
They <u>speak</u> Chinese.	They <u>can speak</u> Chinese.
Mary <u>danced</u> all night.	Mary <u>could dance</u> all night .
We <u>talked</u> about politics.	We <u>could talk</u> about politics.

" can " เป็นกริยาช่วย (Auxiliary verb) ชนิดหนึ่งที่ใช้กับ present simple tense และ
 "could " ใช้กับ past simple tense แต่มีใช้กริยาช่วยที่จำเป็นเช่นเดียวกับ verb to be ใน
 ประโยค present continuous และ verb to have ในประโยค present perfect tense
 กริยาช่วยอื่นที่ไร้เช่นเดียวกับ can และ could ได้แก่ may , must , might , had
 และ ought to เช่น

Peter may sell his car to me.

Students must study.

Smith ought to go now.

ลองพิจารณาว่า verbs ใดที่เหมาะสมกับประโยคนี้

He-----to the party last night.

คำตอบ

a) can go	พลิกไปหน้า ๖๔
b) must go	พลิกไปหน้า ๖๕
c) had to go	พลิกไปหน้า ๖๖

คำตอบของท่านคือ He can go to the party last night.
เสียใจด้วยที่ตอบผิด ;

โปรดศึกษาข้อผิดพลาดของท่านจากประโยคต่อไปนี้

1. They can sing folk-songs.
 2. She can make more money this year.
 3. He could get good grades last term.
 4. We could play in the rain when we were young.
- ประโยคที่ ๑ และ ๒ เป็น present simple tense
ประโยคที่ ๓ และ ๔ เป็น past simple tense

พลิกกลับไปหน้า ๒๓ เลือกคำตอบที่ถูกต้องใหม่

คำตอบของท่านคือ He must go to the party last night.
เสียใจควยที่ตอบผิด :

must จะใช้กับประโยคต่อไปนี้

I must go now.

You must tell the truth.

We must be at the station at ten tomorrow.

She must go to the party tonight.

โปรดพลิกกลับไปหน้า ๒๓ เลือกคำตอบที่ถูกต้องใหม่

คำตอบของท่านคือ He had to go to the party last night.

ถูกต้อง ! ดีมาก !

"had to" เป็นกริยาช่วย ที่ใช้กับประโยค past simple tense เช่นเดียวกับ could คำที่มีความหมายเช่นเดียวกับ had to แต่ใช้ในประโยค present simple tense คือ Have to

has to และ must เช่น Mr. Pitt has to work very hard.

I have to be at my office at nine every day.

You must clean your own boots.

• May , might และ ought to

ought to และ may ใช้กับรูปประโยค present simple tense ดังตัวอย่าง

Don't wait for me; I may be late.

Let's go now so that we may meet him.

You ought to see a doctor today.

He ought to help her.

ส่วน might ใช้กับรูปประโยค past simple tense เช่น

They said that she might tell the truth.

She asked for some books that she might keep.

ข้อที่น่าสังเกตคือ เมื่อใช้กริยาช่วยเหล่านี้ในประโยค present simple tense กริยาแท้ของประโยคจะไม่มีกริยาเติม "s" แม้ว่า subject จะเป็นเอกพจน์ก็ตาม และ เมื่อใช้กริยาช่วยเหล่านี้ในประโยค past simple tense กริยาแท้ของประโยคจะเป็น present เสมอ

โปรดพลิกต่อไปหน้า ๒๗

การเปลี่ยนเป็นประโยคปฏิเสธ (Negative Sentences)

การเปลี่ยนเป็นประโยคปฏิเสธ มีกฎว่า จะต้องเติม not หลังกริยาชวของประโยคเสมอ
ดังตัวอย่าง

He is standing on the ladder. He is not standing on the ladder.

Jillian has seen that spider. Jillian has not seen that spider.

Her parents will leave for London.

Her parents will not leave for London

My brother can ride a bicycle. My brother cannot ride a bicycle.

แต่ถ้าในประโยคไม่มีกริยาชว จะต้องหา verb to do คือ do , does หรือ did
มาเป็นกริยาชวของประโยคก่อนเติม not เช่น

They wear old slacks. They do not wear old slacks.

Mr. Smith teaches history. Mr. Smith does not teach history.

Jack came home late last night. Jack did not come home late last night.

จงเติมคำที่เหมาะสมลงในประโยคต่อไปนี้

You-----more than 200 words on this subject.

คำกอบ

a) does not write พลิกไปหน้า ๒๕

b) has not written พลิกไปหน้า ๒๕

c) need not write พลิกไปหน้า ๓๐

คำตอบของท่านคือ You does not write more than 200 words on this subject.

เสียใจภายหลังที่ตอบผิด :

โปรดศึกษาข้อผิดพลาดของท่านจากประโยคต่อไปนี้

Martin does not like dogs.

He does not teach biology.

They do not want coffee.

You do not listen to me.

สรุป . เราไม่ว่า does กับ you

พลิกกลับไป . เลือกคำตอบที่ถูกต้องใหม่

ถ้าตอบของท่านคือ You has not written more than 200 words on this subject.

เสียใจควยที่ตอบผิด :

ไปรคศึกษาซัดนิทพลาดากของทานจากประ โยคตอไปนี้

Jane has not finished her work yet.

She has not seen her parents.

They have not seen that movie .

You have not met them.

สรุป . you และ subject ที่เป็นพหุจน์ใช้กับ have

ไปรคพลัดไปหน้า ๑๗ เลือกข้อที่ถูกต้องใหม่

คำตอบของท่านก็คือ You need **not** write more than 200 words on this subject.
ถูกต้อง ! ดีมาก !

มีกริยามากำที่ เราสามารถนำมาสร้างประโยคปฏิเสธได้โดยไม่ต้องใช้กริยาช่วย เรา
สามารถเติม **not** เข้าไปข้างหลังคำกริยานั้นได้เลย คือ **need** และ **dare** ดังประโยค

I dare not go into the dark room.

She need not leave home so early.

They dared not move.

He dare not say anything.

เช่นเดียวกับประโยคที่มี verb to be เป็นกริยาแท้ของประโยค เช่น

He is not an honest man.

I am not hungry now.

ยังมีประโยคปฏิเสธที่ใช้ **not** เติมหลัง verb to have ซึ่งทำหน้าที่เป็นกริยาแท้ของประโยค แต่
เป็นภาษาแบบเก่า ซึ่งในปัจจุบันเราจะพบน้อยมาก เช่น

The Browns have not a big house.

Jane had not a bad nightmare.

John has not any sons.

ส่วนประโยคที่เราจะพบเสมอ คือ

The Browns do not have a big house.

Jane did not have a bad nightmare.

John does not have any sons.

รูปย่อ (contraction) ของคำกริยาที่เป็นปฏิเสธ

โปรดศึกษารูปย่อของคำกริยาที่เป็นปฏิเสธได้จากประโยคต่อไปนี้

He does not work.

He doesn't work.

We do not work.

We don't work.

They did not work.

They didn't work.

She is not working.

She isn't working.

You are not working.

You aren't working.

Jim has not worked.

Jim hasn't worked.

They have not worked.

They haven't worked.

รูปย่อของกริยาปฏิเสธบางคำที่มีลักษณะพิเศษ

I am not working.

I'm not working.

She cannot work.

She can't work.

Tom will not work.

Tom won't work.

dare และ need

คำว่า dare not ไม่มีรูปย่อ แต่อาจใช้กับรูปย่อของ verb to do ได้ดังนี้

They dare not work.

หรือ They do not dare to work.

They don't dare to work.

He dare not work.

หรือ He does not dare to work.

He doesn't dare to work.

ส่วน need not สามารถย่อได้ดังนี้

You need not work.

You needn't work.

Jack need not work.

Jack needn't work.

การเปลี่ยนเป็นประโยคคำถาม (Question)

การเปลี่ยนเป็นประโยคคำถามมีหลักการว่า ให้นำกริยาช่วยมาไว้หน้าประโยค แล้วเปลี่ยนเครื่องหมายหลังประโยคเป็น question mark (?) ดังตัวอย่าง

My sister is running downstairs. Is my sister running downstairs ?

They have been abroad. Have they been abroad ?

She will find that book there. Will she find that book there ?

I may go out . May I go out ?

แต่ถ้าประโยคนั้นไม่มีกริยาช่วย ให้ใช้ verb to do คือ do , does หรือ did นำหน้าประโยค เช่น

Jack cooks breakfast himself. Does Jack cook breakfast himself ?

Children like ice-cream. Do children like ice-cream ?

Jimmy cut his finger yesterday. Did Jimmy cut his finger yesterday ?

จงเปลี่ยนประโยคนี้ให้เป็น question โดยเลือกคำที่เหมาะสมมาเติมในช่องว่าง

Teddy did his best in the examination.

Did Teddy-----his best in the examination?

คำตอบ

a) do

พลิกไปหน้า ๓๓

b) does

พลิกไปหน้า ๓๔

c) ไม่เติมอะไรเลย

พลิกไปหน้า ๓๕

คำตอบของท่านคือ Did Teddy do his best in the examination ?

ถูกต้อง : ก็มาก !

ในการทำเป็นประโยคคำถาม เมื่อใช้ do , does หรือ did มาเป็นกริยาช่วย นำหน้าประโยคแล้ว กริยาแท้จะเปลี่ยนกลับไปใช้รูปเดิม การทำประโยคที่มี verb to have เป็นกริยาแท้ให้เป็นประโยคคำถาม ก็ใช้วิธีการเช่นเดียวกันนี้ เช่น

- Students have less money. Do students have less money ?
- Martin has a big farm. Does Martin have a big farm ?
- He had a bad cold last night. Did he have a bad cold last night ?
- Sally does some work during vacation. Does Sally do some work during vacation

แต่บางครั้งเราอาจจะพบประโยคต่อไปนี้ ซึ่งไม่นิยมใช้กันนักในปัจจุบัน คือ

- The Browns have two cars. Have the Browns two cars ?
- John has a girl-friend. Has John a girl-friend ?

ประโยคปฏิเสธ สามารถทำเป็นคำถามได้ดังนี้

- Jimmy does not understand Chinese. Does Jimmy not understand Chinese ?
- We have not studied geography. Have we not studied geography ?
- They cannot speak French. Can't they speak French ?

จงเติมคำที่เหมาะสมลงในช่องว่างของประโยคนี้

-----he go to the hospital ?

คำคุณ	a) Isn't	หลีกเลี่ยงไปหน้า ๓๖
	b) Won't	หลีกเลี่ยงไปหน้า ๓๗
	c) Will not	หลีกเลี่ยงไปหน้า ๓๘

กำขอมของทานคือ Did Teddy does his best in the examination ?
เสียวใจกายที่ทอขมขิด :

โปรกสีกษาขอมขิดหลาของทานจากประ โยทตอไปนั

Jack does his homework at night.

Does Jack do his homework at night ?

He went to bed at ten last night.

Did he go to bed at ten last night ?

His mother loves him very much .

Does his mother love him very much ?

พลัถกลับไปหน้า ๓ เสียวขอที่ถกตองไรเม

คำทวนของท่านคือ Did Teddy his best in the examination ?
เสียใจด้วย: ท่านได้ออกคำตอบเสียแล้ว !

โปรดก็มาซื้อฉลากของท่านจากประโยคต่อไปนี้

Sally went to the hospital yesterday.

Did Sally go to the hospital yesterday ?

Children do their work together.

Do children do their work together ?

พลัดกลับไปหน้า ๓๖ แล้วได้ออกคำตอบที่ถูกต้องไหม

คำตอบของท่านคือ Isn't he go to the hospital ?

เสียใจด้วยที่ตอบผิด

Is , am are เมื่อเป็นกริยาช่วยในประโยค กริยาแท้จะเติม "-ing" ซึ่งเป็น

รูปประโยค present continuous tense ดังเช่น

Isn't he working now ?

Aren't they playing in the field ?

ฉะนั้นโปรดพลิกกลับไปหน้า ๓๓ แล้วดูคำตอบที่ถูกต้องใหม่

คำตอบของท่านคือ Won't he go to the hospital ?

ถูกต้อง ! ดีมาก !

ประโยคคำถามนี้มีรูปเป็นประโยคปฏิเสธธรรมดา คือ
He will not go to the hospital.

เมื่อเป็นประโยคคำถามแบบปฏิเสธ จะมีรูปเป็น
Will he not go to the hospital ?

หรือ Won't he go to the hospital ? ก็ได้

เช่นเดียวกัน เราจะใช้ประโยค Have you not seen her ? หรือ Haven't you seen her? ก็ได้
การใช้ dare และ need สร้างประโยคคำถาม

ศึกษาวิธีการสร้างประโยคคำถามจากประโยคต่อไปนี้

Need he go there after all ?

Need you leave your case on the table ?

Dare he come without our invitation ?

Doesn't she dare to come alone ?

Don't they dare to pull her hands ?

Needn't I leave the message here ?

ไปรคพลิกต่อไปหน้า ๓๘

คำถามของท่านคือ Will not he go to the hospital ?

เสียใจควยที่อาบนิถ :

โปรดศึกษาประโยคต่อไปนี้

I do not like snakes. Do I not like snakes ?

She has not arrived yet. Has she not arrived yet ?

They are not playing now. Are they not playing now ?

โปรดศึกษากลับไปหน้า ๓๓ เพื่อคำตอบที่ถูกต้องใหม่

การใช้ Tenses

ท่านได้เรียนรูปแบบประโยคที่ใช้ tenses ทั้ง ๕ มาแล้ว หากท่านจำรูปแบบประโยค
ของแต่ละ tense ได้ ท่านจะเข้าใจข้อใดได้ง่ายยิ่งขึ้น

Present simple tense ไม่แสดงถึงการกระทำหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเวลาปัจจุบัน
และยังไม่มีการเปลี่ยนแปลง เช่น

I have ten baht.

Do you understand Thai ?

และใช้ present simple tense กับเหตุการณ์หรือการกระทำที่เกิดขึ้นบ่อยๆ จน
เป็นปกติวิสัย เป็นกิจวัตร เช่น

I usually read the newspaper in the morning.

Tom gets up late every day.

Adverbs ที่ช่วยบอกให้เราทราบว่า เหตุการณ์หรือการกระทำนั้นเกิดขึ้นบ่อยๆจนเป็นเรื่อง
ปกติวิสัยได้แก่ usually , always , frequently , etc.

จงเลือกคำกริยาที่ถูกต้องสำหรับประโยคนี้

Willy seldom-----his work in time. (finish)

คำตอบ

a) finishes

ผิดไปหน้า ๕๐

b) will finish

ผิดไปหน้า ๕๑

c) is finishing

ผิดไปหน้า ๕๖

คำตอบของท่านคือ Willy seldom finishes his work in time. ถูกต้อง ; ที่มาก ;

seldom แม้จะเป็น adverb ที่มีความหมายไปในเชิงปฏิเสธว่า ไม่ค่อย

จะกระทำกริยานักตบ แต่กับออกไทรวานันเป็นปกติวิสัย เป็นนิสัยของ Willy ที่ไม่ค่อยจะกระทำกริยานั้น

จึงใช้ present simple tense. adverbs ที่มีความหมายทำนองเดียวกับ seldom เช่น

rarely , hardly , scarcely , never, etc.

เช่น He scarcely works here.

นอกจากใช้กับเหตุการณ์ที่เป็นปกติวิสัยแล้ว present simple tense ยังใช้กับ

เหตุการณ์ที่เป็นความจริงเสมอ เช่น

The sun shines by day, the moon shines at night.

Children need love and affection.

และใช้กับประโยคที่เป็นคำสั่ง และอนุญาต เช่น Come here , Martin.

Do not smoke in this room.

You can go out , Sally.

Be honest , students !

Don't swim here.

จงเลือกคำกริยาที่เหมาะสมกับประโยคนี้

Look ! The boy-----your cat. (kick)

คำตอบ	a) kicked	พลิกไปหน้า ๕๓
	b) is kicking	พลิกไปหน้า ๕๔
	c) kicks	พลิกไปหน้า ๕๕

คำตอมของทวนกึก Willy seldom will finish his work in time.

เสียใจกว่าที่ตอมนึก

ประโยค future simple tense จะใช้กับเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ไม่ใช่

สิ่งที่เราทราบว่าเป็นนิสัยของใครคนหนึ่ง เช่น

He will finish his work in time tomorrow.

They will come on time next Wednesday.

คำว่า seldom ซึ่งแปลว่า "ไม่ค่อยจะ" ไม่ค่อยให้ทราบเลยว่า เหตุการณ์

กล่าวถึงนั้นจะเกิดขึ้นในอนาคต จึงไม่ใช่ seldom กับประโยค future simple tense

โปรดพลิกกลับไปหน้า ๓๘ เลือกคำตอมที่ถูกต้องใหม่

คำตอบของท่านคือ Billy seldom is finishing his work in time.

เสียใจด้วยที่เลือกตกอคมผิด !!

ประโยค present continuous tense จะใช้กับเหตุการณ์ที่กำลังดำเนินอยู่ในช่วงเวลา
ปัจจุบัน หรือช่วงเวลาที่กำลังกล่าวถึง เช่น

I am studying tenses now.

Jack is looking for his car.

แต่คำว่า seldom ซึ่งแปลว่า "ไม่ค่อยจะ" ในประโยคนี้ ไม่ได้หมายความว่าเหตุการณ์
กำลังดำเนินอยู่ในช่วงเวลาขณะนี้ .

ดังนั้นโปรดพลิกกลับไปหน้า ๓๘ เลือกคำตอบที่ถูกต้องใหม่

คำทอบของทานคือ Look ! The boy kicked your cat.

เสียใจควยที่คำทอบของทานผิด !

คำว่า Look ! เป็นคำทอทานบอกให้ทราบถึงช่วงเวลาที่เกิดเหตุการณ์นั้น หากเราบอกให้ใครดูเหตุการณ์อะไรอย่างหนึ่ง ย่อมแสดงว่าเหตุการณ์นั้นยังมิได้เสร็จสิ้นไป ดังนั้นจึงใช้ past simple tense กับประโยคนี้ไม่ได้

โปรดพลิกกลับไปหน้า ๔๐ เลือกคำทอบที่ถูกต้องใหม่

คำตอบของท่านคือ Look ! The boy is kicking your cat.

ถูกต้อง ! ดีมาก !

ประโยค present continuos ใช้แสดงถึงเหตุการณ์ หรือการกระทำที่เกิดขึ้น ขณะนี้ หรือกำลังดำเนินการอยู่ในช่วงเวลาปัจจุบัน ซึ่งอาจจะไม่ใช่ช่วงเวลาที่กำลังพูดอยู่ก็ได้ เช่น

The baby is crying now.

Mr. Smith is teaching French this semester.

Adverbs ที่พอจะบอกให้เราทราบได้ว่า เหตุการณ์นั้นกำลังเกิดขึ้นในขณะที่พูดถึง หรือ กำลังดำเนินการอยู่ในช่วงเวลาปัจจุบัน ซึ่งควรใช้ present continuous tense ได้แก่ Look ! , Listen ! , now , at present , at the moment , right now , etc.

จงเลือกคำศัพท์ที่เหมาะสมของประโยคนี้

Mrs. White -----in the kitchen now.

คำตอบ	a) is	พลิกไปหน้า ๔๖
	b) is being	พลิกไปหน้า ๔๗
	c) was	พลิกไปหน้า ๔๘

คำทอมของท่านคือ Look ! *he boy kicks your cat.

เสียใจด้วยที่คำทอมของท่านผิด !!

คำว่า " Look " เป็นคำอุทานเพียงให้ทราบว่า เหตุการณ์กำลังดำเนินอยู่ในช่วงเวลาหนึ่งเท่านั้น ไม่ใช่เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นประจำแต่อย่างใด จึงใช้ present simple tense ไม่ได้

โปรดพลิกกลับไปหน้า ๘๐ เลือกคำทอมที่ถูกต้องใหม่

คำตอบของท่านคือ Mrs. White is being in the kitchen now .

เสียใจด้วย คำตอบของท่านผิดเสียแล้ว !!

แม่เหตุการณ์จะเกิดขึ้นขณะที่พูด แต่ขอยกเว้นว่า เราไม่ใช่ present continuous tense ก็ verb to be เพราะเป็นกริยาที่ไม่แสดงการกระทำ ฉะนั้นโปรดพลิกกลับไปหน้า ๔๔ เลือกคำตอบที่ถูกต้องใหม่

คำตอบของท่านคือ Mrs. White was in the kitchen now .

เสียใจด้วยที่ตอบผิด !!

คำว่า now บอกให้ทราบว่าเหตุการณ์เกิดขึ้นในปัจจุบัน ไม่ใช่อดีต จึงใช้
past simple tense ไม่ได้

โปรดพลิกกลับไปหน้า ๔๔ เลือกคำตอบที่ถูกต้องใหม่

คำบอกของท่านคือ Jack is going to drive a new car this morning.

ถูกต้อง ; ดีมาก

ประโยคนี้รูปประโยคเหมือน present continuous tense แต่มีความหมาย เป็น future simple tense นั่นคือ บอกให้ทราบว่า เหตุการณ์นั้นกำลังจะเกิดขึ้นในอนาคตอัน ใกล้นี้ มีความหมายเหมือน Jack will drive a new car this morning.

ประโยค future simple tense ใช้แสดงถึงเหตุการณ์ที่ยังไม่เกิดขึ้นในขณะที่ พูด และจะเกิดขึ้นในอนาคต มี adverbs ที่จะช่วยบอกให้ทราบว่า เหตุการณ์นั้นจะเกิดขึ้นใน อนาคต คือ soon , in a few minutes , tomorrow , next Monday , next week , next year , in two years , etc. กังวลอย่าง

She ill be here soon.

They will arrive in a few minutes.

I shall go to Japan next year.

จงเลือกคำกริยาที่เหมาะสมกับประโยคนี้

Peter-----his aunt today .

คำตอบ

a) meets

พลิกไปหน้า ๕๖

b) will meet

พลิกไปหน้า ๕๓

c) has met

พลิกไปหน้า ๕๔

คำตอบของท่านก็คือ Jack has driven a new car this morning.

เสียใจกว่าที่ตอบผิด !!

ไปรคศึกษาประโยคต่อไปนี้

They will meet us this morning.

Jim will finish his report this morning.

We shall see our boss this morning.

สรุป : " this morning " ไม่ใช่กับ present perfect tense

พลิกกลับไปหน้า ๔๖ เลือกคำตอบที่ถูกต้องใหม่

คำตอบของท่านคือ Jack drives a new car this morning .

เสียใจด้วยที่ตอบผิด !

คำว่า this morning ถึงแม้จะมีความหมายเป็นปัจจุบัน แต่เหตุการณ์มิได้เกิดขึ้นเสมอ หรือ เป็นปกติวิสัย จึงไม่ใช่ present simple tense

โปรดพลิกกลับไปหน้า ๔๖ เลือกคำตอบที่ถูกต้องใหม่

คำตอบของท่านคือ Peter meets his aunt today .

เสียใจด้วยที่ตอบผิด ; ;

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นประจำ หรือกระทำเป็นประจำทุกวัน แต่เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเฉพาะวันวันเดียว วันนี้อาจจะไม่มีเหตุการณ์ก็ได้ จึงไม่ใช่ present simple tense กับคำว่า "today" แต่จะใช้ present simple tense กับประโยคต่อไปนี้

Peter meets his aunt every day .

Peter sometimes meets his aunt .

โปรดพลิกกลับไปหน้า ๔๕ เลือกคำตอบที่ถูกต้องใหม่

คำตอบของท่านคือ Peter will meet his aunt today .

ถูกต้อง ! ดีมาก !

ประโยกนี้ใช้เพื่อบอกว่าเหตุการณ์จะเกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้ แต่ยังไม่เกิดขึ้น
พูด เป็นประโยค future simple tense

แต่เราอาจใช้ประโยค past simple tense กับประโยคนี้ได้เช่นกัน เมื่อ
ต้องการบอกให้ทราบว่าเหตุการณ์ได้เกิดขึ้นแล้ว ก่อนเวลาที่กล่าวถึงนี้ คือ

Peter met his aunt today .

Past simple tense ใช้แสดงถึงเหตุการณ์ หรือการกระทำที่เกิดขึ้นในอดีต
หรือใช้กับเหตุการณ์สิ้นสุดลงแล้วก่อนเวลาที่พูดถึง adverbs ที่ช่วยบอกให้เราทราบว่า
เหตุการณ์นั้นเป็นอดีตแล้ว คือ yesterday , last night , last month, two days ago, et

I went to the party last night .

They came here three weeks ago .

We studied together in 1970 .

จงเลือกคำกริยาที่เหมาะสมกับประโยคนี้

คำตอบ

Shakespeare-----" Romeo and Juliet " .

a) will write พลิกไปหน้า ๕๕

b) writes พลิกไปหน้า ๕๖

c) wrote พลิกไปหน้า ๕๗

คำทอมของท่านคือ Peter has met his aunt today .

เสียใจความที่ตอมผิด !!

ไปรกกี่ทษาประโยคทอไปนี้

They are going to the zoo today .

I am leaving for London today .

She is going to meet her aunt today .

สรุป . . . today " ไม่ไ้กับ present perfect tense. .

ไปรคพลิกกลับไม่หน้า ๔๘ เลือกคำทอมที่ถูกต้องใหม่

คำตอบของท่านคือ Shakespeare will write " Romeo and Juliet " .
เสียใจควยที่คอบผิด !

เหตุการณ์ใดเกิดขึ้นแล้ว Shakespeare เป็นนักประพันธ์เอกของอังกฤษ ที่ได้เขียน
บทละครอมตะของโลกไว้หลายเรื่องด้วยกัน รวมทั้งเรื่อง " Romeo and Juliet " และ
ได้สิ้นชีวิตไปหลายร้อยปีแล้ว ฉะนั้น จะใช้ future simple tense กับประโยคนี้ไม่ได้

โปรดกลับไปหน้า ๕๓ เลือกคำตอบที่ถูกต้องใหม่

คำทอนของท่านคือ Shakespeare writes " Romeo and Juliet " .

เสียใจกวยที่ตอนผิด . . .

เหตุการณ์ใดเกิดขึ้น และเสร็จสิ้นไปแล้วในอดีต มิใช่บัดนี้ หรือสิ่งที่ Shakespeare
ทำอยู่เป็นประจำในปัจจุบัน เพราะ Shakespeare ได้สิ้นชีวิตไปแล้ว ดังนั้นจึงไม่ใช่ present simpl
tense กับประโยคนี้ ๘

โปรดพลิกกลับไปหน้า ๕๓ เลือกคำทอนที่ถูกต้องใหม่

คำตอบของท่านก็คือ Shakespeare wrote " Romeo and Juliet "

ถูกต้อง ! ดีมาก !

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและเสร็จสิ้นไปแล้วในอดีต จึงใช้ past simple tense
ประโยคชนิดเดียวกันนี้ไดแก่

George Washington was the first president of U.S.A.

King Ramkamhang invented Thai alphabets .

แต่ถ้าเหตุการณ์เพิ่งจะเสร็จสิ้นไปก่อนเวลาที่พูดถึงไม่นานนัก โดยมีคำว่า " just "
บ่งอยู่ในประโยคด้วย เราสามารถใช้ present perfect tense ได้ เช่น

I have just finished my homework .

She has just gone out .

และถ้าเหตุการณ์นั้นดำเนินมานานแล้วแต่ยังไม่เสร็จสิ้นไป โดยมีคำว่า
" yet " อยู่ในประโยคด้วย เรานิยมใช้ประโยค present perfect tense
ที่เป็นปฏิเสธ หรือคำถาม เช่น

I have not finished my homework yet .

She has not gone out yet .

Have you found a job yet ?

จงเลือกคำกริยาที่เหมาะสมกับประโยคนี้

- คำตอบ
- a) did not write พลิกไปหน้า ๕๕
 - b) will not write พลิกไปหน้า ๕๕
 - c) has not written พลิกไปหน้า ๖๐

คำทอบของห่านคือ Jane did not write to me since last year .

เสียใจควยที่ทอบนี้ !

ไปรคก็ทอบประโยคทอบนี้ .

She did not work here last year .

They did not watch the television last night .

I did not see Jim last Sunday .

๑ สรุป : มิไ้ "since" กับประโยคที่เป็น past simple tense.

พลัคกลับไปหน้า ๕๗ เลือคคำทอบที่ตคกของใหม่

คำตอบของท่านก็คือ Jane will not write to me since last year.

เสียใจด้วยที่ตอบผิด ๖ :

คำว่า " since last year " บอกได้ทราบว่าการเห็นเริ่มเกิดขึ้นมาตั้งแต่ปีที่แล้ว
ฉะนั้นจะใช้ future simple tense ซึ่งใจแสดงถึงเหตุการณ์ในอนาคตกับประโยคนี้ไม่ได้

โปรดพลิกกลับไปหน้า ๔๗ เลือกคำตอบที่ถูกต้องใหม่

คำตอบของท่านคือ Jane has not written to me since last year .

ถูกต้อง ! ดีมาก !

ประโยคนี้ใช้ present perfect tense ซึ่งจะใช้แสดงถึงเหตุการณ์ที่เริ่มดำเนินมาตั้งแต่ช่วงเวลาในอดีต จนถึงช่วงเวลาปัจจุบันที่กำลังพูดถึงอยู่ นั่นคือเหตุการณ์ช่วงเวลาเชื่อมโยงกันระหว่างอดีตกับปัจจุบัน ใช้ตรงกับ past simple tense ซึ่งแสดงถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและเสร็จสิ้นไปในช่วงเวลาอดีต ตรงกับ present simple tense ซึ่งแสดงถึงเหตุการณ์ที่ดำเนินอยู่ในช่วงเวลาปัจจุบันเท่านั้น

จากประโยคข้างบนนี้เราทราบได้ว่า Jane ไม่ได้เขียนจดหมายถึงผู้พูดตั้งแต่ปีที่แล้ว จนถึงปัจจุบันนี้ยังไม่เขียนถึงเลย

Adverbs ที่จะบอกให้เราทราบว่าประโยคนั้นควรใช้ present perfect tense ได้แก่ for , since , lately , for a long time , already , ever , never , etc.

ตัวอย่างประโยค present perfect tense ได้แก่

The Whites have lived in Japan for ten years .

They have been there since 1965 .

Have you ever seen a ghost ?

No , I have never seen one .

ลองพิจารณาดูซิว่า กริยาคุณไหนเหมาะที่จะเติมในช่องว่างของประโยคนี้

He-----since he-----fifteen years old .

คำตอบ

- a) has smoked และ has been พลิกไปหน้า ๖๑
- b) has smoked และ was พลิกไปหน้า ๖๒
- c) has smoked และ is พลิกไปหน้า ๖๓

คำตอบของท่านคือ He has smoked since he has been fifteen years old .

เสียใจกว่าที่ตอบผิด !!

ประโยคนั้นบอกให้ทราบว่าเขาเริ่มสูบบุหรี่มาตั้งแต่เมื่ออายุได้ ๑๕ ปี ปัจจุบันก็ยังสูบบุหรี่
อยู่ แต่ในปัจจุบันอายุเขาเกิน ๑๕ ปีแล้ว ฉะนั้นจะไขประโยกว่า " he has been fifteen
years old . " ไม่ได้

โปรดศึกษาประโยคต่อไปนี้ใหม่

They have lived here since 1965 .

Mrs. Green has written that novel since last year .

He has gone out since yesterday .

พลิกกลับไปหน้า ๒๐ แล้วเลือกคำศัพท์ที่ถูกต้องใหม่

คำตอบของท่านคือ He has smoked since he was fifteen years old .

ถูกต้อง ! คืบาก !

" since " เป็นคำที่บอกให้ทราบถึงจุดเริ่มต้นของการกระทำกริยาซึ่งเป็น เวลาในอดีต ซึ่งต่างกับ " for " ที่จะบอกให้ทราบถึงระยะเวลาที่ใดกระทำกริยานั้นมาจนถึง ปัจจุบัน ลองเปรียบเทียบดูจากประโยคต่อไปนี้

I have not seen Jack since 1970 .

I have not seen Jack for five years now .

He has lived in Hongkong since he was divorced .

He has lived in Hongkong for three years .

ฉะนั้นเวลาหรือประโยคที่อยุ่หลังคำว่า " since " จึงใช้ tense past tense
โปรดศึกษาการใช้ tense ต่างกันในประโยคต่อไปนี้

He has worked hard since he was young .

She always talks while she is eating .

I think that Ken will come here next June .

You cannot see her because she has just gone out .

Galileo proved that the earth moves around the sun .

จะเห็นได้ว่าในประโยคหนึ่งๆไม่จำเป็นต้องใช้ tense เดียวกันก็ได้ การ
เลือกใช้ tense ในประโยคใดๆ จึงต้องคิดถึงเหตุผลที่เหมาะสมกับเหตุการณ์นั้นๆด้วย

โปรดพลิกต่อไปหน้า ๒๔

คำคุณของทานคือ He has smoked since he is fifteen years old .

เสียใจกว่าที่ตอบผิด !

ประโยกนี้บอกให้เราทราบว่า เขาเริ่มสูบหรือมาตั้งแต่เมื่ออายุได้ ๑๕ ปี และปัจจุบัน
นี้ยังสูบหรืออยู่ จึงใช้ " He has smoked " ได้ แต่ ปัจจุบันอายุเขาคงมาก
กว่า ๑๕ ปีแล้ว จึงใช้ " he is fifteen years old" หลัง " since " ไม่ได้

โปรดพลิกกลับไปหน้า ๒๐ เลือกรำตอบที่ถูกต้องใหม่

การใช้ tenses กับประโยคคำถามที่ขึ้นต้นด้วย question words

ประโยคคำถามที่ขึ้นต้นด้วย question words ได้แก่ประโยคต่อไปนี้

What is John eating ?

He is eating fish.

When will students have holidays? They will have holidays in June .

Where did Mary go to meet Tom ? She went to meet him in Hongkong.

Why does Jim not speak ?

He does not speak because he cannot speak Thai .

How long have you studied English ?

I have studied English for six years.

Who taught you English last year ?

Mr. Smith did .

ลองพิจารณาดูซิว่า ท่านควรใช้คำคุณศัพท์ใดในประโยคนี้

When _____ you _____ to bed ?

คำตอบ

a) have _____ gone

พลิกไปหน้า ๖๕

b) do _____ go

พลิกไปหน้า ๖๖

c) does _____ go

พลิกไปหน้า ๖๗

คำตอบของท่านคือ When have you gone to bed ?

เสียใจด้วย ! คำตอบของท่านยังไม่ถูกต้อง

การทำกริยา go to bed ไม่จำเป็นต่องคำนี้ถึงจุดเริ่มต้นในอดีต เป็น
การกระทำกริยาในช่วงเวลาสั้น ฉะนั้นการตั้งคำถามเกี่ยวกับการทำกริยานี้ จึงอาจเป็นการถามถึง
เวลาที่ยาวไปแล้ว เวลาที่ยังไม่ถึง หรือเวลาที่ทำกริยานั้นเป็นประจำก็ได้ แต่จะไม่ถามโดยใช้
present perfect tense .

โปรดพลิกกลับไปหน้า ๒๔ แล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้องเสียใหม่

คำตอบของท่านคือ When do you go to bed ? ถูกต้อง ! ดีมาก !

ประโยคนี้เอาไว้ใช้คำถามที่ใช้ tenses ต่างกันได้ดังนี้

When do you go to bed ? (always)

When did you go to bed ? (last night)

When will you go to bed ?(tonight)

การใช้ tense ต่างกันนี้ จะทำให้เราทราบจุดประสงค์ของผู้ถามได้ว่า ต้อง
การให้เราตอบเวลาที่เรากำลังทำกริยานั้นเป็นประจำ หรือเวลาที่ผ่านไปแล้ว หรือเวลาในอนาคตอันใกล้
ได้

ลองเลือกใช้ กริยา ที่ถูกต้องกับประโยคนี้นี้

How long-----you-----with your grandmother ?

คำตอบ	a) have-----lived	พลิกไปหน้า ๖๕
	b) are -----living	พลิกไปหน้า ๖๕
	c) do -----live	พลิกไปหน้า ๖๖

หน้า ๒๗

คำตอบของท่านคือ "When does you go to bed ?"

เสียใจด้วยที่ตอบผิด !!

โปรดศึกษาข้อผิดพลาดของท่านจากประโยคต่อไปนี้

When does she go to work ?

When does it usually rain here ?

When does your sister get up ?

พลิกกลับไปหน้า ๒๔ เลือกคำตอบที่ถูกต้องใหม่

คำตอบของท่านคือ How long have you lived with your grandmother ?

ถูกต้อง ! ดีมาก !

How long เป็น question word ที่ใช้ถามถึงระยะเวลาเท่าไร มักจะใจกับกริยาที่แสดงถึงเหตุการณ์ที่ดำเนินติดต่อกันมาตั้งแต่อดีต ซึ่งหมายถึงเวลาที่เริ่มทำกริยานั้นมา จนถึงเวลาในปัจจุบันที่กำลังพูดถึง การตั้งคำถามที่ต้องการคำตอบที่ไปถึงกาลสมบูรณ์ของการทำกริยานั้นจึงนิยมใช้ present perfect tense .

แต่เราอาจใช้ tense อื่นอีกก็ได้ แล้วแต่จุดประสงค์ที่เราต้องการบ่งเวลาช่วงใด เช่น

How long did you live with your grandmother last year ?

How long will you live with your grandmother this month ?

ต่อไปนี้เป็นคำตอบ ซึ่งต้องการให้ท่านตั้งคำถามเอง

คำตอบ Yes , I went there last week .

คำถามควรจะเป็น	a) When did you go to the zoo ?	พลิกไปหน้า ๙๑
	b) Do you go to the zoo ?	พลิกไปหน้า ๙๒
	c) Have you gone to the zoo ?	พลิกไปหน้า ๙๓

คำถามของท่านคือ How long are you living with your grandmother ?

เสียใจด้วย !!

Present continuous tense จะใช้กับคำถามที่ขึ้นต้นด้วย " How long "

ซึ่งแปลว่า " นานเท่าไร " ไม่ได้ เพราะ present continuous tense จะเน้นให้เห็นว่า
การกระทำนั้นกำลังดำเนินอยู่ขณะนี้ ไม่ได้เน้นว่าเหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นมาตั้งแต่เมื่อไร จึงใช้
กับประโยคที่บอกการทราบว่า การกระทำนั้นดำเนินมานานเท่าไรแล้ว

โปรดพลิกกลับไปหน้า ๒๒ เลือกคำตอบที่ถูกต้องใหม่

คำถามของคุณคือ How long do you live with your grandmother ?

เสียใจกาย !!

Present simple tense ใช้เมื่อต้องการถามเกี่ยวกับสิ่งที่เรากระทำเป็นประจำ หรือทำอยู่เสมอเป็นประจำ จึงไม่นิยมใช้กับคำถามที่ขึ้นต้นด้วย " How long " เพราะเป็นการถามที่ต้องการคำตอบเกี่ยวกับช่วงเวลาที่เราเริ่มทำกริยานั้นมาจนถึงปัจจุบันว่าเป็นเวลานานเท่าไร แต่เราจะใช้ present simple tense กับคำถามที่ขึ้นต้นด้วย How long ได้ เมื่อต้องการทราบเกี่ยวกับระยะเวลาที่เราจะใช้เพื่อทำกิจกรรมอะไรสักอย่างหนึ่ง ที่เราไม่ทราบว่ากินเวลานานเท่าไร เช่น

How long does it take to go to the station ?

How long does it take to go to the village by car ?

ซึ่งเราอาจใช้ future simple tense ก็ได้ ดังนี้

How long will it take to go to the station ?

How long will it take to go to the village by car ?

ไปรศพลิกกลับไปหน้า ๖๖ เลือกคำตอบที่ถูกต้องใหม่

คำถามของท่านคือ When did you go to the zoo ?

เสียใจด้วย !!

โปรดสังเกตว่า คำถามของประโยคขึ้นต้นด้วย " when " ซึ่งแปลว่า " เมื่อไร " แสดงว่า ผู้ถามต้องการคำตอบว่าเวลาไหน ซึ่งต้องตอบเวลาที่ทำกริยานั้นๆให้ทราบ จะตอบ Yes หรือ No ไม่ได้ สังเกตคำถามและตอบจากประโยคต่อไปนี้ให้เข้าใจ

When did you see that movie ?

I saw it yesterday.

When will she be here ?

She will be here by noon .

โปรดพลิกกลับไปหน้า ๖๘ เลือกคำตอบที่ถูกต้องใหม่

คำถาม ของท่านคือ Do you go to the zoo ?

เสียใจด้วย ! คำถามที่ท่านเลือกนั้นผิด !

เมื่อประโยคคำตอบเป็น past simple tense เราจะไม่ใช่ present simple tens

ในการตั้งคำถาม ถ้าคำตอบเป็นคำตอบรับ แต่อาจใช้ได้กับประโยคคำถามที่มีคำตอบปฏิเสธ

เช่น

Do you want some tea ?

No , I had it five minutes ago .

ฉะนั้นโปรดพลิกกลับไปหน้า ๖๘ แล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้องใหม่

ท่านคิดว่าประโยคคำถามนั้นควรจะเป็น Have you gone to the zoo ?

ถูกต้อง ! ก็มาก !

ประโยคคำถามนี้ต้องการคำตอบว่า ผู้ฟังเคยไปสวนสัตว์แล้วหรือยัง ซึ่งเราอาจจะตัดคำตอบว่า เราเคยไปแล้วทิ้งเสีย และตอบว่าเราไปมาแล้วเมื่อไรก็ได้ แต่หากว่าเราต้องการตอบปฏิเสธว่า เรายังไม่เคยไปเลย ก็ยังคงตอบด้วยประโยค present perfect tense เช่น

Have you gone to the zoo ?

Yes , I have gone there. I went there last week .

หรือ No , I have not gone there yet .

หรือ No , I have never been there .

จะเห็นได้ว่าการใช้ tenses ต้องอาศัยความคิดให้สอดคล้องกับความเป็นจริงเสมอ ซึ่ง อาจจะเป็นเรื่องยากสำหรับคนไทยที่ไม่เคยชินกับการใช้ tenses ต่างๆ เหล่านี้ แต่ขณะนี้ท่านก็มีความรู้เกี่ยวกับเรื่อง tenses ก็แล้ว ลองใช้ความรู้ที่นำมาทำแบบฝึกหัดกันต่อไป .

ท่านเข้าใจเรื่องกาล (tenses) ดีแล้ว ลองทำแบบฝึกหัดโดยศึกษาวิธีการจากตัวอย่างก่อน ดังนี้

ตัวอย่าง	1. She always _____ up early .				
	get	(4)			
	gets	(7)			
	got	(9)			
หมายความว่า	หากท่านเลือก	got	ให้ไปอ่านข้อ	4	ต่อไป
	หากท่านเลือก	gets	ให้ไปอ่านข้อ	7	ต่อไป
	หากท่านเลือก	got	ให้ไปอ่านข้อ	9	ต่อไป

สำหรับแบบฝึกหัดจะอยู่หน้าถัดไป ให้ท่านเลือกคำตอบที่จะนำไปเติมในช่องว่างของนแต่ละประโยคจากคำตอบที่กำหนดให้ ดูหมายเลขที่กำกับอยู่ท้ายคำ แล้วปฏิบัติตามคำสั่ง คือ ไปตรวจว่าคำตอบของท่านผิดหรือถูกต้องตามหมายเลขข้อที่กำหนดไว้หลังคำนั้นๆ ท่านจะทราบได้ว่า คำตอบที่ท่านเลือกผิด หรือ ถูก จากข้อความเหล่านี้ คือ

Right ! Go ahead . ถูกต้อง ! ทำต่อไป .

Right ! Do this one . ถูกต้อง ! ทำข้อนี้ต่อไป .

Sorry ! Study these : เสียใจควยที่ตอบผิด : ไปรคศึกษาประโยคเหล่านี้ :

Now do (1) again . ขอให้ท่านกลับไปทำข้อ 1 ใหม่อีกครั้ง

โปรดอย่าลืมว่า หากท่านปฏิบัติตามคำสั่งอย่างเคร่งครัดแล้ว ท่านจะไม่พบกับความยุ่งยากเลย

Begin here .

The children

home when it rains

1. ~~Animals~~ shelter when it rains .

find (2)

finds (3)

2. Right ! Do this one.

goes to Banarses every week end

~~lives in a small house with two rooms .~~

They (4)

She (7)

3. ~~Sorry !~~ Study these :

The sun shines by day .

Water consists of hydrogen -

~~Still~~ water runs deep.

The earth moves around the sun -

Horse

quickly

~~Elephants~~ slowly.

walk (2)

walks (5)

run

4. ~~Sorry !~~ Study these :

They love their daughters .

The Browns go to work by car .

~~likes~~ apples and oranges.

Adam (7)

My friends (6)

5. Sorry ! Study these :

Cows eat grass .

Tigers are dangerous animals .

The sun rises in the east .

The earth is round .

Now do (1) again .

6. Sorry ! Study these :

My son wants some toys .

He knows a lot about strange animals .

I teach him about beasts .

They live in the forest .

Now do (2) again .

7. Right ! Go ahead .

~~_____~~ do not like cats .

A dog (9) Dogs (8)

8. Right ! Do this one .

~~_____~~ it rain a lot in summer ? .

Do (10) Does (13)

9. Sorry ! Study these :

The sun does not rise in the west .

Milk does not come from an ox .

Children ~~like~~ like to work hard .

do not (8)

does not (11)

10. Sorry ! Study these :

Do monkeys like bananas ?

Do European people eat rice ?

Does ~~draw~~ draw pictures ?

writers (12)

a writer (13)

11. Sorry ! Study these :

A good student does not tell a lie .

The moon does not shine by day .

Girls do not like fighting .

Ducks do not fly better than birds .

Now do (7) again .

12. Sorry ! Study these :

Does a car make a loud noise ?

Does it snow in Thailand ?

Do children need love and affection ?

Do butchers sell meat ?

Now do (8) again .

13. Right ! Go ahead .

A pair of shoes ~~is~~ in front of my room .

is (15) are (14)

14. Right ! Do this one.

Bill ~~is~~ studying in the library now .

are (16) is (19)

15. Sorry ! Study these :

A teacher is a man or a woman .

Milk is good for health .

~~Doctors~~ are always kind to everyone.

Doctors (14) A teacher (17)

16. Sorry ! Study these :

They are singing folk songs.

Farmers are growing rice in the field .

A duck -----swimming in the pond .

is (19)

are (18)

17. Sorry ! Study these :

A fly is an insect .

Horses are animals .

A glass of water is enough for me .

A pair of spectacles are on the shelf .

Now do (13) again .

18. Sorry ! Study these :

Jim is talking with his friend now.

Sally is eating soup in the kitchen .

They are playing football in the field .

Dogs are running wildly .

Now do (14) again .

19. Right ! Go ahead .

I ----- cooking right now .

are (21)

am (20)

20. Right ! Do this one .

Jack has three daughters ; but he does not ~~any~~ sons
has (22) have (25)

21. Sorry ! Study these :

You are talking loudly.

Are we going home ?

My sister ~~is~~ playing the piano now .
am not (23) is not (20)

22. Sorry ! Study these :

He does not have a car .

They do not have a car .

Does ~~he~~ have any servants ?

Mr. Smith (25) The Smiths (24)

23. Sorry ! Study these :

They are doing nothing now .

She is not crying in her room .

Is Jim speaking with his teacher ?

Are they doing anything now ?

Now do (19) again .

24. Sorry ! Study these :

Jack does not have any servants .

Does he have any cooks ?

I do not have any sugar- .

Do you have any sugar ?

Now do (20) again.

25. Right ! Go ahead .

~~Elizabeth~~ been very ill .

has (26)

2

have (27)

3

26. Right ! Do this one .

~~Where~~ Joey go this week -end ?

shall (28)

4

will (31)

7

27. Sorry ! Study these :

They have lived in Japan for five years .

The tourists have stayed here for about a month .

~~_____~~ your manager gone out ?

Have (29)

5

Has (26)

2

28. Sorry ! Study these :

I shall go to the museum with Pat.

We will see famous paintings .

They~~—————~~go home until Saturday .

shall not (30) will not (31)

6

7

29. Sorry ! Study these :

Jack has never seen a kangaroo .

Has your father been abroad ?

We have studied English for eight years .

His parents have not met him yet .

Now do (25) again .

30. Sorry ! Study these :

Bill will go to the museum with me .

Where will they play cards tonight ?

Shall I bring my book with me ?

We shall not go home until next week-end .

Now do (26) again .

31. Right ! Go ahead .

I~~—————~~at the party last night .

was (32)

were (33)

32. Right ! Do this one .

Did Jack ~~do~~ anything wrong ?

do (37) does (34)

33. Sorry ! Study these :

Were you at home yesterday ?

We were not late last Saturday .

It ~~was~~ very cold two days ago .

was (32) were (35)

34. Sorry ! Study these :

She did not go there .

did you buy any books for me ?

~~Did~~ Jane see her brother last night ?

Does (36) Did (37)

35. Sorry ! Study these :

Jack was five years old when he first went to school .

It ~~was~~ not cloudy yesterday .

Were you sick last Monday ?

I was not glad when I met him .

Now do (31) again .

36. Sorry ! Study these :

They did not give him any money .

She did not give him any money .

Did they see him ?

Did she see him ?

Now do (32) again.

37. Right ! Go ahead .

We could not-----pictures there .

take (38) took (39)

38. Right ! Do this one .

-----I tall enough ?

Am not (40) Aren't (43)

39. Sorry ! Study these :

They cannot play tennis .

They could not play tennis .

Could she-----there ~~without~~ her friend ?

went (41) go (38)

40. Sorry ! Study these :

I'm not quite well today .

Aren't I happy to see her ?

-----he visit us tonight ?

Will not (42) Won't (43)

41. Sorry ! Study these :

He could not say anything .

Could she come yesterday ?

She had to see her boss last Monday .

Did they not have to see their boss ?

Now do (37) again .

42. Sorry ! Study these :

They aren't angry with us .

Isn't Jack a good friend ?

Won't Jane come today ?

Will she not come today ?

Now do (38) again .

43. Right ! Go ahead .

Linda cannot-----alone .

sleep (44) sleeps (45).

44. Right ! Go ahead .

Jane----- her own dresses .
 always make(46) always makes (49)

45. Sorry ! Study these :

She must study hard .

She cannot speak English .

Can Jim -----the piano ?
 play (44) plays (47)

46. Sorry ! Study these :

Children often watch the television at night .

We usually read quietly in the library .

Jim sometimes-----to see his sister.
 go (48) goes (49)

47. Sorry ! Study these :

Students must study .

Judy cannot swim .

May I go out ?

He may speak Chinese .

Now do (43) again' .

48. Sorry ! Study these :

He sometimes goes to the movies .

They sometimes go to the movies .

Lucy rarely goes to the movies .

usually go to the movies .

Now do (44) again .

49. Right ! Do this one .

-----to the movies tonight ?

Do you go (51) Are you going (50)

50. Right ! Go ahead .

She-----the piano for us today .

plays (52) will play (55)

51. Sorry ! Study these :

Do they often go to the party ?

We do not like to go to the party .

My sister-----in Hongkong next Sunday .

studies (53) is going to study (50)

52. Sorry ! Study these :

He writes three novels every year .

She sometimes plays games .

I-----the book before my next birthday .

finish (54) shall finish (55)

53. Sorry ! Study these : °

They go to church on Sunday .

They will go to church tomorrow .

I am going to church tomorrow .

We are going to church tomoorow morning .

Now do (49) again .

54. Sorry ! Study these :

They often sing at night .

He sings very well .

She will sing tonight .

I shall sing next June .

Now do (50) again .

55. Right ! Go ahaad .

My mother once-----Queen Elizabeth in England .

sees (57) saw (56)

56. Right ! Do this one .

The little boy-----down from the tree this mornin
falls (58) fell (61)

57. Sorry ! Study these :

They go to the movies once a month .

She visits her parents twice a year .

Since there-----civil war in America .
is (59) was (56)

58. Sorry ! Study these :

Jack lost his book and somebody found it yesterday

Jerry made a joke and everyone laughed .

Mary-----the news about the war this morning .
reads (60) read (61)

59. Sorry : Study these :

Jane had a quarrel with me yesterday .

We lived in London once in 1970 .

They go shopping once a week .

She studies history twice a week .

Now do (55) again .

60. Sorry ! Study these :

He kept the knives in the drawer .

She broke some glasses last night .

They went to the shop and bought some eggs .

He fell on the rock and hurt himself .

Now do (56) again .

61. Right ! Do this one .

I-----to the movies once a week .

go (62) am going (63)

62. Right ! Go ahead .

Look ! They-----towards us .

came (64) are coming (67)

63. Sorry ! Study these :

They are talking in the room at the moment .

She is listening to her instructor now .

Paul -----to church every Sunday .

walks (62) is walking (65)

64. Sorry ! Study these :

His father died last year .

Yesterday was Saturday .

----- Someone is calling your name .

Is listening (66) Listen (67)

65. Sorry ! Study these :

I always do my homework by myself .

They go to see Peter every three months .

We are studying English now .

He is teaching in a college at present .

- Now do (61) again .

66. Sorry ! Study these :

There ! Jack is standing with Mary .

They are talking now .

She went to London last week .

We met her at the party two nights ago .

Now do (62) again .

67. Right ! Do this one .

I-----the wall , but I do not see anything .

am looking at (68) look at (69)

68. Right ! Do this one .

He-----if you speak louder .

will wake (73) has woken (70)

69. Sorry ! Study these :

He does not understand what they are talking to him .

I think he is telling a lie .

She-----that he is falling in love .

knows (68) is listening to (71)

70. Sorry ! Study these :

She will carry an umbrella if it rains .

He is going to write a new book if he has time .

They will get a job if they -----the manager .

meet (73) met (72)

71. Sorry ! Study these :

They believe what he is telling them .

She is listening to the radio and cannot hear me .

He does not know that they are fighting .

This car belongs to me now .

Now do (70) again .

72. Sorry ! Study these :

They will tell him if they meet him .

He will see me as soon as he is free .

She has just decided that she will go home .

She would go if you asked her .

Now do (68) again .

73. Right ! Go ahead .

He-----ill since last Wednesday .

was (75) has been (74)

74. Right . Do this one .

They-----here from 1970 to 1973 .

studied (79) have studied (76)

75. Sorry ! Study these :

They came back last week .

he first published his book in 1936 .

They----- in London since 1930 .

lived (77) have lived (74)

76. Sorry ! Study these :

We have been here for three years .

They have not lived together since 1970 .

Martin -----a white elephant two years ago .

saw (79) has seen (78)

77. Sorry ! Study these :

The ship arrived last week .

They went to India in 1970 .

She has gone out since last week .

I have never seen you since 1971 .

Now do (73) again .

78. Sorry ! Study these :

She has waited for her father for two hours .

The girls have talked since nine o'clock .

They talked about the Pyramids of Egypt from 9.00 to
10.00 this morning .

My mother gave me this book two weeks ago .

Now do (74) again .

79. Right ! Do this one .

Mr. Lane has been away-----a long time .

for (80) since (81)

80. Right . Go ahead .

Mary has been to Singapore----- .

yet (82) already (85)

81. Sorry ! Study these :

Mr. Jasper has studied here since 1969 .

The Smiths have been in Sweden since last January .

Paul has stayed with his uncle -----a month .

since (83) for (80)

82. Sorry ! Study these :

I have not had breakfast yet .

Has your son gone to school yet ?

Tom has-----finished his work .

yet (84) just (85)

83. Sorry ! Study these :

He has been in the army for two years .

They have sung for an hour .

She has been ill since last week .

We have read here since 9.00 o'clock .

Now do (79) again .

84. Sorry ! Study These :

The postman has been there already .

The teacher has just gone out .

I have been very busy lately .

Tom has not finished his work yet .

Now do (80) again .

85. Right ! Do this one .

What time-----Mr. Brown have dinner .

did (86) do (87)

86. Right ! Go ahead .

Who-----the first car ?

invented (91) invent (88)

87. Sorry ! Study these :

When do you go to bed ?

What do cows eat ?

When -----Columbus discover America ?

does (89) did (86)

88. Sorry : Study these :

Who teaches you English ?

Who is the Prime Minister of Thailand ?

Who-----the first king of Thailand ?

is (90) was (91)

89. Sorry ! Study these :

Where did Shakespeare live ?

What did Galileo prove ?

When does the moon shine ?

Where do farmers work ?

Now do (85) again ..

90. Sorry ! Study these :

Doctors work in the hospital .

Who works in the court ?

Sir Isaac Newton was a great English scientist .

Who discovered the law of gravity ?

Now do (86) again .

91. Right ! Go ahead .

Do you hear what I-----to **you** ?

am speaking (92) shall speak (93)

92. Right ! Go ahead .

How-----to the post-office ?

do you go (97) are you going (94)

93. Sorry ! Study these :

Do you speak Thai ?

Does John know Bill ?

-----what he is pointing at ?

Does she see (92) Does she look at (95)

94. Sorry ! Study these

What are you doing these days ?

Where is Mary eating ?

When-----her lunch ?

does she have (97) is she having (96)

95. Sorry ! Study these :

Do you believe him ?

A child love his parents .

We are looking at the picture .

Does your brother like Chinese food ?

Now do (91) again .

96. Sorry ! Study these :

How do you make a table ?

When does the plane take off ?

Why is she crying ?

What are they talking about ?

Now do (92) again . ✕

97. Right ' Do this one .

When-----they come home ? By next June .

did (99) will (98)

98. Right ! Go ahead .

Have you ever been to Sweden ?

Yes, I went there last week . (103)

Yes, I have been there since last' week .(100)

99. Sorry ! Study these :

When did Mary come here ?

She came here last month .

Where -----I meet her today ?

do (101) shall (98)

100. Sorry ! Study these :

Have you seen a kangaroo ?

No, I have never seen one .

Have you had your breakfast yet ?

Yes , I had it at 8.00 o'clock . (103)

Yes , I have had it since 8.00 o'clock . (101)

101. Sorry ! Study those :

We shall meet our friends soon .

When will Tom have lunch today ?

Why did they not come home last month ?

Where does John usually go ?

Now do (97) again .

102. Sorry ! Study these :

Has she finished her work ?

Yes , she finished it last hour .

Yes , she has just finished it .

No , she has not finished it yet .

Now do (98) again .

103 . Right ! Go ahead .

I always read the newspaper while I -----for the train

wait (105) am waiting (104)

104. Right ! Do this one .

I have smoked since I-----fifteen .
 was (109) have been (106)

105. Sorry ! Study these .

I always say " Hello " when I meet him .

They speak English when they are in class .

He-----so happy because he is falling in love.
 looks (104) is looking (107)

106. Sorry ! Study these :

We have not studied together since 1970 .

She has not seen him since he arrived .

-----the book I gave you yet ?

Do you read(108) Have you read (109)

107. Sorry ! Study these :

We do not talk while we are listening to the teacher .

She sometimes sings while she is taking a bath .

I never smoke when I see the movies .

They go to the zoo when they want to see animals .

Now do (103) again .

108. Sorry ! Study these :

Have you met the man who wanted to see you yet ?

She has not read the book I gave her yet .

Jane has been an actress since she was young , but
she has never been to Hoolywood yet .

Now do (104) again .

109. Right ! Do this one .

Please-----to me , Jack .

listens (113) listen (112) listening (113)

110. Sorry ! Study these :

Sing together , students !

Lucy , stand up , please .

Be a good girl , Mary !

Be kind to the poor !

Now do (109) again .

111. Sorry ! Study these :

Do not pick the flowers !

Don't make a loud noise '

Jack ,----- go there !

doesn't (114) do not (115)

112. Right ! Do this one .

-----not smoke here !

Will (111) Do (115)

113. Sorry ! Study these :

Go out , boys !

Come in , Jim !

-----quiet , children !

Are (110) Be (115)

114. Sorry ! Study these :

Do not sleep here , hoy !

Don't talk , girls !

Mary , do not cry , please .

Now do (112) again .

115. Good ! This is the end of the exercise .

Now study the sentences given on the next pages to make sure
that you can write sentences of your own .

I

John is a tall man with blue eyes .

He is English . He comes from England, and he lives in Liverpool.

John works in a glass factory in Liverpool .

He goes to work every day by car .

He usually goes to work at eight o'clock , and he comes home
at five.

II

Sir Winston Churchil died only a few years ago .

When he died , he was an old man of 90 .

He began his career as a soldier .

Later , he began a second career , this time as a politician .

When he was a soldier , Churchil went to South Africa .

He went to fight in a Boer War , but he was not very successful .

He became a prisoner , he soon ran away and came back to England .

When he came back , he began his career as a politician .

III

There will be a party at my uncle's house tonight .

Paul and Betty will be there , and Jack will too .

Jack will ask Mary to go with him .

I shall go there with my sister .

We shall play games , sing and dance at the party .

Peter is going to his college today .

He is going to study law there .

Some of his friends are going to study science .

Some are going to study education .

They are planning to get different jobs .

IV

This is the library of the college .

Jim is studying in the library now .

There are many books on the shelves .

There are many large tables in the library , and many students are working at the tables .

One student is looking up a word in the big dictionary on the table near the door .

A tall boy is asking the librarian a question .

Several people are reading , and several are writing quietly .

V

Lucy came here about three years ago .

She has been here for three years .

She is an English teacher and has taught English since she was 20 .

She has been to many countries and has tried to speak many different languages .

She has never found difficulties in talking with people in different countries .

She has learned that people everywhere are friendly , and she has not decided to stop traveling yet .

THREE FORMS OF VERBS

: SIMPLE FORM

: PAST FORM

: PAST PARTICIPLE

1
Past Forms of Verbs

All past forms of regular verbs end in " ed " .

Example :

We **regularly** work hard.

We worked very hard last week .

We have worked hard since we were young .

<u>Simple Form</u>	<u>Past Form</u>	<u>Past Participle</u>
work	worked	worked
talk	talked	talked
wait	waited	waited

Spelling of some regular past forms :

Mary likes to dance .

She danced with Peter last night .

She has never danced with me .

<u>Simple Form</u>	<u>Past Form</u>	<u>Past Participle</u>
dance	danced	danced

What are the other two forms of " change " ?

(Check your answer on the left of the next frame .)

change

changed

changed

We stop our cars when we see a red light .

John stopped me at the corner this morning .

My watch has been stopped since yesterday.

<u>Simple Form</u>	<u>Past Form</u>	<u>Past Participle</u>
stop	stopped	stopped
drag	dragged	dragged

What are the other two forms of " plan " ?

(Check your answer on the left of the next frame.)

<p>plan</p> <p>planned</p> <p>planned</p>	<p>We listen to the radio every evening .</p> <p>Tom listened to his radio late last night .</p> <p>Jack is sleeping ; he has not listened to anything since noon.</p> <table border="0"> <thead> <tr> <th><u>Simple Form</u></th> <th><u>Past Form</u></th> <th><u>Past Participle</u></th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>listen</td> <td>listened</td> <td>listened</td> </tr> <tr> <td>visit</td> <td>visited</td> <td>visited</td> </tr> <tr> <td>omit</td> <td>omitted</td> <td>omitted</td> </tr> </tbody> </table> <p>What are the other two forms of " occur " ?</p>	<u>Simple Form</u>	<u>Past Form</u>	<u>Past Participle</u>	listen	listened	listened	visit	visited	visited	omit	omitted	omitted						
<u>Simple Form</u>	<u>Past Form</u>	<u>Past Participle</u>																	
listen	listened	listened																	
visit	visited	visited																	
omit	omitted	omitted																	
<p>occur</p> <p>occurred</p> <p>occurred</p>	<p>Students must study .</p> <p>We studied hard last term .</p> <p>We have studied English for six years .</p> <table border="0"> <thead> <tr> <th><u>Simple Form</u></th> <th><u>Past Form</u></th> <th><u>Past Participle</u></th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>study</td> <td>studied</td> <td>studied</td> </tr> <tr> <td>hurry</td> <td>hurried</td> <td>hurried</td> </tr> <tr> <td>cry</td> <td>cried</td> <td>cried</td> </tr> <tr> <td>stay</td> <td>stayed</td> <td>stayed</td> </tr> <tr> <td>play</td> <td>played</td> <td>played</td> </tr> </tbody> </table> <p>What are the other two forms of " obey " ?</p>	<u>Simple Form</u>	<u>Past Form</u>	<u>Past Participle</u>	study	studied	studied	hurry	hurried	hurried	cry	cried	cried	stay	stayed	stayed	play	played	played
<u>Simple Form</u>	<u>Past Form</u>	<u>Past Participle</u>																	
study	studied	studied																	
hurry	hurried	hurried																	
cry	cried	cried																	
stay	stayed	stayed																	
play	played	played																	
<p>obey</p> <p>obeyed</p> <p>obeyed</p>	<p>Verbs without past forms .</p> <p>He always puts his hands in his pockets .</p> <p>Mary put her dog in this house yesterday .</p> <p>They have not put Jim in prison yet .</p> <table border="0"> <thead> <tr> <th><u>Simple Form</u></th> <th><u>Past Form</u></th> <th><u>Past Participle</u></th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>put</td> <td>put</td> <td>put</td> </tr> <tr> <td>cut</td> <td>cut</td> <td>cut</td> </tr> <tr> <td>shut</td> <td>shut</td> <td>shut</td> </tr> </tbody> </table> <p>What are the other two forms of " hurt " ?</p>	<u>Simple Form</u>	<u>Past Form</u>	<u>Past Participle</u>	put	put	put	cut	cut	cut	shut	shut	shut						
<u>Simple Form</u>	<u>Past Form</u>	<u>Past Participle</u>																	
put	put	put																	
cut	cut	cut																	
shut	shut	shut																	

<p>hurt</p> <p>hurt</p> <p>hurt</p>	<p>My parents rarely let me go to parties .</p> <p>The teacher let the children sleep last hour .</p> <p>He has just let them go out .</p> <table border="0"> <thead> <tr> <th data-bbox="317 385 502 425"><u>Simple Form</u></th> <th data-bbox="627 385 783 425"><u>Past Form</u></th> <th data-bbox="904 385 1161 425"><u>Past Participle</u></th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td data-bbox="384 445 438 475">let</td> <td data-bbox="675 445 729 475">let</td> <td data-bbox="987 445 1041 475">let</td> </tr> <tr> <td data-bbox="384 495 438 526">bet</td> <td data-bbox="675 495 729 526">bet</td> <td data-bbox="987 495 1041 526">bet</td> </tr> <tr> <td data-bbox="384 546 438 576">wet</td> <td data-bbox="675 546 729 576">wet</td> <td data-bbox="987 546 1041 576">wet</td> </tr> </tbody> </table> <p>What are the other two forms of "set" ?</p>	<u>Simple Form</u>	<u>Past Form</u>	<u>Past Participle</u>	let	let	let	bet	bet	bet	wet	wet	wet			
<u>Simple Form</u>	<u>Past Form</u>	<u>Past Participle</u>														
let	let	let														
bet	bet	bet														
wet	wet	wet														
<p>set</p> <p>set</p> <p>set</p>	<p>I often read a newspaper in the morning .</p> <p>I read that newspaper yesterday .</p> <p>I have not read this newspaper yet .</p> <table border="0"> <thead> <tr> <th data-bbox="324 923 509 963"><u>Simple Form</u></th> <th data-bbox="631 923 787 963"><u>Past Form</u></th> <th data-bbox="893 923 1151 963"><u>Past Participle</u></th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td data-bbox="372 983 441 1014">read</td> <td data-bbox="665 983 733 1014">read</td> <td data-bbox="976 983 1045 1014">read</td> </tr> <tr> <td data-bbox="343 1034 441 1064">spread</td> <td data-bbox="636 1034 733 1064">spread</td> <td data-bbox="947 1034 1045 1064">spread</td> </tr> <tr> <td data-bbox="372 1084 441 1114">cast</td> <td data-bbox="665 1084 733 1114">cast</td> <td data-bbox="976 1084 1045 1114">cast</td> </tr> </tbody> </table> <p>What are the other two forms of "cost" ?</p>	<u>Simple Form</u>	<u>Past Form</u>	<u>Past Participle</u>	read	read	read	spread	spread	spread	cast	cast	cast			
<u>Simple Form</u>	<u>Past Form</u>	<u>Past Participle</u>														
read	read	read														
spread	spread	spread														
cast	cast	cast														
<p>cost</p> <p>cost</p> <p>cost</p>	<p>I always get good grades .</p> <p>I got an " A " for English last term .</p> <p>I have not got my grades for this term yet .</p> <table border="0"> <thead> <tr> <th data-bbox="331 1481 531 1522"><u>Simple Form</u></th> <th data-bbox="642 1481 797 1522"><u>Past Form</u></th> <th data-bbox="889 1481 1147 1522"><u>Past Participle</u></th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td data-bbox="394 1542 463 1572">get</td> <td data-bbox="690 1542 744 1572">got</td> <td data-bbox="987 1542 1041 1572">got</td> </tr> <tr> <td data-bbox="365 1602 463 1632">shoot</td> <td data-bbox="675 1602 744 1632">shot</td> <td data-bbox="972 1602 1041 1632">shot</td> </tr> <tr> <td data-bbox="380 1663 463 1693">lose</td> <td data-bbox="675 1663 744 1693">lost</td> <td data-bbox="972 1663 1041 1693">lost</td> </tr> <tr> <td data-bbox="365 1723 463 1753">light</td> <td data-bbox="690 1723 744 1753">lit</td> <td data-bbox="987 1723 1041 1753">lit</td> </tr> </tbody> </table> <p>What are the other two forms of "sit" ?</p>	<u>Simple Form</u>	<u>Past Form</u>	<u>Past Participle</u>	get	got	got	shoot	shot	shot	lose	lost	lost	light	lit	lit
<u>Simple Form</u>	<u>Past Form</u>	<u>Past Participle</u>														
get	got	got														
shoot	shot	shot														
lose	lost	lost														
light	lit	lit														

sit	<p>Peter rarely meets Paul .</p> <p>He once met him at a party .</p> <p>He has never met him at his house .</p> <table border="0" style="width: 100%;"> <thead> <tr> <th style="text-align: left;"><u>Simple Form</u></th> <th style="text-align: left;"><u>Past Form</u></th> <th style="text-align: left;"><u>Past Participle</u></th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>meet</td> <td>met</td> <td>met</td> </tr> <tr> <td>feed</td> <td>fed</td> <td>fed</td> </tr> <tr> <td>lead</td> <td>led</td> <td>led</td> </tr> </tbody> </table> <p>What are the other two forms of " make " ?</p>	<u>Simple Form</u>	<u>Past Form</u>	<u>Past Participle</u>	meet	met	met	feed	fed	fed	lead	led	led						
<u>Simple Form</u>	<u>Past Form</u>	<u>Past Participle</u>																	
meet	met	met																	
feed	fed	fed																	
lead	led	led																	
make	<p>She sells flowers every day .</p> <p>She sold many roses yesterday .</p> <p>She has just sold ten tulips .</p> <table border="0" style="width: 100%;"> <thead> <tr> <th style="text-align: left;"><u>Simple Form</u></th> <th style="text-align: left;"><u>Past Form</u></th> <th style="text-align: left;"><u>Past Participle</u></th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>sell</td> <td>sold</td> <td>sold</td> </tr> <tr> <td>tell</td> <td>told</td> <td>told</td> </tr> <tr> <td>stand</td> <td>stood</td> <td>stood</td> </tr> <tr> <td>can</td> <td>could</td> <td>could</td> </tr> <tr> <td>dig</td> <td>dug</td> <td>dug</td> </tr> </tbody> </table> <p>What are the other two forms of " win " ?</p>	<u>Simple Form</u>	<u>Past Form</u>	<u>Past Participle</u>	sell	sold	sold	tell	told	told	stand	stood	stood	can	could	could	dig	dug	dug
<u>Simple Form</u>	<u>Past Form</u>	<u>Past Participle</u>																	
sell	sold	sold																	
tell	told	told																	
stand	stood	stood																	
can	could	could																	
dig	dug	dug																	
win	<p>They always have a lot of money .</p> <p>They had a great amount of money last year .</p> <p>They have had a lot of money since 1971 .</p> <table border="0" style="width: 100%;"> <thead> <tr> <th style="text-align: left;"><u>Simple Form</u></th> <th style="text-align: left;"><u>Past Form</u></th> <th style="text-align: left;"><u>Past Participle</u></th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>have</td> <td>had</td> <td>had</td> </tr> <tr> <td>has</td> <td>had</td> <td>had</td> </tr> <tr> <td>hear</td> <td>heard</td> <td>heard</td> </tr> <tr> <td>lay</td> <td>laid</td> <td>laid</td> </tr> <tr> <td>pay</td> <td>paid</td> <td>paid</td> </tr> </tbody> </table> <p>What are the other two forms of " say " ?</p>	<u>Simple Form</u>	<u>Past Form</u>	<u>Past Participle</u>	have	had	had	has	had	had	hear	heard	heard	lay	laid	laid	pay	paid	paid
<u>Simple Form</u>	<u>Past Form</u>	<u>Past Participle</u>																	
have	had	had																	
has	had	had																	
hear	heard	heard																	
lay	laid	laid																	
pay	paid	paid																	

<p>say</p> <p>said</p> <p>said</p>	<p>We sometimes build houses during the summer. We built a big house last summer . We have just built this house .</p> <table border="0"> <thead> <tr> <th><u>Simple Form</u></th> <th><u>Past Form</u></th> <th><u>Past Participle</u></th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>build</td> <td>built</td> <td>built</td> </tr> <tr> <td>kneel</td> <td>knelt</td> <td>knelt</td> </tr> <tr> <td>smell</td> <td>smelt</td> <td>smelt</td> </tr> </tbody> </table> <p>What are the other two forms of "feel" ?</p>	<u>Simple Form</u>	<u>Past Form</u>	<u>Past Participle</u>	build	built	built	kneel	knelt	knelt	smell	smelt	smelt			
<u>Simple Form</u>	<u>Past Form</u>	<u>Past Participle</u>														
build	built	built														
kneel	knelt	knelt														
smell	smelt	smelt														
<p>feel</p> <p>felt</p> <p>felt</p>	<p>I rarely leave my house at 8.00 o'clock . I left my house at 7.30 yesterday . I have just left my house .</p> <table border="0"> <thead> <tr> <th><u>Simple Form</u></th> <th><u>Past Form</u></th> <th><u>Past Participle</u></th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>leave</td> <td>left</td> <td>left</td> </tr> <tr> <td>keep</td> <td>kept</td> <td>kept</td> </tr> <tr> <td>weep</td> <td>wept</td> <td>wept</td> </tr> </tbody> </table> <p>What are the other two forms of "sleep" ?</p>	<u>Simple Form</u>	<u>Past Form</u>	<u>Past Participle</u>	leave	left	left	keep	kept	kept	weep	wept	wept			
<u>Simple Form</u>	<u>Past Form</u>	<u>Past Participle</u>														
leave	left	left														
keep	kept	kept														
weep	wept	wept														
<p>sleep</p> <p>slept</p> <p>slept</p>	<p>Jack always lends me some money . He lent me two dallar last week . He has lent me the money for two weeks now .</p> <table border="0"> <thead> <tr> <th><u>Simple Form</u></th> <th><u>Past Form</u></th> <th><u>Past Participle</u></th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>lend</td> <td>lent</td> <td>lent</td> </tr> <tr> <td>send</td> <td>sent</td> <td>sent</td> </tr> <tr> <td>mean</td> <td>meant</td> <td>meant</td> </tr> <tr> <td>burn</td> <td>burnt</td> <td>burnt</td> </tr> </tbody> </table> <p>What are the other two forms of "spend." ?</p>	<u>Simple Form</u>	<u>Past Form</u>	<u>Past Participle</u>	lend	lent	lent	send	sent	sent	mean	meant	meant	burn	burnt	burnt
<u>Simple Form</u>	<u>Past Form</u>	<u>Past Participle</u>														
lend	lent	lent														
send	sent	sent														
mean	meant	meant														
burn	burnt	burnt														

<p>spend</p> <p>spent</p> <p>spent</p>	<p>We usually catch a bus to school .</p> <p>We caught the same bus to school yesterday .</p> <p>We have caught the same bus to school for two years .</p> <table border="0"> <thead> <tr> <th><u>Simple Form</u></th> <th><u>Past Form</u></th> <th><u>Past Participle</u></th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>catch</td> <td>caught</td> <td>caught</td> </tr> <tr> <td>bring</td> <td>brought</td> <td>brought</td> </tr> <tr> <td>buy</td> <td>bought</td> <td>bought</td> </tr> <tr> <td>think</td> <td>thought</td> <td>thought</td> </tr> </tbody> </table> <p>What are the other two forms of " teach " ?</p>	<u>Simple Form</u>	<u>Past Form</u>	<u>Past Participle</u>	catch	caught	caught	bring	brought	brought	buy	bought	bought	think	thought	thought
<u>Simple Form</u>	<u>Past Form</u>	<u>Past Participle</u>														
catch	caught	caught														
bring	brought	brought														
buy	bought	bought														
think	thought	thought														
<p>teach</p> <p>taught</p> <p>taught</p>	<p>Students generally find jobs during the summer .</p> <p>John found a job in a glass-factory last month .</p> <p>Have you found your job yet ?</p> <table border="0"> <thead> <tr> <th><u>Simple Form</u></th> <th><u>Past Form</u></th> <th><u>Past Participle</u></th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>find</td> <td>found</td> <td>found</td> </tr> <tr> <td>bind</td> <td>bound</td> <td>bound</td> </tr> </tbody> </table> <p>What are the other two forms of " wind " ?</p>	<u>Simple Form</u>	<u>Past Form</u>	<u>Past Participle</u>	find	found	found	bind	bound	bound						
<u>Simple Form</u>	<u>Past Form</u>	<u>Past Participle</u>														
find	found	found														
bind	bound	bound														
<p>wind</p> <p>wound</p> <p>wound</p>	<p>Mary likes to drink milk .</p> <p>She drank three glasses of milk last Friday .</p> <p>She has drunk milk since she was very young .</p> <table border="0"> <thead> <tr> <th><u>Simple Form</u></th> <th><u>Past Form</u></th> <th><u>Past Participle</u></th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>drink</td> <td>drank</td> <td>drunk</td> </tr> <tr> <td>sink</td> <td>sank</td> <td>sunk</td> </tr> <tr> <td>ring</td> <td>rang</td> <td>rung</td> </tr> <tr> <td>spring</td> <td>sprang</td> <td>sprung</td> </tr> </tbody> </table> <p>What are the other two forms of " sing " ?</p>	<u>Simple Form</u>	<u>Past Form</u>	<u>Past Participle</u>	drink	drank	drunk	sink	sank	sunk	ring	rang	rung	spring	sprang	sprung
<u>Simple Form</u>	<u>Past Form</u>	<u>Past Participle</u>														
drink	drank	drunk														
sink	sank	sunk														
ring	rang	rung														
spring	sprang	sprung														

<p>sing</p> <p>sang</p> <p>sung</p>	<p>Do you like to swim ?</p> <p>I swam a lot when I was young .</p> <p>Have you ever swam in this river ?</p> <table border="0" style="width: 100%;"> <thead> <tr> <th style="text-align: left;"><u>Simple Form</u></th> <th style="text-align: left;"><u>Past Form</u></th> <th style="text-align: left;"><u>Past Participle</u></th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>swim</td> <td>swam</td> <td>swum</td> </tr> </tbody> </table> <p>What are the other two forms of " begin " ?</p>	<u>Simple Form</u>	<u>Past Form</u>	<u>Past Participle</u>	swim	swam	swum						
<u>Simple Form</u>	<u>Past Form</u>	<u>Past Participle</u>											
swim	swam	swum											
<p>begin</p> <p>began</p> <p>begun</p>	<p>They seldom come home before five o'clock in the evening .</p> <p>They came home late last night .</p> <p>They have never come home on Saturday .</p> <table border="0" style="width: 100%;"> <thead> <tr> <th style="text-align: left;"><u>Simple Form</u></th> <th style="text-align: left;"><u>Past Form</u></th> <th style="text-align: left;"><u>Past Participle</u></th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>come</td> <td>came</td> <td>come</td> </tr> <tr> <td>become</td> <td>became</td> <td>become</td> </tr> </tbody> </table> <p>What are the other two forms of " run " ?</p>	<u>Simple Form</u>	<u>Past Form</u>	<u>Past Participle</u>	come	came	come	become	became	become			
<u>Simple Form</u>	<u>Past Form</u>	<u>Past Participle</u>											
come	came	come											
become	became	become											
<p>run</p> <p>ran</p> <p>run</p>	<p>Jane writes two novels a year .</p> <p>She wrote a great novel last year .</p> <p>She has written novels since she was twenty .</p> <table border="0" style="width: 100%;"> <thead> <tr> <th style="text-align: left;"><u>Simple Form</u></th> <th style="text-align: left;"><u>Past Form</u></th> <th style="text-align: left;"><u>Past Participle</u></th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>write</td> <td>wrote</td> <td>written</td> </tr> <tr> <td>ride</td> <td>rode</td> <td>ridden</td> </tr> <tr> <td>rise</td> <td>rose</td> <td>risen</td> </tr> </tbody> </table> <p>What are the other two forms of " drive " ?</p>	<u>Simple Form</u>	<u>Past Form</u>	<u>Past Participle</u>	write	wrote	written	ride	rode	ridden	rise	rose	risen
<u>Simple Form</u>	<u>Past Form</u>	<u>Past Participle</u>											
write	wrote	written											
ride	rode	ridden											
rise	rose	risen											
<p>drive</p> <p>drove</p> <p>driven</p>	<p>Cats eat quickly .</p> <p>They ate fish this morning .</p> <p>The cats have never eaten with dogs .</p> <table border="0" style="width: 100%;"> <thead> <tr> <th style="text-align: left;"><u>Simple Form</u></th> <th style="text-align: left;"><u>Past Form</u></th> <th style="text-align: left;"><u>Past Participle</u></th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>eat</td> <td>ate</td> <td>eaten</td> </tr> <tr> <td>'bid</td> <td>bade</td> <td>bidden</td> </tr> <tr> <td>forgive</td> <td>forgave</td> <td>forgiven</td> </tr> </tbody> </table> <p>What are the other two forms of " give " ?</p>	<u>Simple Form</u>	<u>Past Form</u>	<u>Past Participle</u>	eat	ate	eaten	'bid	bade	bidden	forgive	forgave	forgiven
<u>Simple Form</u>	<u>Past Form</u>	<u>Past Participle</u>											
eat	ate	eaten											
'bid	bade	bidden											
forgive	forgave	forgiven											

<p>give</p> <p>gave</p> <p>given</p>	<p>We often speak Thai in class.</p> <p>We spoke English last Monday.</p> <p>We have never spoken Chinese in class.</p> <table border="0" style="width: 100%;"> <thead> <tr> <th style="text-align: left;"><u>Simple Form</u></th> <th style="text-align: left;"><u>Past Form</u></th> <th style="text-align: left;"><u>Past Participle</u></th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td> speak</td> <td> spoke</td> <td> spoken</td> </tr> <tr> <td> choose</td> <td> chose</td> <td> chosen</td> </tr> <tr> <td> wake</td> <td> woke</td> <td> woken</td> </tr> <tr> <td> steal</td> <td> stole</td> <td> stolen</td> </tr> </tbody> </table> <p>What are the other two forms of "break" ?</p>	<u>Simple Form</u>	<u>Past Form</u>	<u>Past Participle</u>	speak	spoke	spoken	choose	chose	chosen	wake	woke	woken	steal	stole	stolen
<u>Simple Form</u>	<u>Past Form</u>	<u>Past Participle</u>														
speak	spoke	spoken														
choose	chose	chosen														
wake	woke	woken														
steal	stole	stolen														
<p>break</p> <p>broke</p> <p>broken</p>	<p>James likes to take pictures.</p> <p>He took some pictures here yesterday.</p> <p>He has just taken pictures of that park.</p> <table border="0" style="width: 100%;"> <thead> <tr> <th style="text-align: left;"><u>Simple Form</u></th> <th style="text-align: left;"><u>Past Form</u></th> <th style="text-align: left;"><u>Past Participle</u></th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td> take</td> <td> took</td> <td> taken</td> </tr> <tr> <td> overtake</td> <td> overtook</td> <td> overtaken</td> </tr> <tr> <td> mistake</td> <td> mistook</td> <td> mistaken</td> </tr> </tbody> </table> <p>What are the other two forms of "shake" ?</p>	<u>Simple Form</u>	<u>Past Form</u>	<u>Past Participle</u>	take	took	taken	overtake	overtook	overtaken	mistake	mistook	mistaken			
<u>Simple Form</u>	<u>Past Form</u>	<u>Past Participle</u>														
take	took	taken														
overtake	overtook	overtaken														
mistake	mistook	mistaken														
<p>shake</p> <p>shook</p> <p>shaken</p>	<p>I usually wear a red dress on Sunday.</p> <p>I wore my new red dress last Sunday.</p> <p>I have worn this dress for two days.</p> <table border="0" style="width: 100%;"> <thead> <tr> <th style="text-align: left;"><u>Simple Form</u></th> <th style="text-align: left;"><u>Past Form</u></th> <th style="text-align: left;"><u>Past Participle</u></th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td> wear</td> <td> wore</td> <td> worn</td> </tr> <tr> <td> swear</td> <td> swore</td> <td> sworn</td> </tr> <tr> <td> bear</td> <td> bore</td> <td> born</td> </tr> </tbody> </table> <p>What are the other two forms of "tear" ?</p>	<u>Simple Form</u>	<u>Past Form</u>	<u>Past Participle</u>	wear	wore	worn	swear	swore	sworn	bear	bore	born			
<u>Simple Form</u>	<u>Past Form</u>	<u>Past Participle</u>														
wear	wore	worn														
swear	swore	sworn														
bear	bore	born														

<p>'tear</p> <p>tore</p> <p>torn</p>	<p>We always grow trees when we have free time .</p> <p>We grew this tree last year.</p> <p>How tall the tree has grown ?</p> <table border="0" style="width: 100%;"> <thead> <tr> <th style="text-align: center;"><u>Simple Form</u></th> <th style="text-align: center;"><u>Past Form</u></th> <th style="text-align: center;"><u>Past Participle</u></th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td style="text-align: center;">grow</td> <td style="text-align: center;">grew</td> <td style="text-align: center;">grown</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">know</td> <td style="text-align: center;">knew</td> <td style="text-align: center;">known</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">throw</td> <td style="text-align: center;">threw</td> <td style="text-align: center;">thrown</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">fly</td> <td style="text-align: center;">flow</td> <td style="text-align: center;">flown</td> </tr> </tbody> </table> <p>What are the other two forms of " draw " ?</p>	<u>Simple Form</u>	<u>Past Form</u>	<u>Past Participle</u>	grow	grew	grown	know	knew	known	throw	threw	thrown	fly	flow	flown
<u>Simple Form</u>	<u>Past Form</u>	<u>Past Participle</u>														
grow	grew	grown														
know	knew	known														
throw	threw	thrown														
fly	flow	flown														
<p>draw</p> <p>drew</p> <p>drawn</p> <p>o</p>	<p>People go to church on Sunday .</p> <p>Mary went to the museum last Wednesday .</p> <p>Have you ever gone there ?</p> <table border="0" style="width: 100%;"> <thead> <tr> <th style="text-align: center;"><u>Simple Form</u></th> <th style="text-align: center;"><u>Past Form</u></th> <th style="text-align: center;"><u>Past Participle</u></th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td style="text-align: center;">go</td> <td style="text-align: center;">went</td> <td style="text-align: center;">gone</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">see</td> <td style="text-align: center;">saw</td> <td style="text-align: center;">seen</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">lie</td> <td style="text-align: center;">lay</td> <td style="text-align: center;">lain</td> </tr> </tbody> </table>	<u>Simple Form</u>	<u>Past Form</u>	<u>Past Participle</u>	go	went	gone	see	saw	seen	lie	lay	lain			
<u>Simple Form</u>	<u>Past Form</u>	<u>Past Participle</u>														
go	went	gone														
see	saw	seen														
lie	lay	lain														
<p>Past forms of verb to be :</p> <table border="0" style="width: 100%;"> <thead> <tr> <th style="text-align: center;"><u>Simple Form</u></th> <th style="text-align: center;"><u>Past Form</u></th> <th style="text-align: center;"><u>Past Participle</u></th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td style="text-align: center;">is</td> <td style="text-align: center;">was</td> <td style="text-align: center;">been</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">am</td> <td style="text-align: center;">was</td> <td style="text-align: center;">been</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">are</td> <td style="text-align: center;">were</td> <td style="text-align: center;">been</td> </tr> </tbody> </table>		<u>Simple Form</u>	<u>Past Form</u>	<u>Past Participle</u>	is	was	been	am	was	been	are	were	been			
<u>Simple Form</u>	<u>Past Form</u>	<u>Past Participle</u>														
is	was	been														
am	was	been														
are	were	been														
<p>Past forms of verb to do :</p> <table border="0" style="width: 100%;"> <thead> <tr> <th style="text-align: center;"><u>Simple Form</u></th> <th style="text-align: center;"><u>Past Form</u></th> <th style="text-align: center;"><u>Past Participle</u></th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td style="text-align: center;">does</td> <td style="text-align: center;">did</td> <td style="text-align: center;">done</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">do</td> <td style="text-align: center;">did</td> <td style="text-align: center;">done</td> </tr> </tbody> </table>		<u>Simple Form</u>	<u>Past Form</u>	<u>Past Participle</u>	does	did	done	do	did	done						
<u>Simple Form</u>	<u>Past Form</u>	<u>Past Participle</u>														
does	did	done														
do	did	done														

สำรวจความรู้ท่านเข้าใจเรื่องกาล (Tenses) คือเพียงไร ?

Exercise I Supply the correct form of given verbs in the following sentences.

(จงเลือกใช้รูปแบบที่ถูกตรงกับกริยาที่นำมาในประโยคต่อไปนี้)

Example : An elephant (be) bigger than a horse .

An elephant is bigger than a horse .

My grandfather (die) two years ago .

My grandfather died two years ago .

(เขียนคำตอบของท่านลงในเส้นกระดานอื่น)

1. Ducks (swim) better than dogs .
2. The moon (go) around the earth .
3. A baby (cry) when it is hungry .
4. I (be) the tallest boy in class now .
5. Birds (have) wings , so they can fly .
6. Jane (can open) that box for me yesterday .
7. What is Jack doing now ? He (lie) on the beach .
8. Are the boys playing football ? No. They (swim)
9. Mr. White (can speak) French now .
10. My sister (cut) her finger when she was in the kitchen yesterday .

ตรวจดูว่าคำตอบของท่านถูกต้องเท่าไรในหน้าถัดไป

แบบ Exercise I

1. Ducks swim better than dogs .
2. The moon goes around the earth .
3. A baby cries when it is hungry .
4. I am the tallest boy in class now .
5. Birds have wings , so they can fly .
6. Jane could open that box for me yesterday .
7. What is Jack doing now ? He is lying on the beach .
8. Are the boys playing football ? No. They are swimming .
9. Mr. White can speak French now .
10. My sister cut her finger when she was in the kitchen yesterday.

หากท่านตอบถูกน้อยกว่า ๘ ข้อ กรุณากลับไปอ่านหน้า ๕ - ๒๒ ใหม่
แล้วกลับมาทำแบบฝึกหัดนี้ อีกครั้ง เพื่อให้แน่ใจว่าท่านเข้าใจถูกต้องแล้ว

โปรดซื้อสัตย์ ต่อตนเอง

Exercise II Supply the correct form of given verbs to make the following sentences negative or question .

(จงเลือกไวยากรณ์ที่เหมาะสมที่ถูกต้อง กับกริยาที่เติมลงในประโยคต่อไปนี้ เพื่อให้เป็นประโยคปฏิเสธ หรือ ประโยคคำถาม)

Example : Peter-(not be) a good student .

Peter is not a good student .

He (not work) hard ?

Does he not work hard ? or Doesn't he work hard ?

(Write your answers on a piece of paper)

(เขียนคำตอบของท่านลงในเศษกระดาษนี้)

1. We (not like) snakes .
2. Mr. Green (not have) two houses .
3. Jane (not have finished) her work yet .
4. I (not saw) the doctor this morning .
5. Jim (not can speak) Chinese .
6. Tigers (be) dangerous animals ?
7. You (have read) this book yet ?
8. I (may go) out ?
9. Jack (did) his homework himself ?
10. Your sister (will not go) to Japan next month ?

Check your answers on the next page .

(ตรวจสอบคำตอบของท่านในหน้าถัดไป)

เฉลย Exercise II

1. We do not like snakes .
2. Mr. Green does not have two houses .
3. Jane has not finished her work yet .
4. I did not see the doctor this morning .
5. Jim cannot speak Chinese .
6. Are tigers dangerous animals ?
7. Have you read this book yet ?
8. May I go out ?
9. Did Jack do his homework himself ?
10. Will your sister go to Japan next month ?

หากท่านตอบถูกน้อยกว่า ๕ ข้อ กรุณากลับไปอ่านหน้า ๒๗ ถึง ๓๘ ใหม่ เพื่อแก้ไข
ข้อผิดพลาดของท่านให้หมดไป เมื่อกลับมาทำแบบฝึกหัดนี้อีกครั้ง ท่านจะทำได้ถูกหมดจริงๆ

Exercise III

Supply the correct form of given verbs in the following sentences :

Example : We (study) English now .

We are studying English now .

Tom usually (play) tennis in the evening .

Tom usually plays tennis in the evening .

(Write your answers on a piece of paper)

1. I seldom (get) up late .
2. It (rain) a lot in the rainy season .
3. Look ! The boy (shoot) your bird .
4. This car (belong) to me now .
5. I (think) I can answer this question .
6. These students (leave) for London tomorrow .
7. My sister always (sing) when she is dressing .
8. Jack (have) a bad cold two days ago .
9. Sir Isaac Newton (discover) the law of gravity .
10. We (live) in France when the war began .
11. He (work) hard since he was young .
12. You (ever see) a lion ?
13. My mother has just finished her work; she (go to meet) you
in ten minutes .
14. We hope that we (meet) Jane at the party tonight .
15. Mary (be) in that house for two hours now .
16. Go to the museum and you (find) your friends there today .
17. I (meet) Jack today ; he looked tired .
18. Peter (buy) a new typewriter this morning. Now he is typing
his report .
19. Get up , Jane . You (sit) on my hand !
20. (not smoke) here , please .

(Check your answers on the next page .)

b

เฉลย Exercise III

1. I seldom get up late .
2. It rains a lot in the rainy season .
3. Look ! The boy is shooting your birds .
4. This car belongs to me now .
5. I think I can answer this question .
6. These students are leaving for London tomorrow, or
These students will leave for London tomorrow .
7. My sister always sings when she is dressing .
8. Jack had a bad cold two days ago .
9. Sir Isaac Newton discovered the law of gravity .
10. We lived in France when the war began .
11. He has worked hard since, he was young .
12. Have you ever seen a lion ?
13. My mother has just finished her work ; she is going to meet you in ten minutes. (she will go to meet you in ten minutes .)
14. We hope that we will meet Jane at the party tonight .
15. Mary has been in that house for two hours now.
16. Go to the museum and you will find your friends there today .
17. I met Jack today ; he looked tired .
18. Peter bought a new typewriter this morning ; Now he is typing his report .
19. Get up, Jane . You are sitting on my hand !
20. Do not smoke here , please .

หากท่านตอบถูกน้อยกว่า ๑๘ ข้อ โปรดกลับไปอ่านหน้า ๓๕ ถึง ๒๒ ใหม่

การแก้ไขข้อผิดพลาดเสียแต่เริ่มต้น จะทำให้เราไม่มีผิดพลาดอีกในครั้งต่อไป

เฉลย Exercise IV

1. Where will you go next summer ?
2. What is John doing now ?
3. How often does the baby eat ?
4. Why did Mary not come here yesterday ? or
Why didn't Mary come here yesterday ?
5. Who invented Thai alphabets ?
6. How long have you studied English ?
7. When does the moon shine ?
8. Where do tigers live ?
9. Have you ever been in Japan ?
10. Do you understand tenses now ?

หากท่านตอบถูกน้อยกว่า ๕ ข้อ โปรดกลับไปอ่านหน้า ๒๔ ถึง ๓๒ ใหม่

แบบทดสอบไวยากรณ์ (Tenses)

TEST

Choose the best answer and write the mark X on your answer sheet.

1.make the plans of buildings.
a) A man b) A scientist c) A priest ~~d) Architects~~
2. Mr. White.....up late on holidays.
~~a) gets~~ b) get c) do not get d) don't get
3. My friend.....in Chicago.
a) do live b) do not live c) live ~~d) does not live~~
4.this clock show the right time ?
a) Don't b) Do not c. Does not ~~d) Doesn't~~
5. Your friend.....in the office now.
a) are ~~b) is~~ c) was d) were
6.you enjoying yourself?
a) Isn't ~~b) Aren't~~ c) Wasn't d) Was
7. Jim.....a big house in New York now.
a) have ~~b) has~~ c) had d) own
8. They.....get a new servant next month.
a) are ~~b) will~~ c) is going to d) am going to
9. Wait until I.....you.
~~a) can catch~~ b) could catch c) had to catch d) has to catch
10. Birds..... **their** nests in the summer.
a) builds ~~b) build~~ c) is building d) have built
11. There.....a storm soon.
a) has b) was ~~c) will be~~ d) does not have
12.they have to buy another car ?
a) Have b) Can ~~c) Do~~ d) Could

- 13. Jack.....go if he has time.
 a) could ~~b) ought to~~ c) had to d) was to
- 14. Mary and her sister.....their mother wash dishes every day.
 a) are helping b) have helped ~~c) help~~ d) helped
- 15. I.....the answer now.
 a) shall know b) knew ~~c) know~~ d) have known
- 16. A garden usually.....some flowers in spring.
~~a) has~~ b) is having c) had d) will have
- 17. The children.....the television now.
 a) watch b) will watch ~~c) are watching~~ d) watched
- 18. Look ! the baby.....my book.
 a) tears b) tore c) has torn ~~d) is tearing~~
- 19. I.....to Paris with my parents today.
 a) goes b) went c) have gone ~~d) am going~~
- x20. John.....me about his wedding last week-end.
 a) tells ~~b) told~~ c) is telling d) has told
- 21. She.....the book about civil war in America yet.
 a) does not read b) did not read
~~c) has not read~~ d) is not reading
- 22. Shethe book about civil war in America yesterday.
 a) does not read ~~b) did not read~~
 c) has not read d) is not reading
- 23. They.....there together tomorrow morning.
 a) is b) were c) have been ~~d) will be~~
- 24. As soon as it began to rain we.....indoors.
 a) run ~~b) ran~~ c) have run d) will run

25. Have you ever seen a dinosaur ? No, I.....one.
 a) do not see b) did not see ~~c) have never seen~~ d) will not see
26. Many years ago people.....on horseback.
 a) travel b) are traveling, c) have traveled ~~d) traveled~~
27. Old George.....here for years !
 a) doesn't come b) didn't come ~~c) hasn't come~~ d) won't come
- x28. They.....wear coats in winter because it is very cold.
~~a) often~~ b) just c) last year d) since
usually
29. I get up at six o'clock.....
 a) often b) Wednesday ~~c) every day~~ d) yesterday
30. She.....the violin soon.
 a) play ~~b) is going to play~~ c) played d) has played
31. When.....you last see your mother?
 I saw her last month.
 a) do ~~b) did~~ c) will d) can
32.there be an important match this week ?
 Yes, our football team is going to meet Jack's team.
 a) Is b) Can c) Has ~~d) Will~~
33. When.....you leave school ? Two years ago.
 a) do b) will ~~c) did~~ d) must
34. He has not arrived in Bangkok.....
 a) now b) soon ~~c) yet~~ d) every day
35. She usually.....while she is studying in class.
~~a) sleeps~~ b) slept c) has slept d) will sleep
36. I used to go to that town when I.....young. °
 a) am b) will be c) have been ~~d) was~~
37. Does John.....forget his book ?
 a) every day ~~b) always~~ c) just d) ever

38. When you.....to buy a car,tell me please.
 a) wanted ~~b)~~ want c) wants d) have wanted
39. He is not here. He has.....gone out.
 a) yet b) ever ~~c)~~ just d) since
40. He isbusy. He cannot talk to anybody.
 a) since ~~b)~~ always c) yesterday d) yet
41.he is writing a new novel about his fighting.
 a) Yesterday b) Every day ~~c)~~ At present d) Since then
42. They have lived in Chiengmai.....1970,
 a) in b) for ~~c)~~ since d) when
43. Magaret is going to leave us.....
 a) since ~~b)~~ soon c) already d) yet
44. What.....you.....? I am reading.
 a) do-----do ~~b)~~ are-----doing c) did-----do d) have-----done
45. When.....they build that bridge ? Two months ago.
 a) do b) have ~~c)~~ did d) were
46. Is Jim working in his office now ?
 No, he.....to work today.
 a) aren't coming b) don't come ~~c)~~ can't come d) come
47. When will it rain ? I think it.....tonight.
 a) rain b) rained ~~c)~~ is going to rain d) has rained
48.Jane her hat,please.
~~a)~~ Give b) Gives c) Gave d) Doesn't give
49. Can you tell me where is Jim's house ?
straight and turn right at the next corner.
 a) Going b) Will go ~~c)~~ Go d) Went
50.make a loud noise. The baby will be frightened.
 a) Doesn't b) Didn't ~~c)~~ Don't d) Won't
51.your advisor.....your report yet ?
 a) Did-----look over b) Does-----look over
~~c)~~ Has-----looked over d) Will-----look over

52. Mary is going to buy the handbag she.....yesterday.
 a) sees ~~b)~~ saw c) has seen d) will see
53. How.....you come here ? I caught a bus from the station.
 a) do ~~b)~~ did c) will d) .has
54. I.....the news last night, but I did not hear it today.
 a) hear b) have heard c) will hear ~~d)~~ heard
55. I saw you buy a new hat yesterday. How much.....you.....for it ?
 a) do-----pay ~~b)~~ did-----pay c) have---paid d) will---pay
56. He is busy now; he.....the book for his exam.
~~a)~~ is reading b) read c) has read d) reads
57. He remembered the day he.....went to school.
 a) just b) yet c) usually ~~d)~~ first
58. They have.....finished talking.
 a) yet b) since c) for ~~d)~~ just
59. I want to see your boss....., please.
 a) yesterday ~~b)~~ at once c) already d) never
60. The earth.....around the sun. Have you learned this ?
 a) moved b) is moving c) has moved ~~d)~~ moves
61. She.....the same old dress for three days.
 a) wears b) is wearing ~~c)~~ has worn d) have worn
62. She.....this dress three days ago.
 a) wears b) is wearing c) has worn ~~d)~~ wore
63. In 1980 he.....back.
 a) come b) came c) has come ~~d)~~ will come
64. I have not written to my sister in London.....three weeks.
 a) soon b) since ~~c)~~ for d) just

65. When he was at school, heLatin.
 a) learned b) learns c) is learning d) will learn
66. Last year he.....very hard.
 a) study b) studies c) studied d) is studying
67. She.....me for more than a week.
 a) does not meet b) have not met
 c) has not met d) is not meeting
68. She has.....seen him properly dressed.
 a) yet b) never c) now d) soon
69. They spent their holidays in Japan.....
 a) every week b) next week c) last week d) since last week
70. They.....to India next week.
 a) goes b) are going c) went d) have gone
71. Mary likes to ^eeat fish.....
 a) now b) tomorrow c) yesterday d) once
72. He has not.....on the light yet.
 a) turn b) turns c) turned d) turning
73. We are going to study in England.....
 a) in 1970 b) since 1970 c) from 1970-1972 d) in two years
74. When.....you.....breakfast ? I usually have it at seven.
 a) are-----having b) did-----have
 c) have-----had d) do-----have
75. Do you hear me ?
 Yes, I am listening to you, but Iwhat you are speaking.
 a) did not understand b) do not understand
 c) have not understood d) will not understand
76.?
 No, I have never seen any.
 a) Do you see my coffee here ? b) Have you seen my coffee here ?
 c) Did you see my coffee here ? d) Will you see my coffee here ?
77. Who.....this book ? Sunthornpoo did.
 a) write b) is writing c) wrote d) have written

78.,Paul. You are sitting on my book.
 a) Stood up b) Standing up ~~c) Stand up~~ d) Stands up
79. Three times three.....nine.
 a) has been b) be c) was ~~d) is~~
80. Fish.....better than frogs,don't they ?
 a) are swimming b) swam c) have swum ~~d) swim~~
81. They.....take it away.
~~a) must~~ b) have c) has to d) are
82. She.....come because she was ill.
 a) cannot b) does not ~~c) could not~~ d) will not
83.she stay late tonight ?
~~a) Mustn't~~ b) Isn't c) Hasn't d) Don't
84. Jack alwayson his best clothes on Sunday.
~~a) puts~~ b) put c) has put d) is putting
85. Every now and then we.....to the movies together.
~~a) will go~~ b) go c) went d) are going
86. Peter often.....to the pictures with Judy.
 a) is going ~~b) goes~~ c) has gone d) will go
87. Paul.....to the radio in his room right now.
 a) will listen b) listens c) listened ~~d) is listening~~
88. There ! your dog.....the bones.
 a) eats b) has eaten c) ate ~~d) is eating~~
89. We.....at the party tonight.
 a) dances b) danced c) have danced ~~d) are going to dance~~
90. We.....at the party last night.
 a) dances ~~b) danced~~ c) have danced d) are going to dance

8.

91. Jim.....to go shopping with Jane.
 a) likes b) like c) shall like d) love
92.runs more quickly than an elephant.
 a) Tigers b) Horses c) Dogs d) A fox
93. Bats.....about at night.
 a) fly b) flies c) does not fly d) is not flying
94. You.....do your homework by yourself.
 a) did not b) have not c) are not d) does not
95. **Could your daughter** there without **her** friend ?
 a) went b) go c) gone d) goes
96. They..... home to meet you in ten minutes.
 a) have gone b) go c) will go d) went
97. We.....sad when we heard about Jimmy's death.
 a) is b) are c) was d) were
98.she finished dressing yet ?
 a) Has b) Have c) Haven't d) Has not
99. She.....come until you are out.
 a) isn't b) didn't c) shan't d) won't
100. My father cannot.....hard now.
 a) work b) works c) worked d) will work